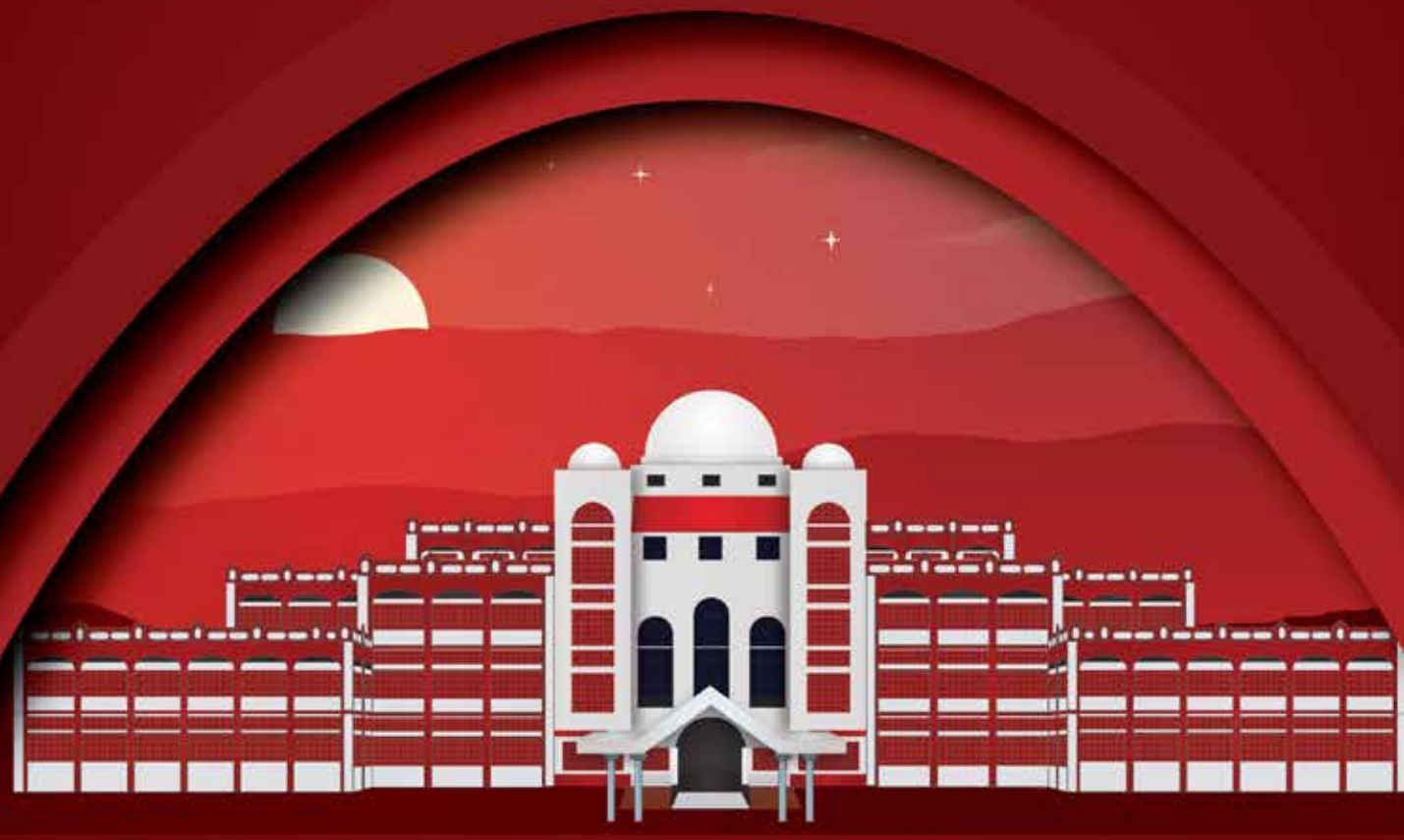

College Magazine 20
PREVIEW - I

Inner Tag

Inner Cover

ട്രോളന്മാർ വാഴും നാട്!

Gokul Krishna
S6 / ECE

'കുടുതൽ കളിച്ചാൽ വല്ല ട്രോളന്മാർക്കും പിടിച്ചു കൊടുക്കും' കട്ടപ്പനയിലെ ഹൃത്വിക് റോഷനിൽ ദാസപ്പൻ ഇത് പറയുമ്പോൾ അച്ഛന്റെ മുഖത്തെ ആ പേടി കണ്ട് മലയാളികൾ എല്ലാം ചിരിച്ചതാണ്. അതേ! ഒരൊറ്റ ട്രോൾ മതി ജീവിതം മാറി മറിയാൻ. മലയാളിയുടെ ട്രോൾ ചരിത്രത്തിന് ഓട്ടൻതുള്ളലും ചാക്യാർകൂത്തും പോലുള്ള അതിസമ്പന്നമായ ആക്ഷേപഹാസ്യ പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ആ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ മുഖമാണ് ട്രോളുകൾ അഥവാ മീമുകൾ. ഈ കാലത്തിന്റെ മുഖ മുദ്രകളിൽ ഒന്നായി മാറിയിരിക്കുന്നു ട്രോളുകൾ. ഏതൊരു വിഷയത്തെയും നർമ്മത്തിന്റെ

മേമ്പൊടി കൊണ്ട് സമൂഹത്തെ ചിരിപ്പിക്കുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ട്രോളുകൾ ഇന്ന് ജനമനസ്സുകളെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലയാള ഭാഷയിലേക്ക് പദങ്ങൾ പോലും സംഭാവന ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് ട്രോളൻമാർ മാറികഴിഞ്ഞു. സാമൂഹിക വിമർശനം എന്നതിനപ്പുറം മീമുകൾ നിർവഹിക്കുന്ന ധർമം നിരവധിയാണ്. കഥാപാത്രങ്ങൾ സാധാരണക്കാരന് മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ ആവണമെന്ന കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ വാക്കുകളോട് ഏറ്റവും നീതി പുലർത്തുന്നത് ട്രോളന്മാരാണ്. എല്ലാവർക്കും കുറഞ്ഞ ചിലവിൽ സ്മാർട് ഫോൺ, നിരക്ക് കുറഞ്ഞ് വേഗതയേറിയ ഇന്റർനെറ്റ് തുടങ്ങിയവ ലഭ്യമാവാൻ തുടങ്ങിയതാണ് ട്രോൾ രംഗത്ത് കുതിച്ചു ചാട്ടമുണ്ടാക്കിയത്. അത്യാവശ്യം എഡിറ്റിങ്ങും ഡിസൈനും ഫോണിലൂടെ തന്നെ സാധ്യമായി വന്നതോടെ ട്രോളുകളുടെ എണ്ണം കൂടുന്നതോടൊപ്പം വലിയൊരു ട്രോൾ വായന സമൂഹത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ട്രോളുകൾ ഇപ്പോൾ വെറുമൊരു രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക സാന്ദർഭിക വിമർശന മാധ്യമം മാത്രമല്ല. പത്ര മാധ്യമങ്ങൾ പോലെ തന്നെ സമകാലിക വാർത്തകളിൽ നർമം ചേർത്ത് ജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിന് ട്രോളുകൾക്ക് ചെറുതല്ലാത്ത പങ്കുണ്ട്. കാലിക പ്രസക്തിയുള്ള സാമൂഹ്യ രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളെ ലഘുകരിച്ച് കൊണ്ട് ട്രോളുകളായി നവമാദ്ധ്യമങ്ങളിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ അവ ഏവരെയും ഒരുപോലെ ആകർഷിക്കുന്നു. അതിർ വരമ്പുകളില്ലാത്ത ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങൽ പരിചിതമായ മുഖങ്ങളുമായി എത്തുമ്പോൾ പ്രേക്ഷകർ ഇരു കയ്യും നീട്ടി അവയെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

ആർക്കും അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങളും പ്രതികരണവും ഏതു സമയത്തും നടത്താമെന്ന വലിയ സാധ്യതയാണ് ട്രോളുകൾ തുറന്നിട്ടത്. ഫേസ്ബുക്ക്, വാട്ട്സ് ആപ്പ് പോലുള്ള സോഷ്യൽമീഡിയകൾ അതിനുള്ള ഇടങ്ങളായി. എന്തിനെയും കടുത്ത ഭാഷയിൽ വിമർശിക്കാൻ ട്രോളുകളിലൂടെ ട്രോളന്മാർക്ക് അവസരമുണ്ടായി. ഒരു സംഭവം നടന്നാൽ അത് പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ മാധ്യമങ്ങൾ തന്നെ വേണമെന്ന അവസ്ഥ ഇല്ലാതായി എന്നത് എടുത്തു പറയേണ്ട കാര്യം തന്നെയാണ്. വാർത്ത മാധ്യമങ്ങൾ വൻ ശക്തികൾക്ക് മുന്നിൽ അടിയറവ് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 'പ്രമുഖരെ' മറച്ചുവക്കുമ്പോൾ ട്രോളുകൾ അവരെ നിർഭയം കീറിമുറിക്കുന്നത് നാം കണ്ടതാണ്. എല്ലാ അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളെയും വെല്ലുവിളിക്കാൻ ട്രോളുകൾ മടിക്കുന്നില്ല. പലപ്പോഴും ട്രോളുകൾ തിരുത്തലുകൾക്കും സാമൂഹ്യ മാറ്റങ്ങൾക്കും കാരണമാകുന്നുണ്ട്.

കാർട്ടൂണുകൾ, കാരിക്കേച്ചറുകൾ എന്നിവക്ക് വലിയൊരളവിൽ ഭീഷണിയായി ട്രോളുകൾ മാറിയെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഒരു ദിനം ഒരു കാർട്ടൂൺ മാത്രമാണ് പുറത്തുവരുന്നതെങ്കിൽ ഒരാറ്റ സംഭവത്തെ ആസ്പദമാക്കി നിരവധി ട്രോളുകളാണ് നിമിഷങ്ങൾക്കകം പിറവികൊള്ളുന്നത്. അത് വ്യത്യസ്തവും ഒരേസമയം ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതും ചിരിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. പ്രതിഷേധത്തിന്റെ കടുത്ത വികാരങ്ങളും ആക്ഷേപത്തിന്റെ മുനകളും ട്രോളുകളിലൂടെ പുറത്തുവരുന്നു.

പുസ്തക രചന സാധ്യമല്ലാത്ത, അച്ചാടിച്ചുവരാൻ സാധിക്കാത്ത ഓരോ ആശയങ്ങളും സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സഹായത്തോടെ ട്രോളുകളിലൂടെ പുറത്തുവരുന്നു. ലൈക്കുകളുടെയും കമന്റുകളുടെയും ഉയർച്ച - താഴ്ചയിൽ അതിന്റെ നിലവാരം നിർണയിക്കപ്പെടുന്നു. എല്ലാംകൊണ്ടും വലിയൊരു സാഹിത്യ ശൃംഖലയുടെ സ്വഭാവം ട്രോളുകൾ നേടിയെടുത്തു കഴിഞ്ഞു.

ദൈനംദിന സർഗാത്കതയുടെ അന്തമില്ലാത്ത ആഘോഷമാണ് ട്രോളുകൾ. അപരിചിതത്വം നൽകുന്ന സുരക്ഷിതത്വം ട്രോളന്മാർക്കുണ്ട്. ട്രോളുകളിൽ ഉടയാത്ത വിഗ്രഹങ്ങളില്ല ട്രോളൻമാർ തൊടാത്ത വിശുദ്ധ പശുക്കളില്ല. പലതരം ആശയങ്ങളുടെ സംഘർഷ ഭൂമികയാണ് സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങൾ. ട്രോൾ ആരാധകരുടെ വർധന അമ്പരപ്പിക്കുന്നതാണ്. അത്തരം കമ്മ്യുണിറ്റികളിലെ ജനസംഖ്യാവർധന അനുദിനം മുകളിലോട്ടാണ്. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത എത്രയോ അധികം ആളുകളിലേക്കാണ് പിന്നെയും അത് എത്തപ്പെടുന്നത്. ഈ ജനകീയത കൊണ്ടുതന്നെ ട്രോളുകൾക്ക് സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്ന സ്വാധീനവും പ്രഹരണശേഷിയും അപാരമാണ്. താരങ്ങളും രാഷ്ട്രീയക്കാരും സാംസ്കാരിക നായകന്മാരും ട്രോളപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അത്രയധികം പേരിലേക്ക് അവർക്ക് എത്തിപെടാൻ സാധിക്കുന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ അതിന്റെ സാധ്യതയെ അവർ പരമാവധി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് കാണാൻ സാധിക്കും.

എങ്കിൽ കൂടി ട്രോളുകൾ വ്യാപകമായതോടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പോലും ഏറെ ശ്രദ്ധ കൈവന്നുവെന്നു പറയാം. അല്ലെങ്കിൽ ഏതു നിമിഷവും ട്രോളപ്പെടാമെന്ന അവസ്ഥ. ചെറിയൊരു തെറ്റുമതി തന്റെ ഇതുവരെയുള്ള എല്ലാ ഇമേജുകളും തകർന്നു പോവനെന്ന് ട്രോളൻമാർ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. നെഗറ്റീവ് ട്രോലുകൾക്ക് തന്നെയാണ് എക്കാലവും പ്രിയം കൂടുതൽ. ഇത് മുതലെടുത്ത് നെഗറ്റീവ് മാർക്കറ്റിങ്ങും ശക്തമായി നടക്കുന്നുണ്ട്. നന്നായി ഒന്ന് ട്രോളപ്പെട്ടാൽ തങ്ങളുടെ സംരംഭം വിജയിച്ചുവെന്ന മട്ടിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ എത്തി. ഒരു തെറ്റായ ആശയത്തെ, അനവധി തവണ ഹാസ്യ രൂപങ്ങളിൽ മാത്രം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ചർച്ചയാക്കുന്നത് വഴി, പൊതുബോധത്തിന്റെ ഉപബോധമനസിൽ മിഥ്യധാരണയുടെ അകമ്പടിയോടെ മാത്രം ആ വിഷയത്തെ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു അവസ്ഥ സംജാതമാകും. പിന്നീട് ഈ മിഥ്യാധാരണ യഥാർത്ഥ ആശയത്തെ അതിജയിക്കുകയും, ഒരു പരിധിവരെ മൂല്യമുള്ള ചർച്ചയിൽ നിന്നും വഴിമാറി കേവലം ട്രോളിലും കളിയാക്കലിലും മാത്രം ഒതുങ്ങി പോകുകയും ചെയ്യും. ഇത് മുതലെടുത്തുകൊണ്ട് ചില രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ നെഗറ്റീവ് ട്രോളുകൾ വഴി വ്യാജ വാർത്തകൾ പരത്തുന്നത് നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും. വ്യാജ വാർത്തകൾ പരത്തി ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി രൂപ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഐ. ടി. സെല്ലുകളുടെ പ്രധാന ആയുധം ആയി ട്രോളുകൾ മാറിയിരിക്കുന്നു.

ബോധപൂർവമുള്ള വരുത്തിത്തീർക്കലുകളും പ്രചാരണതന്ത്രങ്ങളും ഇവരുടെ മുഖ്യ അജണ്ടയാവുന്നു. ഒരു പരിഷ്കൃത ജനാധിപത്യ പൊതുസമൂഹത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിനു പകരം തങ്ങളുടെ പക്ഷത്തെ മാത്രം ആനന്ദിപ്പിക്കാനും മറുപക്ഷത്തെ മുറിവേൽപ്പിക്കുന്നതിനുമായി നിഷ്കരുണം അവർ ട്രോളുകൾക്ക് ജന്മം നൽകുന്നു. അപ്പോൾ ഒളിച്ചു കടത്തപ്പെടുന്ന മാനുഷിക വിരുദ്ധതയുണ്ട്, സ്ത്രീ വിരുദ്ധതയുണ്ട്, ദളിത് വിരുദ്ധതയുണ്ട്, വംശവെറിയും വർണബോധത്തിന്റെയും നികൃഷ്ട മുഖങ്ങളുണ്ട്. ഇവയൊന്നും കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കാൻ ആവില്ല.

പരസ്യം ഇറക്കുന്ന ചെലവിൽ നാല് ട്രോളൻമാരെ വച്ച് സോഷ്യൽമീഡിയയിൽ ട്രോളുകളുണ്ടാക്കി വിട്ടാൽ പോരേയെന്നു ചിന്തിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് വരെ കാര്യങ്ങൾ എത്തി. ചലച്ചിത്ര മേഖലയിൽ പ്രമോഷന് വേണ്ടി സിനിമയെ ട്രോളൻമാർക്ക് പിടിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് കാണാൻ സാധിക്കും. മാധ്യമ വാർത്തകൾ പോലും ഇപ്പോൾ ട്രോളുകളെ പിന്തുടരുകയാണ്. വായനക്കാരന് ഒരു ദിനത്തെ പ്രധാന സംഭവമോ, അന്നത്തെ

ട്രെൻഡ് അറിയണമെങ്കിൽ ഫേസ്ബുക്ക് തുറന്നാൽ മതിയെന്നായി. ട്രോളുകൾ മാധ്യമങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് നവമാധ്യമങ്ങളിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ തുടങ്ങി. ട്രോളുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രം വാർത്തകൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. തലക്കെട്ടുകൾ ട്രോൾ ഭാഷയിലേക്ക് മാറിയെന്നതും ട്രോളിന്റെ സ്വാധീനം കാണിക്കുന്നു. പത്രങ്ങൾപോലും ചിലപ്പോൾ ട്രോൾ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ച് തലക്കെട്ടുകളും രൂപകല്പനയും തയ്യാറാക്കുന്നു.

നെഗറ്റീവ് ട്രോളുകളാണ് അതികവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെങ്കിലും പോസിറ്റീവ് ട്രോളുകളും കുറവല്ല. ആക്ഷേപഹാസ്യങ്ങൾക്കപ്പുറം വിവരങ്ങൾ കൈമാറാൻ 'പി. എസ്. സി. ട്രോളുകൾ' പോലെയുള്ളവയും രൂപാന്തരപെട്ടിട്ടുണ്ട്. ട്രോളുകൾ ബോധാവൽകരണത്തിന് ഉപയോഗപെടുത്തുന്നതിന്റെ ഒന്നാംതരം ഉദാഹരണമാണ് കേരള പോലീസിന്റെ ഫേസ്ബുക്ക് പേജ്. മൈക്രോസോഫ്റ്റ് പോലും ഇതിനെ കുറിച്ച് പഠിക്കാനൊരുങ്ങുന്നത് നമുക്ക് കാണാം. കൊറോണ വന്നപ്പോഴും പ്രളയം വന്നപ്പോഴുമെല്ലാം മലയാളി ട്രോളുകൾ കൊണ്ട് ജനങ്ങളെ ബോധവാന്മാരാക്കിയത് നാം കണ്ടതാണ്. ഫേക്ക് ന്യൂസുകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരെ പരിഹസിക്കാനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കേശവൻ മാമൻ എന്ന ജനപ്രിയ മീം കഥാപാത്രവും ട്രോളൻമാരുടെ സൃഷ്ടി തന്നെ.

രാജാവ് നഗ്നനാന്നെന്ന് നിർഭയം വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു നാലാംതൂണിന്റെ നൈരന്തര്യമാണ് ട്രോളുകളുടേത്. അനീതിയും അഴിമതിയും അസഹിഷ്ണുതയും അറിവില്ലായ്മയും അവർ അത് ധൈര്യസമേതം ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഒരു ജനാധിപത്യ സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്നു പോരേണ്ടുന്ന തിരുത്തൽ മനോഭാവത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാണ് ഇത്തരം സർഗാത്മകത വിമർശനങ്ങൾ. അതൊരു ജനകീയ സാമൂഹിക ധർമം കൂടിയാണ്. അതിന്റെ പൊളിറ്റിക്കൽ കറക്റ്റ്നെസ്സ് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക തുടങ്ങിയ വകതിരിവുകളൊക്കെ വെല്ലുവിളിയായി തുടരുന്നു എങ്കിലും, അവർ നമ്മളുടെ സമൂഹത്തെ കൂടുതൽ ചിരിയുള്ള, കൂടുതൽ ചിന്തയുള്ള, കൂടുതൽ അവബോദമുള്ള, കൂടുതൽ പങ്കുവെപ്പുകൾ ഉള്ള ഒരു സമൂഹം ആക്കിതീർക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയും ഒരു മുഖ്യൻ!

Gokul Krishna
S6 / ECE

അകത്തായിട്ട് എത്ര ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു എന്നു ശരിക്കോർമ്മയില്ല. ആഴ്ച്ചയെക്കുറിച്ചും, തിയ്യതിയെക്കുറിച്ചുമൊന്നും വേവലാതിപ്പെടാത്ത വിരസമായൊരു ലോക്ഡൌൺ സായാഹ്നം. മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പതിവ് വാർത്താസമ്മേളനത്തിനായി കാതോർത്ത് ടി.വിക്കു മുന്നിൽ.... ഏതെങ്കിലും സൂപ്പർഹിറ്റ് സിനിമയുടേയോ മെഗാ സീരിയലിൻ്റെയോ മുന്നിലോ എന്തിന് പി. എസ്. ഇ പരീക്ഷഹാളിൽ പോലും ഇത്ര കണ്ണും കാതും കൂർപ്പിച്ച് ഇരുന്നിട്ടില്ലെന്നോർത്തപ്പോൾ വരണ്ട ഒരു ചെറു ചിരി ചുണ്ടിലൂടെ കടന്നുപോയി.

വാർത്താ സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അസാധാരണമായ ശാന്തതയോടെ ,ഭാവഭേദങ്ങളേതുമില്ലാതെ 'മുഖ്യൻ' പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ഗൌരവത്തിനും ,ഗാംഭീര്യത്തിനുമൊക്കെ ഒരു പ്രത്യേക തേജസ്സുണ്ടെന്ന് ആദ്യമായി തോന്നി. ലോകത്തെ കൊറോണ കണക്കുകളോ കേരളത്തിൻ്റെ പ്രശ്നങ്ങളോ ഒന്നും എൻ്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. മലപ്പുറത്തിന്റെ കണക്കുകളിലേക്ക്..... പിന്നെ എൻ്റെ കൊച്ചു പ്രദേശത്തിന്റെ വിവരങ്ങളിലേക്ക്. ..... ഞാൻ വല്ലാതെ ചുരുങ്ങിപോയിരുന്നു.'ലോകാസമസ്താ സുഖിനോ ഭവന്തു' എന്ന മന്ത്രം ഞാൻ മനപൂർവ്വം മറന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം.

സ്വന്തം ജില്ലയുടെ കാര്യങ്ങളിൽ വലിയ കുഴപ്പമില്ലെന്ന സ്വാർത്ഥമായ ആശ്വാസത്തോടെ ഞാൻ 'ടീച്ചറമ്മയെ' ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ശരിക്കും ഒരരാധന തോന്നി തുടങ്ങിയിരുന്ന അവരോട്. പരിഹസിക്കാനായി പ്രതിപക്ഷമോ അതോ ട്രോളന്മാരാണോ നമ്മുടെ ആരോഗ്യമന്ത്രിയെ 'ടീച്ചറമ്മ' എന്നു വിളിച്ചു തുടങ്ങിത്. അവർക്കു ശരിക്കും യോജിക്കുന്നുണ്ടല്ലേ. മഹാരോഗങ്ങൾ പിടിമുറുക്കുന്ന ഈ 'വയ്യാത്ത കാലത്ത്' . . മരണം പടിവാതിലിനപ്പുറം ഒളിച്ചു കളിക്കുന്ന ഈ 'വല്ലാത്ത കാലത്ത്' അമ്മയുടെ കരുതലോടെ ഒപ്പം നിൽക്കാനും ;കാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി പഠിക്കാനും , ഒന്നും മനസ്സിലായില്ലെന്ന് നടിക്കുന്ന ഈ സമൂഹത്തെ 'പഠിപ്പിക്കാനും', ചെറിയ കുരുത്തകേടുകൾക്ക് വലിയ വില കൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ശാസിക്കാനും കഴിയുന്ന അവർ 'ടീച്ചറമ്മ' തന്നെയാണ്. ടീച്ചറും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ? ഞാൻ വല്ലാതെ കൊതിച്ചു. പക്ഷേ 'കർമ്മമാണ് ധർമ്മധർമ്മ'മെന്ന വലിയ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ഒരു 'മീഡിയാ മാനിയയും' ഇല്ലാതെ അവർ നിശബ്ദമായി തന്നെ ഇരുന്നു.

ചിന്തകളെ ഒരുക്കികെട്ടാൻ ശ്രമിച്ച് ഞാൻ വീണ്ടും മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ വാക്കുകളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. എന്താണദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്?.. ആദ്യം എനിക്കമ്പരപ്പായിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങൾ അടഞ്ഞതോടെ പട്ടിണിയായ വാനരന്മാരവാനരന്മാരെ കുറിച്ചോ .....വിശന്നുവലയുന്ന തെരുവു നായ്ക്കളെ കുറിച്ചോ. ... എൻ്റെ മനസ്സിലൊരു മഴ പെയ്തുവോ?.....കണ്ണുകളിൽ 'പുതിയ വെളിച്ചം' കയറിയോ?... ചിന്തകൾക്ക് 'തെളിച്ചം' കിട്ടിയോ?...

മഹാമാരിക്കു മുന്നിൽ ലോകം പകച്ചു നിൽക്കുനിൽക്കുമ്പോഴും, വിശപ്പിന്റെ വിലയറിഞ്ഞ, തെരുവു നായ്ക്കളുടെ പോലും വേദന മനസ്സിലാക്കാൻ ഇങ്ങനൊരു മുഖ്യനുള്ളപ്പോൾ നാം ഭയക്കുന്നതെന്തിന്.? . ഇതുതന്നേയല്ലേ ഒരു ഭരണാധികാരി ചെയ്യേണ്ടതും. എൻ്റെ പ്രദേശത്തെ കൊറോണ കണക്കുകളെ കുറിച്ചു മാത്രം ആശങ്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഞാൻ വല്ലാതെ ചെറുതായി പോകുന്നു..... ചെറുതായി..... ചെറുതായി ഒരു മണൽതരിയോളം ചെറുതായി. അപ്പോഴേക്കും മൈക്ക് ഓഫാക്കി വാർത്താ സമ്മേളനമവസാനിപ്പിച്ച്'യഥാർത്ഥ പോരാളികൾ' നടന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

* * * *

പിറ്റേന്ന് കാലത്ത് . ... വാട്സ്ആപ്പിലെ ഗുഡ്മോർണിംഗ് മെസ്സേജുകൾ കണ്ടഭാവം നടിക്കാതെ , പതിവു കട്ടൻ കാപ്പി കുടിക്കാതെ ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങി. ഒരു വലിയ പാത്രത്തിൽ നിറയെ വെള്ളമെടുത്തു. ഒരു കുഞ്ഞു പാത്രത്തിൽ കുറച്ചു ഭക്ഷണവും. . . മുഖത്തു കണ്ട അമ്പരപ്പിനേയും അവഗണിച്ചു. ഉച്ചയായി. .. പാത്രത്തിലേക്ക് നോക്കി "അമ്മേ കഴിക്കാനാരും എത്തിയില്ലല്ലോ? "എന്ന് അല്പം പരിഹാസി കലർന്ന ഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞതും കേട്ടതായി നടിച്ചില്ല.

ആദ്യമെത്തിയ വിരുന്നുകാരൻ അണ്ണാനായിരുന്നു.കലപിലകൂട്ടി അവൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു ഞാൻ കൌതുക

ത്തോടെ ഒഴിഞ്ഞു നോക്കി. പിന്നെ..... കിളികൾ . ... അല്പം കഴിഞ്ഞ് മുതുകിൽ ചോര കിനിയുന്ന മുറിവുമായി കറുകറെ കറുത്ത ഒരു കാടൻ പൂച്ച... ഒപ്പം വീർത്ത വയറു മായി കുറിഞ്ഞിയും. ... ഒടുവിൽ എത്തിയത് ഒരു നായയായിരുന്നു. മെലിഞ്ഞുണങ്ങിയ ദേഹം.... തവിട്ടുനിറമാണ്. ചുറ്റുമൊന്ന് നോക്കി തെല്ലമ്പരപ്പോടെ അവനും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. പിന്നെ... അല്പം അകലെയായി നിൽക്കുന്ന ഞാൻ എന്ന 'മനുഷ്യജീവിയെ' അല്പം ദയനീയമായി നോക്കി അവൻ നടന്നുപോയി. ആത്മാവിൽ തുളച്ചു കയറുന്ന നോട്ടം.

"ഞങ്ങളൊക്കെ ഈ തൊടിയിലും ചുറ്റുവട്ടത്തുമായി ഉണ്ടായിരുന്നു, എത്രയോ കാലമായി. പക്ഷേ ഞങ്ങളെയൊന്നു കാണാൻ ഒരു വൈറസ്സും പിന്നെ ഒരു ലോക്ക്ഡൌണും 'ഇങ്ങനെ ഒരു മുഖ്യനും' വേണ്ടി വന്നല്ലോ എന്ന് ആ നോട്ടം വിളിച്ചു പറയുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. . ....

അതെ ഒരുപാട് നന്മ മരങ്ങൾ
തളിർക്കുകയും സ്നേപൂവുകൾ
വിടരുകയും ചെയ്യുന്ന
'ഈ ലോക്ക്ഡൌൺ കാലത്ത്'
ഞാൻ ചെറുതാണ്. .....
തീരെ ചെറുത്!

to the mother Nature

Gokul Krishna
S6 / ECE

Express your love
without any fear,
Protect her
with a lot more care,
Even when your soul
disappear,
She will be the
only medicine to recover.

മതം
മാനദണ്ഡമാകുമ്പോൾ!

Gokul Krishna
S6 / ECE

നമ്മുടെ രാജ്യം കേവലമൊരു രാഷ്ട്രം എന്നതിലുപരി ഒരാശയമാണ്,ഒരു സംസ്കാരമാണ്,ലോകത്തിന് മുമ്പാകെ ഒരു സന്ദേശവുമാണ്.ഇതു തന്നെയാണ് ഇന്ത്യ എന്ന മഹാരാജ്യത്തെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് നിർത്തുന്നതും.മതം,വംശം, ഭാഷ,സംസ്കാരം,വസ്ത്രധാരണം,ഭക്ഷണം എന്നിവയിൽ വളരെ വൈവിധ്യമുള്ള വിസ്തൃതമായ ഈ രാജ്യത്ത് ഐക്യം കൈവരിക്കുക എന്നത് നിസാരകാര്യമല്ല.എന്നിരുന്നാലും നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്തം എന്ന ആശയം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ ജനത മുന്നോട്ട് പോയിരുന്നത്.

എന്നാൽ ഭരണകൂടത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥ മതതാല്പര്യത്തിനു വേണ്ടി ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ മതം കൊണ്ടുവരികയും അതൊരു മാനദണ്ഡമാക്കിക്കൊണ്ട് അവരുടെ പൗരത്വം പോലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യയെ ഒരു മതരാഷ്ട്രമാക്കുക എന്ന ഭരണകൂട താല്പര്യത്തിന്റെ ആദ്യ പടിയാണ്. പൗരത്വ ഭേദഗത്തി നിയമം.ഇതൊരു വിഭാഗത്തിന്റെ മാത്രം പ്രശ്നമല്ല,ഇത് ഇന്ത്യയുടെ പ്രശ്നമാണ്,മതനിരപേക്ഷതയുടെയും പ്രശ്നമാണ്.മതമല്ല മനുഷ്യത്വമാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനം.ഫാസിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിയുള്ള ഈ കേന്ദ്രഭരണകൂടം മറന്നുപോകുന്നതും ഈയൊരു വാസ്തവമാണ്.

ജനനത്തിന് ശേഷം തന്റെ പേരിനൊപ്പം കുടുംബം ചാർത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ഒന്നു മാത്രമാണ് മതം.അതിലുപരി പരിഗണനകൾക്കും അവഗണനകൾക്കും മതമൊരു അടിസ്ഥാനമാക്കി കണക്കാക്കുന്നതിനോട് യോജിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല.ഏതൊരു സമൂഹത്തിന്റെയും ഉയർച്ചക്ക് പിന്നിൽ മതനിരപേക്ഷത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ജനതക്ക് വലിയൊരു പങ്കുണ്ട്. കേരളം പലകാലഘട്ടങ്ങളിലായി തെളിയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നതും ഇത് തന്നെ.നിപ്പ,കോവിഡ് മുതലായ മഹാമാരികളെ നേരിട്ടതും തുടർപ്രളയങ്ങളെ എതിരിട്ടതും ഇതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

"വയറെരിയുന്നവന്റെ ചിന്ത ജാതിയോ മതമോ അല്ല,വിശപ്പാണ് ".പട്ടിണിമരണങ്ങളും,കർഷക ആത്മഹത്യകളും തുടർകഥയാകുമ്പോഴും മതത്തിനു പിറകേ പോകുന്ന ഈ ഭരണകൂടം ജനങ്ങളുടെ പ്രാഥമികആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനുപോലും പരാജയപ്പെടുന്നു. ഭരണകൂടത്തിന്റെ ജനാധിപത്യവിരുദ്ധവും ഭരണഘടനാവിരുദ്ധവുമായ ഇത്തരം പ്രവർത്തികൾക്കെതിരെ നാമെന്ന വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം ചോദ്യം ചെയ്യുകതന്നെ വേണം.വർഗീയശക്തികൾക്കിവിടെ സ്ഥാനമില്ലെന്ന എന്ന തോന്നൽ അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നത് വരെ നമ്മുടെ പോരാട്ടം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കണം,ആ പോരാട്ടം ഭരണകൂടത്തിനെതിരെ ആണെങ്കിൽ പോലും...

The Paradoxical India

Gokul Krishna
S6 / ECE

The 8-year-old Rabi Karpe watched longingly to the rice bowl being served by his father Karpe.

His baba have borrowed food from somewhere tonight. It was something contrary to their routine these days. His tiny shrinking stomach have now adjusted to its unsettling growl for food and to the famine situations of the house.

Famine,Agrarian crisis, indebted loans, low profits, crop failures and credit lending have become quite normal issues in Ladur region, the rural area where they live.

Despite of the unexpected happiness in their plates, young Karpe found his mother still sobbing. Unlike their yesterdays, isn't this night a little happier? Karpe stared in puzzle.

However, His baba seemed more serene tonight. The angst and anguish he carried in his eyes and wrinkles seem to have faded in abrupt.

He served the plates with rice along the grey powder he took out from his cupboard. Little Karpe smelled the sprinkled powder on his plate and smiled "garlic!"

Little did he know that the zinc phosphide smells alike garlic and what could it do to his young lungs and liver.

The morning newspapers the day after read in bold red

.

"RBI confirms Indian banks have written off 68,000 crores of depts of business tycoons."

.

"Prime ministers Garib Kalyan Yojna : enough food stocks sent"

.

“Pradhan Mantri Kissan Nidhi Yojna helping farmers to double their income”.

****

Second week of Nationwide lockdown.

"Internet connection have become an umbilical connection to the outside world" says youth.

"It is our primary source of entertainment " social medias marked historical hike in usage.

"Surge in Internet exchange traffic which has hit a peak of 843 GBPS as the covid 19 pushed more and more people to work from home." Reported channels.

"Government has initiated steps to increase the network bandwidth by 30 to 40 per cent to help people who have limited physical presence with the outside world due to the COVID-19 vigil." Read the news bulletin.

.

.

Miles apart, nowhere close to this comfort zone, Near the valleys of snow capped mountains and green meadows of Pahoo region, Fatima stared at the clock lifelessly.

Do the angular speed of the second hand is decelerating by lap?

Unlike the other youths of her country. Fatima is not at all turnt or excited over the lockdown challenges over the social medias. If truth be told, she is aware of none. She is facing the shutdown without the benefits of a highspeed internet, that begun not 2 weeks before but since last 7 months. No mail, No WhatsApp, No internet. This is the new normal here.

India govt imposed a complete communication blackout here last August after her state was stripped of its autonomy and put under a military lockdown.

In fact the pandemic outbreak was more humane and bestowed them with a restoration of 2G mobile internet. The irony smirked.

****

He lay bloodied on the streets,but the baton blows kept coming over to his already weak body without stopping. Closing his eyes in agony he heard
"Jai Sri Ram!"
"Allahu Akbar!"
The verses of praise that has long been among the holy prayers have turned out to be incitement slogans for the religious riots. "Maaro saale Mulleko" They throbbed Muhammed Zubair again.
Violence ranged. Mosques were set fire. People were beaten, lynched and burnt. Many died. Thousand injured. Delhi was engulfed with ruthless murders in the name of different Gods they believe in.
ICCPR stood stupefied. Article 25 was shamelessly dumb found. Article 26 staggered in riot fires and 28 was dreadfully silent amidst the mayhem of the anarchy. The country was in turmoil and constitution proved not to be enough yet again.

Tail end joke: Constitution of India is the longest written constitution in the world than any sovereign country.

****

2015 January
Beti Bachao Beti Padhao, sukanya sammridhi yojna - Govt caring the girl child and her saving schemes.

2016 March
"Mahila-E-Haat would help aspiring women entrepreneurs, self-help groups and NGOs"
.
2017-18
" The govt launched the Mahila Shakthi Kendra to empower digital literacy,skill development, employment etc -an interface to rural approach by the govt to avail of the entitlement. "

Country was undoubtedly growing over the gender disparities. It empowers all level government to adopt measures of positive discrimination in favour of women.
The ultimate aim was in the advancement of her education, health, safety, equality employment and against harassment and child marriage.
They became entrepreneurs, ministers, sports persons. They have even begun to get paid equally.

The country has set the wings of Indian girl free enough letting her fly.

February ,2020

"Indian government thinks women are not fit to serve in ground compact rules" stated WMC

"Male soldiers with prevailing 'societal norms' are not yet mentally schooled to accept women officers in command". Times of India reported.

In other words, men can't handle women as their superiors in army.

"It is a great challenge for women officers to meet hazard services during pregnancy, motherhood and during the "domestic obligation towards their children and family" especially when wife and husband happened to be in services."
True that they let her fly. But they owned the sky. The borders and parameters were already pre-set.
Patriarchy mocked at feminism again. This time at military grounds.

(Not to mention, we are already dreadfully exhausted debating over the rape cases of Indian daughters and injustice towards them)

****

Right to choice of food is inherent with dignity to every citizen and article 21 guarantees it.Mohammed Akhlaq was beaten to death in Uttar Pradesh for cow slaughter 'accuse'.

Right to privacy is protected as an intrinsic part of right to live in the constitution. Meanwhile our debates over the biometric information and its links towards our bank transactions in Aadhar are yet to be over.

Modern India is radically paradox. There is no right or wrong. No true or false but a package of lawful yet unlawful contradictions of itself.

I Knew

Gokul Krishna
S6 / ECE

"Beta, what happened? you are acting lost and out of words. You wouldn't stop crying. Talk to us, we are here for you." Amma interrupted me. Sometimes everything that keeps you happy and contempt are the things that are no longer with you and these resemble the pain of not being able to relive them

again. "I am sorry, I cannot stop thinking about him and our time together. We have been together since our childhood. I still remember the days when we used to hold hands and walk to school, the day when you caught us kissing in my room, the day when we had a trial in the living room with us as standing there guilty and caught red-handed, when both of you and his parents gave the final verdict to focus on our studies, that day we decided to stay strong on our decisions and hope that one day you guys will realise the depth of our relation. I even remember the night when he talked to me for hours convincing me to take art instead of medicine, he made me recognize my real talent, he even stood by me when i was diagnosed with pneumonia, Amma don't you remember that is when you finally understood how much I mean to him, he would just sit there beside my bed, helping you out to get medicines and pay the bills, he even cried one night. I cannot forget the day when he had to go to college for higher studies, the day when he got a job, Appa he was shouting out of sheer happiness on the phone. I was attending a lecture then. A new home was always his dream. And finally when he could afford it, he bought one and he asked me to decorate it for him Amma, I was overwhelmed to do that for him. And when I made that place into his home he went on one knee and asked me to make it 'Our home', I couldn't breathe but of course I managed to say 'YES!', he came in here holding my hand asking you to trust him and let him marry me, he was fearless that day. I saw a man not the boy next door who felt awkward sitting next to me, but I was so scared thinking about all the negative things that could happen, I can't forget our marriage day." I paused, I was stuttering. Everyone in the room was crying. Rohan meant something to everyone in that room. A husband, a son in law, a sous chef, a chess opponent, a gardener, above all he was a true soul. A soul entangled with mine.

"I can never forget that day, that day when all the tables turned, that day which terrorises me to my core, that day which took everything from me. I took an early leave from my work, I wanted to prepare dinner. Finally he found some time from his busy schedule for a date for which I was begging for months. I texted him to come early and I even threatened him saying that there will be horrible consequences if he was late. I had a menu in mind, a delicious one. Actually his favourite one. I was enjoying each and every second of its preparation. I am not a great cook. I don't have your skills Amma. But that day I was sure that it would turn out well because I was preparing it out of compassion and love. The time passed. The dinner was getting cold and that is when I heard the doorbell. I was furious. I was angry for all the time and hard work I put into making something for him. When I opened the door he stood here, holding a sunflower, covering his face. I grabbed the flower and he started to pour down the well prepared script of apology. I gestured to him to stop. He came closer and hugged me. His grip was so tight that I couldn't detangle from it. He said 'I am sorry. But the day is not over yet. Please let me make it up to you. We will go for a long drive and get your favourite ice cream'. 'Too cliche and so simple for you. You get me my favourite jalebis. Then I will put a thought on considering your apology', I interrupted him. He just lift me and

placed me smoothly on the front seat of the car and put on the seatbelt. He knew how to console me and I could never be

mad at him for so long. He kept looking at me in between as he drove. I asked him to keep an eye on the road. He kept changing the radio to tune into something romantic. He was driving down a slope which ended in a deep turn. He was getting nervous, he was shivering and sweating but he just smiled and said 'I love you and I am sorry'. Before I could react to it, he just opened my seatbelt and pushed me out of the car. I just fell hitting my head somewhere and darkness filled in my eyes when I heard a loud thud." I couldn't breathe anymore. I couldn't stop my tears anymore. Appa and Amma knew the rest of it. They took me into their arms trying to console me. Vasunthara ran to get a glass of water and she advised me to stop talking. Even Appa and Amma asked me to stop it."NO! NO! I need to tell this to someone. I need to. Please", I pleaded. They couldn't stop and they wouldn't. Amma and Appa knew the mental trauma I had to go through when I got to know the truth.

When I opened my eyes, Appa and Amma already knew two things. The fact that Rohan is gone and the bitter truth that I was pregnant. I still recollect the look of sympathy on their faces when they saw me. The look of fear on their faces not knowing what I am going to do. They slowly told me everything. All I heard was feeble noises as they told me about Rohan, how he hit on the trees down the slope, how he fighted and held onto his life for twenty whole minutes before letting go of it, how he gave up even before reaching the hospital. Before I was awake they had already performed his rites. They bid goodbye to him without even waiting for me. After spending months in a rehabilitation centre I went and lived all alone with myself and his memories in our home. The home we built together. Everything flashed before my eyes. “Amma, Appa, I knew that I was carrying. I knew that we were going to have a baby. I knew it!! I wanted to tell him about our child. I wanted to make it special for him. I wanted to make it memorable for the both of us. I waited. I waited for the right moment and it never came. He left without knowing that Amma! He left without knowing that Appa! He didn't know!! He didn't...", I couldn't gather myself to continue. I caressed our baby as I lamented in pain and grief. "But he knew Appa, that the brakes were loose when we were getting down the slope. It was not an accident Appa! It was a suicide!! He sacrificed himself for me!", Appa and

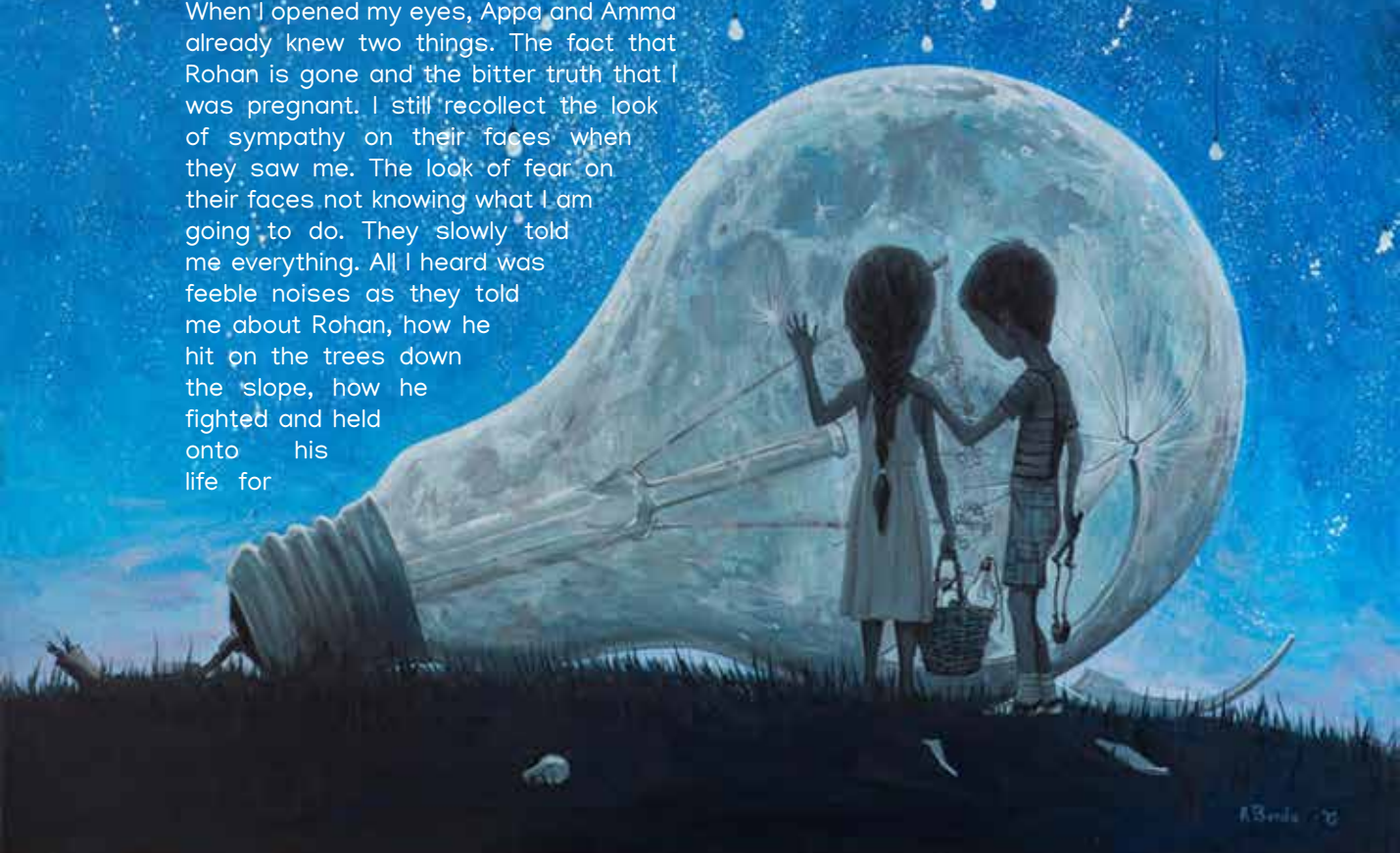

Amma hugged me and begged me to stop hurting myself. They concealed me in their love and warmth.

As I opened my eyes, I realised that I was lying on Amma's lap and Appa was massaging my legs. I slowly managed to wake up. Amma caressed my head and slowly pulled me closer to kiss on my forehead. "Beta, I know that you have grown up and you are a big girl who can face this world by yourself. We have no doubts on that because we have faith in you and our upbringing. But we are two old and weak people who need to spend their last days with their child and grandchild. Please don't steal that away from us. And Amma is sorry for asking you to move on without realising your pain." I hugged her tightly before she could complete her sentences. Appa smiled and gave a little pat on my leg. Vasunthara came into the room informing that the dinner was ready. That is when I realised the time. We slowly got up from the bed and I asked Vasunthara to stay. I hugged her and thanked her for taking care of my parents. "I know that I couldn't tell them about the disease. But now as I narrated the hard part of my life, I know that I can tell them that too. And I am sure that we will fight this together", I said. She had a newborn respect in her eyes, she smiled and nodded.

Finally I have some answers. But I still have a lot of answers to be discovered. The things we love and adore so much are sometimes not permanent. They give us the happiness, the smiles, the laughs and all the love. But sometimes leave you in pain.But don't let that pain and past destroy your present. Some people just come and go,there are some who leave a mark. And then there are those who just carve a permanent tattoo in your soul. Those memories with those people are worthy to be cherished throughout. Haya is three years old now and she is the apple of my eye. She misses her father. She has his eyes and nose. She even sleeps like him. Even I miss her father. I still feel that he is around. I still sit under that mango tree waiting for that handsome boy to come sit by the window and smile.

****

പ്ലാസ്റ്റിക്ക് മലിനീകരണത്തെ തോൽപ്പിക്കുക

Gokul Krishna
S6 / ECE

പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും ഭിന്നമായ അസ്തിത്വം അല്ല മനുഷ്യർ. പക്ഷേ പുരോഗതിയുടെയും വികസനത്തിന്റെയും അതിവികല സങ്കൽപ്പങ്ങളുടെ ഇരകളായി നാം പ്രകൃതിയിലെ ജീവജാലങ്ങളെ കാണുന്നു.. സുസ്ഥിരവും പരിസ്ഥിതി സൗഹാർദ്ദപരമായ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പകരം സ്വയംവിനാശത്തിന്റെ അപകടകരമായ വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയാണ് ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ നമ്മൾ.വനനശീകരണത്തിലൂടെ വെള്ളത്തെയും വായുവിനെയും മണ്ണിനെയും മലിനമാക്കുന്നതി

ലൂടെ നമ്മൾ "ഒഴിവ് കഴിവുകളുടെ പച്ച വിറകിന്മേൽ നമ്മുടെ തന്നെ ശവദാഹം കൊണ്ടാടുകയാണ്". ഓരോ പരിസ്ഥിതി ദിനവും ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്, അല്ലെങ്കിൽ വിനാശകമായ നാളെയിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടാനുള്ള സമയമായി എന്ന തിരിച്ചറിവിനുള്ള അവസരമാണ്. ഓരോ പരിസ്ഥിതിദിനവും നഷ്ടങ്ങളുടെ ഓർമ്മദിനം കൂടിയാണ്. മണ്ണിന്റെ പുഴയുടെ കാടിന്റെ കമനീയമായ കാഴ്ച്ചകളുടെ നഷ്ടങ്ങൾക്ക് ഒരു കണക്കെടുപ്പ് ദിനം.

ഭൂമിയെ മലിനമാക്കുന്ന എന്നാൽ ദൈനംദിന ജീവിതചര്യകളിൽ ഒഴിച്ച് കൂടാൻ പറ്റാത്ത ഒരു വസ്തുവെന്ന് നമ്മൾ ഈ നിമിഷം വരെ വിശ്വസിക്കുന്ന പരിസ്ഥിതയുടെ വില്ലനാണ് പ്ലാസ്റ്റിക്ക്. പ്രകൃതിയുടെ ജൈവരാസപ്രക്രിയകൾക്ക് വിധേയമാകാത്ത പ്ലാസ്റ്റിക്ക് സൃഷ്ടിക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരുപാടാണ്. നാം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു "ഭസ്മാസുരൻ" ആണ് സത്യത്തിൽ പ്ലാസ്റ്റിക്ക് . നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുമ്പോളും മെല്ലെ മെല്ലെ രോഗാവസ്ഥയിലേക്ക് തള്ളി വിടുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക്ക് ഉത്പന്നങ്ങളുടെ അപകടത്തെ കുറിച്ച് അധികമാർക്കുമറിയില്ല. ഓരോ വർഷവും കടലിലെത്തുന്നത് 800 കോടി ടൺ പ്ലാസ്റ്റിക്ക് മാലിന്യങ്ങളാണ്. ഉപയോഗശേഷം മനുഷ്യൻ കടലിൽ തള്ളുന്ന മാലിന്യങ്ങൾ കടൽ ജീവികൾക്കുണ്ടാക്കുന്ന ദുരിതം പലപ്പോഴും നാം തിരിച്ചറിയാറില്ല. തൽസ്ഥിതി തുടരുകയാണെങ്കിൽ 50 വർഷങ്ങൾ കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ കടൽ ജീവികൾ തന്നെ ഇല്ലാതാകും എന്നാണ് വിദഗ്ധ പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് മനുഷ്യരിലുണ്ടാക്കുന്ന ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളും ഒരുപാടാണ്. പ്ലാസ്റ്റിക്ക് ഉത്പന്നങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും കാർസിനോജൻ അടങ്ങിയതായതിനാൽ മാലിന്യ സംസ്കരണത്തിനായി ഇവ കത്തിച്ചാൽ ഗുരുതരമായ ആരോഗ്യ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും.

കേരളത്തിൽ പ്ലാസ്റ്റിക്ക് കാറുകൾക്ക് നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തിയത് പ്ലാസ്റ്റിക്ക് മലിനീകരണത്തെ തോൽപ്പിക്കാൻ ഉള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പുത്തൻ ഉണർവ് ആണ് നൽകുന്നത്. പ്ലാസ്റ്റിക്ക് മലിനീകരണത്തിന് പരിഹാരമായി ഒരു എൻസൈം ബ്രിട്ടനിലെ ഒരു സർവ്വകലാശാലയിലെയും അമേരിക്കൻ ഊർജ്ജവകുപ്പിനു കീഴിലുള്ള ലബോറട്ടറിയിലെയും ഗവേഷകർ വികസിപ്പിച്ചതായി വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. PET പ്ലാസ്റ്റിക്കിൻ്റെ ജൈവാധിഷ്ഠിത വകഭേദമായ Polyethylene Furandicarboxylate അഥവാ PEF എന്ന പ്ലാസ്റ്റിക്ക് നെയും വിഘടിപ്പിക്കാൻ ഈ എൻസൈമിന് സാധിക്കും. ഇത്തരം കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിലൂടെ പ്ലാസ്റ്റിക്ക് മാലിന്യ സംസ്കരണത്തിന് ശാശ്വതമായ ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. "രോഗം വന്നു ചികിത്സിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് രോഗം വരാതെ നോക്കുന്നതാണ് " എന്ന് പറയുന്ന പോലെ കഴിവതും പ്ലാസ്റ്റിക്ക് ഉത്പന്നങ്ങളുടെ ഉപയോഗം കുറയ്ക്കാനായി ശ്രമിക്കണം. കടയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ പ്ലാസ്റ്റിക്ക് കവർ വാങ്ങുന്നതിന് പകരം പ്ലാസ്റ്റിക്ക് അല്ലാതെ സഞ്ചി ഉപയോഗിക്കുക.ഉപയോഗശേഷം വലിച്ചറിയുന്നതിന് പകരം വീണ്ടും ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ചെയ്യാൻ ആകുന്നതാണ്. അത് വഴി ചുറ്റുമുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക്ക് കൂമ്പാരത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ "സംഭാവന" കുറക്കാൻ കഴിയും.

"ഈ ഭൂമി ഒറ്റപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെയോ, ഒരു സമൂഹത്തിന്റെയോ, ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയോ സ്വത്തെല്ലാ. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും കൂട്ടുസ്വത്തുമല്ല അത്. നമ്മൾ കേവലം ഉപഭോക്താക്കൾ മാത്രം ആണ്. നമുക്ക് ലഭിച്ചതിനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട രീതിയിൽ നമ്മുടെ ഭാവിതലമുറക്ക് കൈമാറാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ടവരാണ് നമ്മൾ ".കാറൽ മാർക്സിന്റെ വാക്കുകളാണിത്. നമ്മൾ ഈ ഭൂമി നമ്മുടേതെന്ന് കരുതി ഭാവി തലമുറയെ കുറിച്ച് ഓർക്കാത്ത ത് കൊണ്ടാണ് ഓരോ വർഷം കൂടുമ്പോളും മലിനീകരണത്തിന്റെ തോത് ഉയരുകയും പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളുടെ അളവു കുറയുകയും ചെയ്യുന്നത്.

ശ്രീനന്ദ ഋതുമതിയായി..!

Gokul Krishna
S6 / ECE

.....

അമ്മ ഇച്ചേച്ചിയോട് പറഞ്ഞതാണ്..!
വല്യോര് പറയുന്നതൊന്നും ചെവി കൂർപ്പിച്ച് കേൾക്കാൻ പാടുലാന്ന് അമ്മ എപ്പഴും പറയാറുള്ളതാ..! എന്നാലും അവൾക്കെന്താ പറ്റീന്നറിയാതെ കുട്ടന് നിന്നിടത്ത് പോലും ഇരിപ്പൊറക്ക്ണില്ല്യ..!

"ഋതുമതി ആയീ ന്നു വെച്ചാ ന്താ..?"

ഇച്ചേച്ചിയോട് തഞ്ചത്തിൽ ചോദിച്ചപ്പം ചെവിക്ക് നല്ല ശേലിൽ കിറുക്ക് കിട്ടിയോണ്ട് പിന്നെ അമ്മയോടും ചോദിക്കാൻ നിന്നീല്ല..!
ഇത് കേട്ടപ്പം വല്ല്യേച്ചി ഇങ്ങനെയാണേൽ അമ്മ ചിരവയെടുക്കുംന്ന് കുട്ടന് നന്നായ് അറിയാം..!

നന്ദൂട്ടി.!
അങ്ങനെയാ ഞാനവളെ വിളിക്കാറ്..! കളിച്ചതും വളർന്നതും ഒക്കെ ഒരുമിച്ച്..! നന്ദൂട്ടിടെ കാലിലൊരു മുറിവ് പറ്യാ പോലും നിക്കത് സഹിക്കില്ല്യ..!
കഴിഞ്ഞ വിഷുന് ദിവാകരേട്ടൻറെ പറമ്പീന്ന് പറങ്കി മാങ്ങ പറിക്കാൻ മരത്തിൽ ഏഞ്ഞ് പിടിച്ച് കേറിയപ്പഴേ നിക്കൊറപ്പായീന്നു.. നന്ദൂട്ടി വീഴുംന്ന്...!

അന്നേരം നന്ദൂട്ടീന്ന് വിളിച്ച് കുട്ടനോടിച്ചെന്നപ്പഴേക്കും നിരങ്ങി വീണ് താഴെ എത്തീർന്നു..!

"എന്ത് പണിയാ നന്ദൂട്ടീ ഈ കാണിച്ചേ..?
പറങ്കിമാങ്ങ വേണേച്ചാ കുട്ടനോട് പറഞ്ഞാ പോരാരുന്നോ..?"

"പോ കുട്ടേട്ടാ..! കുട്ടേട്ടൻ വിളിച്ച് ഒച്ച വെച്ചോണ്ട് ഞെട്ടി കാൽ തെറ്റി വീണതാ..! നന്ദൂട്ടിക്കേയ്.. മരം കയറാൻ നന്നായ് അറിയാം..!"

വേലിയരിക്കെ നിന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അപ്പയുടെ ഇല ചതച്ച് നന്ദൂട്ടീടെ മുറിവിൽ പുരട്ടിക്കൊടുത്ത് ഒന്നെണീറ്റപ്പൊഴേക്ക് കുട്ടൻറെ പുറത്ത് അമ്മേടെ അടി വീണിരുന്നു..

"പെൺകുട്ട്യോളെ മരം കയറ്റാൻ പഠിപ്പിക്കാണോ കുട്ടാ നീ..!
നന്ദൂട്ടി വീണത് കണ്ടില്ലേ..
ഈ ചെക്കൻറെ പോക്രിത്തരങ്ങൾ ഇശ്ശി പോലും മാറ്ണില്ല്ലോ ദൈവേ..!

ഹിഹിഹി.. കുട്ടേട്ടന് അമ്മായീടടുത്തീന്ന് അടി കിട്ടിയേ..

എന്നും പറഞ്ഞ് അവളുടെ പച്ചധാവണി മുട്ടോളം പൊക്കി പിടിച്ച് വീട്ടിലേക്കൊടും...!

സത്യത്തിൽ എല്ലാ പോക്രിത്തരങ്ങളും നന്ദൂട്ടിയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും അടിയും കിറുക്കും കിട്ടുന്നത് നിക്കാ..!

ഇതാണ് നന്ദൂട്ടീടെ പോക്കിരിയായ കുട്ടേട്ടൻ..
അത്രക്കിഷ്ടാ നിക്കവളെ..!
എന്നാൽ കുട്ടനോട് നന്ദൂട്ടിക്കെന്നും കുറുമ്പാ..! ദിവസത്തിലൊരിക്കെ എങ്ങനേലും നിക്കൊരു അടി വാങ്ങിച്ചു തന്നില്ലെങ്കിൽ നന്ദൂട്ടിക്ക് ഉറങ്ങാൻ പറ്റൂലാന്നുള്ളതാണ് അവസ്ഥ..!

എന്നാൽ ന്നെ ക്കുടുക്കാൻ പോക്രിത്തരങ്ങൾ ഒന്നും കിട്ടീലെങ്കി ഞാനായിട്ട് എന്തിലേലും പോയ് ചാടും..!
കുട്ടന് അമ്മേടടുത്തീന്ന് അടികിട്ടുമ്പം കൈകൊട്ടി മോണ കാട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന നന്ദൂട്ടിയെ കാണാൻ എന്ത് ശേലാന്നറിയോ..

എന്നാൽ ഒരുകാര്യത്തില് മാത്രം നന്ദൂട്ടിക്ക് കുട്ടനോട് കുറുമ്പില്ല..! ന്തിലാന്നറിയോ..?
നന്ദൂട്ടിക്കെന്ത് കിട്ടിയാലും അത് കുട്ടനും തന്നിട്ടേ നന്ദൂട്ടി കഴിക്കൊള്ളൂ..!

ആറു മാസം കൂടുമ്പം ചെറിയച്ഛൻ ബോംബായീന്ന് വരും..
വരുമ്പം നെറയേ പലഹാരങ്ങളും കരുതീട്ടുണ്ടാവും..
ജിലേബീം ഹൽവേം..

നിക്ക് തന്നിട്ടെ നന്ദൂട്ടിയത് കഴിക്കൂ..!

ഇങ്ങനൊക്കെ ആയിട്ടും രണ്ടു ദിവസായി നന്ദൂട്ടിയെ കുട്ടൻ കണ്ടിട്ട്..!
മുറിക്ക് പുറത്തിറങ്ങാതെ തനിച്ചിരുന്ന് എന്തെടുക്കാ അവൾ..?

നന്ദൂട്ടിക്ക് സുക്കെടാ..! ഇപ്പം കാണാൻ പറ്റൂലാ..“

ചെറിയമ്മ എന്തിനാണാവോ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞേ..?

ന്തേലും സുക്കെടുണ്ടെങ്കിൽ പോയ് കണ്ടാലല്ലേ അറിയൂ..!
അതിന് കുട്ടനെ അവളടുത്തോട്ട് വിട്ടിട്ട് വേണ്ടേ..!
ഇന്നിപ്പം സുക്കെടാണെങ്കീ തന്നെ ചിരിച്ച് കളിച്ച് നടക്ക്ണെന്തിനാ എല്ലാരും..?
ഇശ്ശി സങ്കടം പോലും ആർടേം മുഖത്തില്ല..

“തെക്കേതിലെ പൂവാലിപ്പശു കറവ വറ്റി നിക്കാത്രേ..!
പേരിന് അതിൻറെ ക്ലാവിന് പോലും കിട്ട്ണില്ലാന്നാ അമ്മിണിത്തള്ള പറഞ്ഞേ..! നന്ദൂട്ടിക്കാണെങ്കി ഈ അവസ്ഥയിൽ...
ജാന്വേട്ടത്തി കുട്ടനോട് ഒന്ന് ദേവേട്ടൻറെ വീട് വരേ പോയ് ഒരു കപ്പ് പാല് കൊണ്ടോരാൻ പറയോ..!
നിക്കാണെങ്കി പിടിപ്പത് പണീണ്ട്.. പിന്നെ നന്ദൂട്ടിയെ മഞ്ഞൾ തേച്ചിരിത്തീക്കുവാ..“

“അതിനെന്താ..! കുട്ടൻ പോയ് കൊണ്ടോന്നോളും.. കുട്ടാ... ഇങ്ങ് വന്നേ..!“

രണ്ടാമതൊന്ന് അമ്മേനെക്കൊണ്ട് വിളിപ്പിക്കാൻ കുട്ടൻ മെനക്കെട്ടില്ല..!
ചെറിയമ്മ പറയുന്നതെല്ലാം ഞാൻ കേട്ടു..! നന്ദൂട്ടിക്ക് വേണ്ടീട്ടാണെന്നോർത്തപ്പം വാശീം കുറുമ്പും കാതിക്കാതെ കുട്ടൻ ചെറിയമ്മേടെ മുമ്പിൽ പോയി നിന്നു..!

പാൽപാത്രവുമെടുത്ത് മുറ്റത്തിറങ്ങി..!

“കുട്ടാ.. കുടയെടുത്തോണ്ട് പോ..!
നല്ല മഴക്കുള്ള കോളുണ്ട്..! പിന്നെ പോവുന്ന വഴിക്ക് തോട്ടിലും പാടത്തും ഒന്നും ഇറങ്ങാൻ നോക്കണ്ട..! പെട്ടന്നിങ്ങ് വന്നോളണം..!“

അമ്മ തന്ന കാലൻ കുടയുമെടുത്ത് കുട്ടൻ നടക്കുമ്പം മഴ ചിനുങ്ങിപ്പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു..
രാവിലെ പെയ്ത് തോർന്ന മഴവെള്ളം വഴീടെ ഇരുഭാഗത്തും കെട്ടിനിക്ക്ണ്ട്..! ആരോടോ ഉള്ള ദേഷ്യം മനസ്സീകണ്ട് വലിയോരു കല്ലെടുത്ത് ആ ചെളിവെള്ളത്തിലേക്കിട്ടു..!

നിക്ക് ദേഷ്യം നന്ദൂട്ടിയോട് തന്ന്യാ..!
ഇത്രേം ദിവസായിട്ടും അവൾ പോലും മിണ്ടാൻ വന്നീലല്ലോ..!

അമ്മേടെ പേടി പോലെ ഞാൻ തോട്ടിലും പാടത്തും ഒന്നും ഇറങ്ങാൻ പോണില്ല..!
നന്ദൂട്ടിയില്ലാതെ അതിനൊന്നും ഒരു രസോല്യ...!

നന്ദൂട്ടിക്ക് നീന്തൽ പഠിപ്പിച്ച് കൊടുത്തിരുന്നത് ഞാനാ..!

നാലടി പൊക്കോള്ള വെള്ളത്തിലൊന്ന് നീന്താൻ നാൽപതു കോരി വെള്ളം കുടിച്ചിട്ടുണ്ടാവും പെണ്ണ്..!

മടിച്ചിയാ..!
ഒന്നുകണ്ടാൽ മറ്റൊന്നിന് പിണങ്ങേം ചെയ്യും..!

“നിക്ക് നീന്തൽ പഠിക്കണ്ട കുട്ട്ട്ടാ..!
കയ്യടിക്കുമ്പം കാലിട്ടടിക്കാൻ ന്നെക്കൊണ്ട് കയ്യ്ണില്യ..!
ഞാൻ പോവാ..“

“അങ്ങനെ പറഞ്ഞാലെങ്ങനാ..!
മഴ തോരാതെ പെയ്താ മ്മടെ നാട് മുയ്മോം വെള്ളത്തിലാവുംന്ന് അറീണതല്ലേ നന്ദൂട്ടിക്ക്.. നീന്ദൽ പഠിക്കാത്തോരൊക്കെ മടിച്ചികളാ..“

“ന്നെ മടിച്ചീന്ന് വിളിക്കണ്ടാ ട്ടോ കുട്ടേട്ടാ.. നിക്കത് ഇഷ്ടല്ല.. ഞാൻ അമ്മായിയൊട് പറയുവേ..“

“ന്നാ നല്ല കുട്ടിയായ് കുട്ടേട്ടൻ നീന്ത്ണ പോലെ നീന്ത്..“

തോട്ടിലേക്ക് മുങ്ങാം കുഴിയിട്ട് നീന്തിക്കാണിച്ചപ്പം ഞാൻ ഉടുത്ത തോർത്ത് മുണ്ട് അറിയാണ്ട് ഒഴുക്കിൽ പെട്ട് പോയി..!
ഇതുകണ്ട് മുഖം പൊത്തിച്ചിരിക്കാ പെണ്ണ്..!

ഞാനുണ്ടോ വിടുന്നു.. നേരെച്ചെന്ന് നന്ദൂട്ടീടെ മുണ്ടെടുത്ത് ഉടുത്തു..!

സോപ്പുകട്ട കൊണ്ട് തലക്ക് അഞ്ചാറ് മേട്ടം തന്നോണ്ട് നന്ദൂട്ടി പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു..!

നന്ദൂട്ടിയെ ദേഷ്യം പിടിപ്പിച്ചാ.. ദാണ്ടേ ഇങ്ങനിരിക്കും..!

“കുട്ട്യോളെ... ഇങ്ങടെ വെള്ളത്തീക്കളി ഇതുവരേ കഴിഞ്ഞില്ലേ..!
നട്ടുച്ച നേരത്ത് വെള്ളത്തീക്കളിച്ചാ ജലദോഷം പിടിക്കും ട്ടോ..“

അമ്മിണിയമ്മയാ..!
ഇനി ഇവിടെ നിന്നാൽ അമ്മിണിയമ്മ അമ്മേടടുത്തീന്ന് അടി വാങ്ങിച്ച് തരുംന്ന് മനസ്സിലായപ്പം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങാൻ നോട്ടും...!

“കുട്ടേട്ടാ...!“

“ന്തേ..“

“ൻറെ ചെരിപ്പ് കാണാനില്ല..“

“അപ്പൊ അതും ഒഴുക്കി വിട്ടുലേ..?
കഴിഞ്ഞ ഓണത്തിനു രണ്ടുകൂട്ടം വാങ്ങിച്ചതല്ലാർന്നോ..?
ഇനി ഇതിന്നും അമ്മേടടുത്തിന്ന് കിറുക്ക് കിട്ടുന്നത് നിക്കാവും.. നോക്കിക്കോ..“

“ഹിഹിഹി.. കുട്ടേട്ടനെയല്ലാതെ അമ്മായിക്ക് നന്ദൂട്ടിയെ കിറുക്കാൻ പറ്റുലല്ലോ..“

“അയ്യടി..! നിന്ന് കിണുങ്ങാതെ കയറ്..!“

നന്ദൂട്ടിയേം തോളിൽ കയറ്റി വരമ്പത്തൂടെ വീട്ടിലോട്ട് നടക്കുമ്പം പെണ്ണ് എന്തേലും കുസൃതി തോളിലിരുന്ന് ഒപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവും..!

ഒരിക്കെ ചെരിപ്പൊഴുക്കി വിട്ടതിന് തോളിലേറ്റിയപ്പം ൻറെ തലയൊട്ടാകെ സോപ്പ് തേച്ച്തന്നു.. കാന്താരി..! അന്ന് നിക്ക് രണ്ടാമതും കുളിക്കേണ്ടി വന്നു..!

നന്ദൂട്ടിയെക്കുറിച്ച് പറയാനിരുന്നാ കുട്ടന് നാവ് തീരുല..!
ഇപ്പം പറയാനും പറ്റ്ണില്ല..!

നന്ദൂട്ടീടെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് പാൽപാത്രം ചെറിയമ്മേടടുത്ത് കൊടുക്കാൻ പോവുമ്പഴെങ്കിലും നന്ദൂട്ടിയെ കാണാലോന്ന് ചിചാരിച്ചു..!

പുറത്ത് ഇച്ചേച്ചിയുടെ ചെരിപ്പുണ്ട്..!
ചേച്ചിക്കൊക്കെ നന്ദൂട്ടിയെ കാണുന്നീൽ ഒരു കുഴപ്പോല്യ..!
ന്നിട്ടും ന്താ കുട്ടനെ കാണിക്കാത്തേ..“

“നന്ദൂട്ടീ..!“

രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് നീട്ടി വിളിച്ചു..
കുട്ടൻ വിളിച്ചാ നന്ദൂട്ടി വരാണ്ടിരിക്കുല..!

കൊലുസിട്ട കാല് മുറുക്ക് പുറത്തേക്കെന്തിച്ചത് മാത്രം കണ്ടു..!

അത് നന്ദൂട്ടീടെ കാലു തന്ന്യാ.. അപ്പാടെ മഞ്ഞളായീണല്ലോ..!
എന്തുപറ്റിയാവോ... വല്ല കടന്നലും കുത്തിയോ പൊട്ടിപ്പെണ്ണിനെ..!

“നീയിതെങ്ങോട്ടാ മഞ്ഞളും തേച്ച്..?
മേനിയിൽ പിടിക്കണെങ്കി അനങ്ങാണ്ടിരിക്കണം...! അടങ്ങിയിരിക്കവിടെ..!“

“അമ്മേ.. കുട്ടേട്ടൻ..“

“കുട്ടൻ പാലും കൊണ്ട് വന്നതാ..!
ഇപ്പം മുറിക്ക് പുറത്തിറങ്ങണ്ട..“

ശബ്ദം കേട്ടുന്നല്ലാതെ നന്ദൂട്ടിയെ ഞാൻ കണ്ടില്ല..!
ഇച്ചേച്ചി വന്ന് പാൽപാത്രം വാങ്ങി കണ്ണുരുട്ടിക്കാണിച്ച് മടങ്ങിപ്പോവാൻ പറഞ്ഞു..!

കാലൻ കുട ചൂടി ചിങ്ങമഴയെ ചവിട്ടിമെതിച്ച് ചെളിതെറിപ്പിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പം അർത്ഥമറിയാത്ത ആ നാലക്ഷരത്തോട് തീർത്താൽ തീരാത്ത ദേഷ്യോണ്ടായിരുന്നു കുട്ടന്..!

നാലഞ്ച് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പം ഇച്ചേച്ചീടെ കൂടെ നന്ദൂട്ടി തോട്ടിൻകരയിലേക്ക് കുളിക്കാൻ പോവുന്നത് കണ്ടു..!

കാച്ചെണ്ണേടെ മണം പരന്നു വരുന്നുണ്ട്..
പതിവ് പോലെ തോർത്തുമുണ്ടെടുത്ത് നന്ദൂട്ടിക്കരികിലേക്ക് ഓടിയടുത്തു..!

അവളാദ്യത്തേക്കാളും ഒത്തിരി സുന്ദരിയായിട്ടുണ്ട്..!

"നീയിതെങ്ങോട്ടാ.."

പെട്ടെന്ന് ഇച്ചേച്ചി കണ്ണുരുട്ടിച്ചോദിച്ചു..

"ഞാ.. ഞാനുണ്ട് കുളിക്കാൻ..."

"ൻറെ കൂടെ നന്ദൂട്ടിയുള്ളത് കണ്ടൂടെ..? പോ അവിട്ന്ന്.. പിന്നാലെ വന്നാ ചെവിക്ക് കിറുക്ക് കിട്ടും.."

ഒന്നും മറുത്ത് പറയാനാവാതെ ചിങ്ങം ചിനുങ്ങുന്നതും നോക്കി തല താഴ്ത്തി തിരിഞ്ഞു നടന്നപ്പം കുട്ടന് വഴക്ക് കേട്ടതിന് നന്ദൂട്ടി മോണകാട്ടി കൈകൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു..!

അന്നേരം കുട്ടൻറെ കണ്ണീര് ചിങ്ങം ചിനുങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽ അറിയാണ്ട് ലയിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

ൻറെ നന്ദൂട്ടിയെ കുട്ടനിൽ നിന്നും അകറ്റിയ ആ നാലക്ഷരത്തോട് തീർത്താൽ തീരാത്ത ദേഷ്യം മനസ്സിൽ വെച്ച് ഉമ്മറപ്പടിക്കലിരുന്നു..

ചിങ്ങം മറ്റൊരു പേമാരിക്ക് വേണ്ടി വിതുമ്പി നിൽക്കുമ്പം അമ്മേടെ വാക്കുകളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ആ നാലക്ഷരം കുട്ടൻറെ കാതിൽ പ്രതിധ്വനിയേകുന്നുണ്ടായിരുന്നു...!

ശ്രീനന്ദ ഋതുമതിയായത്രേ...!

****

കഥ

Gokul Krishna
S6 / ECE

ചേച്ചി പുസ്തകം വേണോ..?

തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ഒരു ഡ്രോയിങ് ബുക്ക് എനിക്ക് നേരെ നീട്ടി അവൾ നിൽക്കുന്നു. ഒരു എട്ടു വയസ് പ്രായം കാണും .

എന്നും തിരക്ക്പിടിച്ചോടുന്നതിനിടയിൽ അവളെ പുസ്തകങ്ങളുമായി കാണാറുണ്ട്. എന്നെ കാണുമ്പോളൊക്കെ അവൾ പരിചയ ഭാവത്തിൽ ചിരിക്കും. തിരക്ക് പിടിച്ചോടുന്നതിനിടയിൽ ഞാനാ ചിരി കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കും.

'ചേച്ചി..... പുസ്തകം വാങ്ങിക്കുന്നോ ? ' അവളുടെ ചോദ്യം എന്നെ ചിന്തയിൽ നിന്നും ഉണർത്തി.

അവളുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ഞാനാ പുസ്തകം വാങ്ങി താഴുകൾ വെറുതെ മറിച്ചുനോക്കി പറഞ്ഞു,

"എനിക്കെന്തിനാ മോളേ ഈ പുസ്തകം ?"

അതു കേട്ടതും അവളുടെ മുഖത്തെ ചിരി മങ്ങി.

'ചുമ്മാ വാങ്ങിച്ചോ ചേച്ചി ' അവൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

ഞാനാ പുസ്തകം അവൾക്ക് തിരിച്ചു കൊടുത്തിട്ട് ഒരു ഇരുപത് രൂപ അവൾക്ക് നേരെ നീട്ടി പറഞ്ഞു ,

"മോളിത് വെച്ചോളൂ എനിക്ക് പുസ്തകമൊന്നും വേണ്ട. "

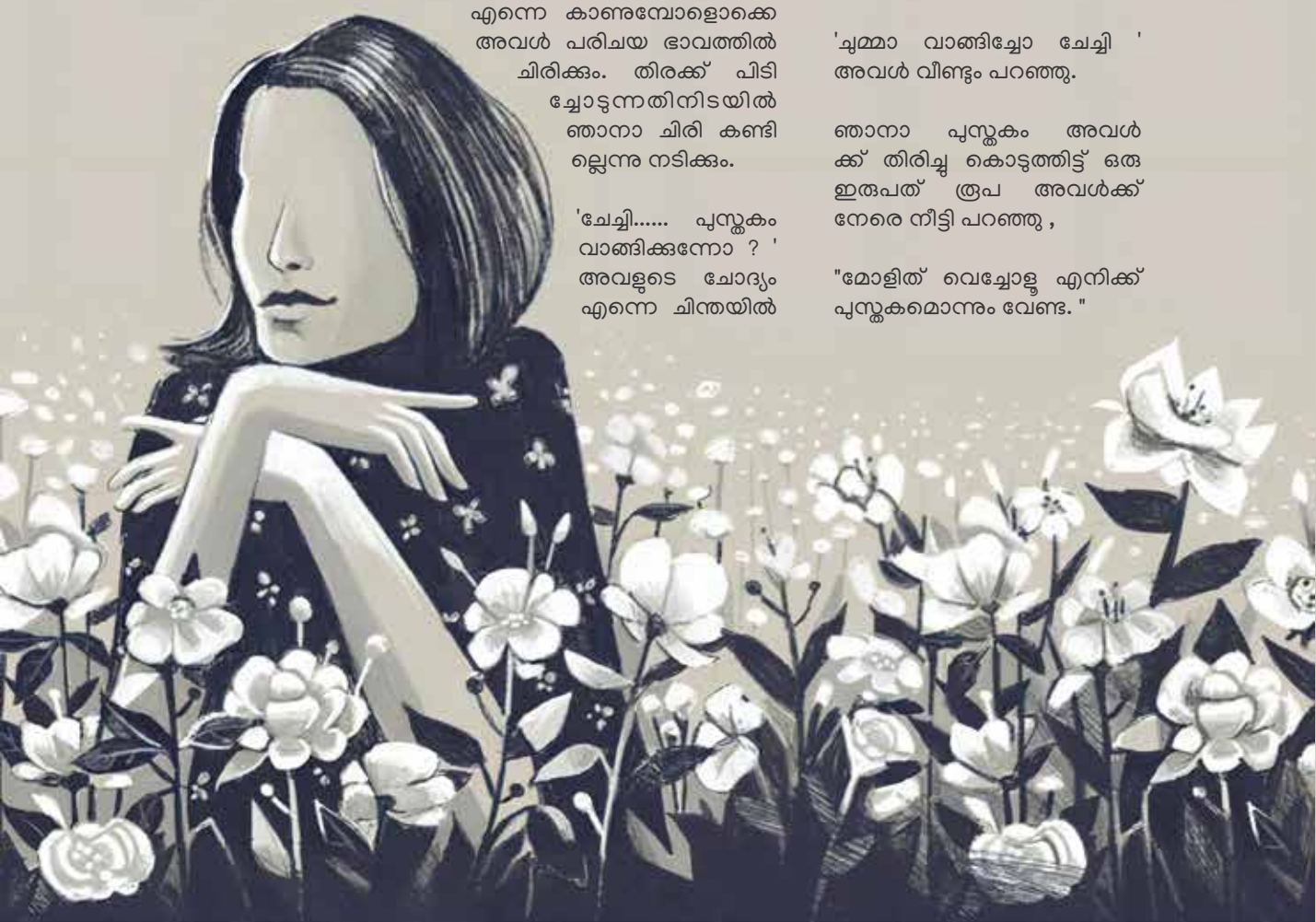

'വേണ്ട ചേച്ചി എനിക്ക് ഈ പുസ്തകം വിറ്റ് കിട്ടുന്ന പൈസ മതി. വെറുതെ ആരോടും പൈസ വാങ്ങിക്കരുത് എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ' അവൾ പറഞ്ഞു.

അവളുടെ നിഷ്കളങ്കമായ മറുപടി കേട്ട് എനിക്ക് പുസ്തകം വാങ്ങാതിരിക്കാൻ തോന്നിയില്ല

"ശരി എങ്കിൽ എനിക്കും തന്നേക്ക് ഒരു പുസ്തകം. ഞാനും ഒന്ന് വരയ്ക്കാൻ പഠിച്ചേക്കാം "

അവൾ ഒരു കുസൃതിച്ചിരി ചിരിച്ചു പുസ്തകം എനിക്ക് നേരെ നീട്ടി.

"മോളുടെ പേരെന്താ ?"

'ആമി '

"ആഹാ ആമിക്കുട്ടീടെ വീടെവിടെയാ?"

'ദോ.... അവിടെയാ..... ' അവൾ അടുത്തുള്ള കെട്ടിടത്തിന്റെ ഇടയിൽ കൂടിയുള്ള ഒരു വഴിയിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു.

"ആമിക്കുട്ടീടെ വീട്ടിൽ ആരൊക്കെയുണ്ട് ?"

'അമ്മേം പിന്നേ കുഞ്ഞോളും '

"ആണോ"

'ങും. ചേച്ചീടെ വീട്ടിലോ '

"എന്റെ വീട്ടിലോ..... അമ്മയുണ്ട് അച്ഛനുണ്ട് അനിയൻ കുട്ടനുണ്ട് ചേച്ചിയുണ്ട് പിന്നേ ചേച്ചിടെ ഒരു കുഞ്ഞുമോളും ഉണ്ട് "

'ഇത്രേം പേരുണ്ടോ അപ്പോ നല്ല രസായിരിക്കുമല്ലേ ' അവൾ അവളുടെ ഉണ്ടക്കണ്ണുകൾ വിടർത്തി കൗതുകത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"പിന്നെല്ലാതെ " ഞാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി കൊടുത്തു.

"അപ്പോ ആമികുട്ട്യേ..... ചേച്ചീടെ ബസ് വരാറായി നാളെ കാണാംട്ടോ "

'ങും '

"റ്റാറ്റാ.... " ഞാൻ അവൾക്കു നേരെ കൈ വീശി ബസ് സ്റ്റോപ്പിലേക്ക് നടന്നു.

പിറ്റേന്ന് ഓഫീസിലേക്ക് പോകാൻ നേരം ആമി എന്നെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു നിൽക്കുവായിരുന്നു.

"ഗുഡ് മോണിങ് ആമികുട്ട്യേ " അവളെ കണ്ട ഉടനെ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

'എന്തേ ചേച്ചി വൈകിയേ '

"ബസ് കിട്ടിയില്ല മോളേ. അപ്പോ ചേച്ചി പോട്ടെ ഇപ്പോ തന്നെ വൈകി "

'ചേച്ചി ഇത് ചേച്ചിക്കാ ' അവൾ ഒരു പേപ്പർ എനിക്ക് നേരെ നീട്ടി പറഞ്ഞു.

"ആഹാ ഞാൻ പിന്നേ നോക്കാംട്ടോ ഓഫീസിൽ എത്തട്ടെ " ഞാനാ പേപ്പറും വാങ്ങി ഓഫീസിലേക്ക് ഓടി.

ഓഫീസിൽ എത്തി ആ പേപ്പർ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു പോയി ഞാൻ. എന്നെ നല്ല ഭംഗിയായി വരച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു ആ എട്ടുവയസുകാരി.

വൈകുന്നേരം ഓഫീസിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി ബസ് സ്റ്റോപ്പിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ എന്നെയും കാത്തിരിക്കുവായിരുന്നു നമ്മുടെ ആമി.

"ആമികുട്ട്യേ.... താൻ ആളു കൊള്ളാലോഡോ. പടം വരച്ചത് നന്നായിട്ടുണ്ട്ട്ടോ "

അവൾ നിഷ്കളങ്കമായി ചിരിച്ചു.

"ഇനിയും വരയ്ക്കണംട്ടോ " ഞാൻ അവളുടെ തോളിൽ തട്ടി അഭിനന്ദിച്ചു.

പിന്നീടങ്ങോട്ടുള്ള എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും ആമി എനിക്കായി കാത്തിരിക്കും വിശേഷങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ ആമിക്കുട്ടി പതിവില്ലാതെ പുതിയ ഉടുപ്പൊക്കെ ഇട്ട് ചന്ദനകുറിയൊക്കെ തൊട്ടു നിൽക്കുവായിരുന്നു,

"എന്തേ ആമിക്കുട്ടി ഇത്, സുന്ദരി മോളായിട്ടുണ്ടല്ലോ "

ആമിക്കുട്ടി നാണത്തോടെ

പറഞ്ഞു

'ഇന്നെന്റെ പിറന്നാളാ'

"ആഹാ പിറന്നാളുകാരിയാണോ ഇങ്ങനെ നാണം കുണുങ്ങി നിൽക്കുന്നെ നോക്കട്ടെ ഞാനൊന്നു ശരിക്കും "

ആമിക്കുട്ടി പിന്നെയും നാണത്തോടെ മുഖം കുനിച്ചു.

"ആമിക്കുട്ടിക്ക് എന്താ വേണ്ടത് പിറന്നാളായിട്ട്..... ?"

'ചേച്ചി ഇന്ന് വൈകിട്ട് എന്റെ വീട്ടിൽ വരാമോ.... ? അമ്മയോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ചേച്ചിയെ കുറിച്ച്. അമ്മയ്ക്കും കാണണമെന്നു പറഞ്ഞു ചേച്ചിനെ.

വരാമോ..... ?'

"പിന്നെന്താ ആമികുട്ട്യേ ഞാൻ വരാമല്ലോ, അപ്പോ ശരി വൈകിട്ട് കാണാംട്ടോ "

ഞാൻ ഓഫീസിലേക്ക് നടന്നു.

വൈകിട്ട് ഞാൻ നേരത്തെ ഇറങ്ങി. ആമിക്കുട്ടിക്ക് ഒരു സമ്മാനം വാങ്ങുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. എന്ത് വാങ്ങുമെന്നാലോചിച്ചു നടക്കുമ്പോളാണ് അവളു വരച്ച ചിത്രം എന്റെ മനസിലേക്ക് വന്നത് പിന്നേ അധികം ആലോചിച്ചു നിന്നില്ല അവൾക്കായി ഞാനൊരു ഡ്രോയിങ് കിറ്റ് വാങ്ങിച്ചു.

ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോളേക്കും ആമിക്കുട്ടി പുസ്തകങ്ങളുമായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ കണ്ടതും അവൾ ഓടി വന്നു,

'ചേച്ചി നേരത്തെ ആണല്ലോ ഇന്ന് '

"അതെല്ലോ, ഇന്നെനിക്ക് എന്റെ ആമിക്കുട്ടിടെ വീട്ടിൽ പോവാനുണ്ട് അതോണ്ടാ നേരത്തെ "

അവൾ ഒരു കുസൃതി ചിരി ചിരിച്ചു പറഞ്ഞു,

'വാ ചേച്ച്യേ..... ' എന്നിട്ട് എന്റെ കൈയും പിടിച്ചു ഒറ്റ ഓട്ടമായിരുന്നു.

"പതിയെ പോ എന്റെ ആമികുട്ട്യേ....."

അവൾ വേഗത കുറച്ചു ആ ഇടവഴിയിലൂടെ എന്റെ കൈയ്യും പിടിച്ചു നടന്നു.

ഒരു പത്തു മിനിറ്റ് നടന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ബിൽഡിങ്ങിനു പിറകിലുള്ള ഒരു കൊച്ചു ഷെഡിനു മുന്നിൽ ഞങ്ങളെത്തി. ആമിക്കുട്ടി ആ ഷെഡിനകത്തേക്കു നോക്കി നീട്ടി വിളിച്ചു,

'അമ്മേ..... ഞങ്ങളെത്തി '

'ചേച്ചി ഇതാ എന്റെ വീട് ' അവൾ എനിക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു.

അപ്പോളേക്കും അവളുടെ കൊച്ചു വീടിനകത്തു നിന്നും ക്ഷീണിച്ച മുഖവുമായി ഒരു സ്ത്രീ പുറത്തേക്ക് വന്നു.

'അമ്മേ ഇതാ ഞാൻ പറയാറുള്ള ചേച്ചി ' അവൾ അമ്മയ്ക്ക് എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തി.

"വാ മോളേ അകത്തേക്ക് കയറൂ..... " അമ്മ എന്നെ അകത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചു.

ഞാൻ അകത്തേക്ക് കയറി. ഒറ്റ മുറിമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പക്ഷേ അതിനകത്തു എല്ലാ സാധനങ്ങളും അടുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോളേക്കും ആമിക്കുട്ടി എനിക്കായി ഒരു പഴയ കസേര കൊണ്ടുവന്നു തന്നു.

'ഇരിക്ക് ചേച്ച്യേ..... '

ഞാൻ അതിലിരുന്നു. അപ്പോളേക്കും ഒരു രണ്ടുവയസുകാരി ഉറക്കം എഴുന്നേറ്റു ആമിക്കുട്ടീടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

'ചേച്ച്യേ.... ഇതാ എന്റെ കുഞ്ഞോള്, അമ്മൂട്ടി '

"ആഹാ, അമ്മൂട്ടിയേ ചേച്ചീടെ അടുത്തേക്ക് വന്നേ ഞാനൊന്നു കാണട്ടെ ആമിക്കുട്ടീടെ കുഞ്ഞോളെ "

അവൾ എന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടി വന്നു. ഞാൻ ബാഗിൽ നിന്നും രണ്ടു ചോക്ലേറ്റ് എടുത്ത് കുഞ്ഞോൾക്ക് കൊടുത്തു. അവളതും വാങ്ങിച്ചു ആമീടെ അടുത്തേക്ക് പോയി.

" എന്നും ഇവൾക്ക് മോളേ കുറിച്ച പറയാനേ നേരമുള്ളൂ " ആമിക്കുട്ടീടെ അമ്മ പറഞ്ഞു.

"മോളിരിക്ക് ഞാൻ കട്ടൻ ചായ ഇടാം. പാലില്ല മോൾക്ക് ഇഷ്ട്ടാവോ "

'അതിനെന്താ അമ്മേ ഞാൻ കുടിച്ചോളാം '

അമ്മ ചായ ഇടനായി പോയി.

ആമിക്കുട്ടി ഒരു ബുക്ക് എനിക്ക് തന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

'ഞാൻ വരച്ച ചിത്രങ്ങളാ ചേച്ച്യേ '

ഓരോ താഴുകൾ മറിക്കുമ്പോളും ആ എട്ടു വയസുകാരി എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തികൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോളാണ് ഞാൻ അവൾക്കായി വാങ്ങിയ സമ്മാനത്തെ കുറിച്ചോർത്തത്. ഞാൻ ബാഗിൽ നിന്നും ഡ്രോയിങ് കിറ്റ് എടുത്ത് ആമിക്കുട്ടിക്ക് നീട്ടിയിട്ട് പറഞ്ഞു,

"ഇത് പിറന്നാളുകരിക്കുള്ള ചേച്ചീടെ സമ്മാനം. ഇനിയും ഒരുപാട് വരയ്ക്കണംട്ടോ. " അത് വാങ്ങിക്കുമ്പോൾ ആമിക്കുട്ടീടെ കണ്ണുനിറഞ്ഞിരുന്നു.

"അയ്യേ പിറന്നാള്കാരി കരയുവാനോ "

'എനിക്ക് ആദ്യായിട്ടാ ചേച്ചി ഒരു സമ്മാനം കിട്ടണത്.

അവൾ കുറച്ച പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്ത് എനിക്ക് കാണിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു

'ഇതൊക്കെ കണ്ടോ ഞാൻ കുഞ്ഞോളെ പഠിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചതാ. കുഞ്ഞോളെന്നെ പോലെ ആവാൻ പാടില്ല്യ. കുഞ്ഞോളെ ഞാൻ സ്കൂളിൽ വിട്ടു പഠിപ്പിക്കും. അവളു പഠിച്ചിട്ട് ഒരുപാട് സമ്മാനം വാങ്ങിക്കും. നല്ല ജോലിയൊക്കെ വാങ്ങിച്ചിട്ട് അമ്മേടെ ദീനം ഒക്കെ ചികിൽസിച്ചു മാറ്റും. അല്ലേ കുഞ്ഞോളെ.... ' അവൾ അനിയത്തിയെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു പറഞ്ഞു.

അവളോടെനിക്ക് എന്ത് പറയണമെന്നറിയില്ലായിരുന്നു. ആ എട്ടുവയസുകാരിയോട് എനിക്ക് ബഹുമാനം തോന്നി .

ചായ കുടിച്ചു അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങിയപ്പോൾ മനസ്സ് നിറയെ ആമിയായിരുന്നു.

കറിക്ക് ഉപ്പുപോരെന്നും ഡ്രെസ്സിനു നിറം പോരെന്നും പറഞ്ഞു വലിച്ചെറിയുന്ന എനിക്ക് എന്നോട് തന്നെ പുച്ഛം തോന്നി. ഇത്രയും സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും അതൊന്നും പോരാ എന്ന് പലതവണ മനസ്സിൽ തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

ആമി..... നി എല്ലാവർക്കും ഒരു പാഠമാണ്. സ്വാർത്ഥതയോടെ, സ്വന്ത-ബന്ധങ്ങൾ മറന്നു ജീവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമൂഹം നിന്നിൽ നിന്നും ഒരുപാട് പഠിക്കാനുണ്ട്.

ആമി..... നിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ സഫലമാവാൻ ഈശ്വരൻ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.....!

****

വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തെ ഭയക്കുന്നതെന്തിന്?

Gokul Krishna
S6 / ECE

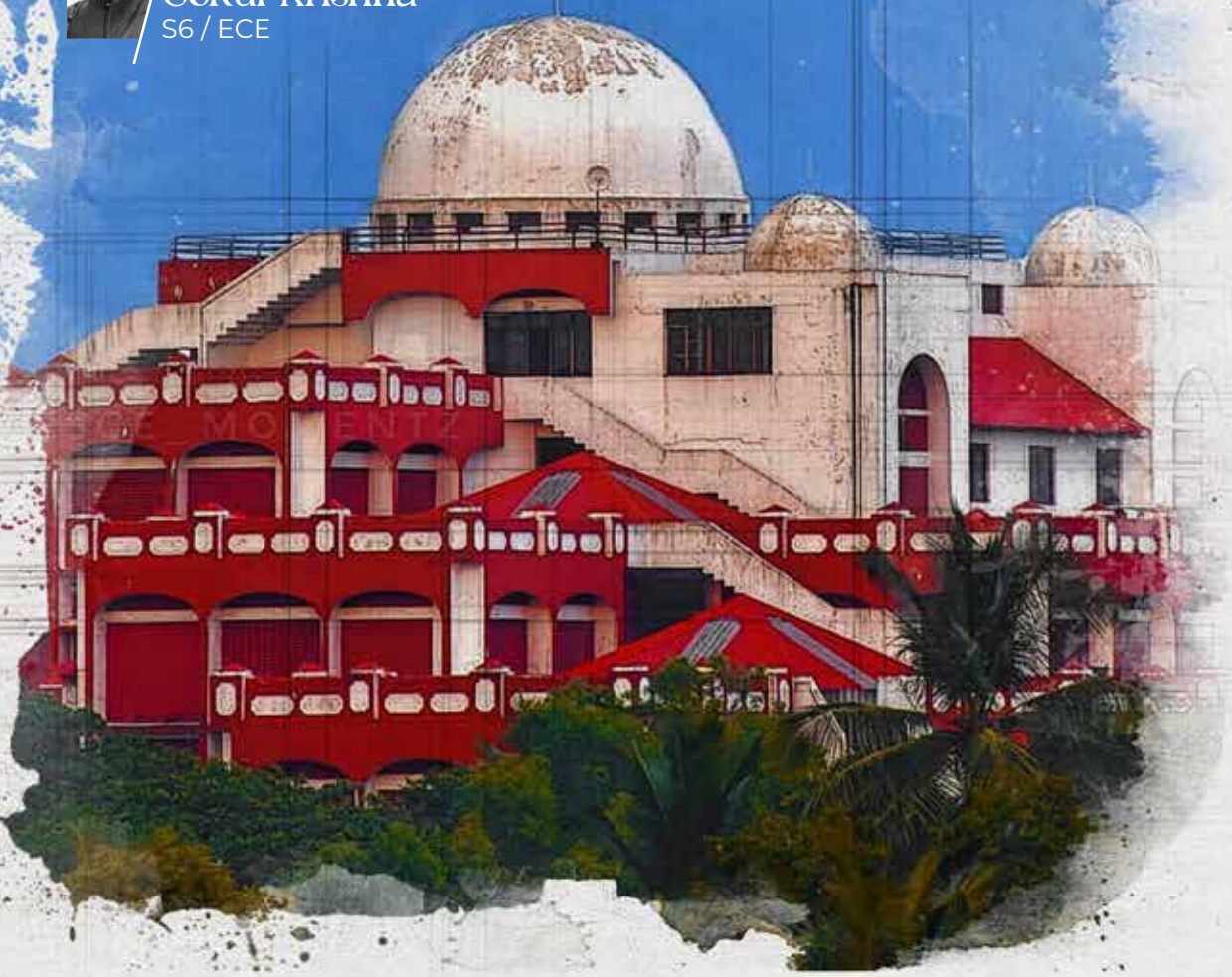

രാജ്യത്ത് നടന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വർഗീയ വത്കരണങ്ങൾക്കും, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ കച്ചവടങ്ങൾക്കും , ജാതി മത വിവേചനങ്ങൾക്കും എതിരെ വലിയ രീതിയിൽ ഉള്ള വിദ്യാർത്ഥി പ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ രാജ്യം സാക്ഷ്യം വഹിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.. ഒരു നാട് അതിന്റെ പൂർണതയിൽ എത്തുന്നത് തെറ്റുകൾക്ക് നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന അനീതിക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുന്ന ഒരു തലമുറ വളരുമ്പോഴാണ്..

അത്തരം തലമുറകളെ വാർത്തെടുക്കുന്നതാകട്ടെ അവരുടെ കലാലയ കാലഘട്ടങ്ങളും. സമാനതകൾ ഇല്ലാത്ത ഒട്ടനവധി വിദ്യാർത്ഥി സമരങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച മണ്ണാണിത്. എന്നിരുന്നാലും ഈ രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടിന്റെ ഇടയിൽ വന്ന സ്വാശ്രയ മാനേജ്മെന്റിന്റെ വളർച്ച വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന്മേലുള്ള കടിഞ്ഞാൺ ആയി മാറിയിട്ട് ഉണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിനും സംഘടന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഏറെ വേരോട്ടമുള്ള ഈ കേരളത്തിൽ പോലും വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തെ ചങ്ങലകൾക്കിട്ട ഒട്ടനവധി കോപ്പറേറ്റ് മാനേജ്മെന്റുകൾ അരങ്ങു വാഴുന്നു എന്ന് ഉള്ളത് ഞെട്ടിക്കുന്ന വസ്തുതയാണ്. "ആറുമണി സമയങ്ങളിലെ അന്തിച്ചർച്ചകളിൽ വന്നിരുന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ജനാധിപത്യത്തെയും കുറിച്ച് വാ തോരാതെ സംസാരിച്ച് സ്വന്തം ക്യാമ്പസിന്റെ അകത്ത് വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന് വിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിയ ജനാധിപത്യ തൊലിട്ട ഫാസിസ്റ്റ് കാട്ടാളന്മാരുടെ മാനേജ്മെന്റുകൾ അരങ്ങുവാഴുന്ന കേരളത്തിൽ .. അത്തരം വിദ്യാർത്ഥി വിരുദ്ധ നിലപാട് സ്വീകരിച്ച ഒരു മാനേജ്മെന്റിനോട് പടപൊരുതി നേടിയെടുത്ത ഒരു വിപ്ലവ വിദ്യാർത്ഥി യൂണിയന്റെ മുഖപുസ്തകമായ ഈ മാഗസിനിൽ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തെ പറ്റിയല്ലാതെ മറ്റെന്തെഴുതാൻ ആണ്.

എന്തിനാണ് ഇവർ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തോട് മുഖം തിരിക്കുന്നത് .അല്ലെങ്കിൽ അവക്ക് വിലക്കേർപ്പെടുത്തുന്നത്. പ്രത്യുഷത്തിൽ അവർക്ക് പലതും പറയാൻ ഉണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഉള്ളത് ഭയം ആണ്..

അതെ അവർക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ ഭയമാണ്. തങ്ങൾക്ക് നേരെ ചോദ്യമുയർത്തും എന്നുള്ള ഭയം.അനീതികൾക്ക് നേരെ പ്രതികരിക്കും എന്നുള്ള ഭയം. ഇതൊക്കെ കൊണ്ടുതന്നെയാണവർ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളെയും രാഷ്ട്രീയത്തെയും അകറ്റി നിർത്തുന്നത്.

അതിനുവേണ്ടി അവർ നുണപ്രചാരങ്ങളും നിഷ്പക്ഷ അഭിനവ നന്മമരങ്ങളെയും ആരാഷ്ട്രീയത വളർത്തുന്ന ഗ്യാങ്ങിസത്തെയും പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചു . അവർക്ക് കൂട്ടുനിൽക്കാൻ മാധ്യമ കോപ്പറേറ്റുകൾ കൂടി ചേരുമ്പോൾ പുറത്ത് നിന്ന് കാണുന്നവർക്ക് കൊലയാളി രാഷ്ട്രീയം ആയി തോന്നിയേക്കാം. ഇത്തരം കപടതകളിലെല്ലാം വിശ്വസിച്ച് രാഷ്ട്രീയം അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു ക്യാമ്പസിൽ മക്കളെ ചേർത്ത് ഭാവി സുരക്ഷിതമായി എന്ന് നിർവൃതി അടയുന്നവരെ നിങ്ങളുടെ മകൾ ഒരു രജനി എസ് ആനന്ദ് ആവില്ല എന്ന് എന്താണ് ഉറപ്പ്??. നിങ്ങളുടെ മകൻ ഒരു ജിഷ്ണു പ്രണോയി ആവില്ല എന്ന് എന്താണുറപ്പ്.?

ഇവരെല്ലാം കൊല്ലപ്പെട്ടത് സ്വകാര്യ മാനേജ്മെന്റ് കോളേജിലും.. കൊന്നത് കച്ചവട സ്വാശ്രയ മാനേജ്മെന്റുകളും . കേരളത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയ സംഘട്ടനത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ അരാഷ്ട്രീയ സംഘട്ടങ്ങൾ നടന്നിട്ട് ഉണ്ട്..

തെറിമുറികളിലും ഇടിമുറികളും വച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾ പീഡനം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മയക്കുമരുന്നും കഞ്ചാവും ഭരിക്കുന്ന കോളേജുകൾ ഉണ്ട്. റാഗിംങ്ങിന്റെ ക്രൂരമർദനത്തിന് ഇരയായവർ ഉണ്ട്.. ഇതെല്ലാം അറങ്ങുവാഴുന്നത്.. സ്വാശ്രയ മാനേജ്മെന്റ് കോളേജുകളിൽ ആണ്.. കാരണം അവിടെയൊന്നും തെറ്റിനെതിരെ ചോദ്യമുയർത്താൻ തന്നെ ആരും ഇല്ലാതെ പോകുന്നത് കൊണ്ട് ആണ്.. ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോപ്പറേറ്റ് ദല്ലാളന്മാർ നടത്തുന്ന കാടടച്ച വെടിവെക്കലിന് മുന്നിൽ വീണ് സ്വന്തം മക്കളെ അവർക്ക് മുന്നിൽ ഇട്ടിട്ട് പോരുമ്പോൾ ഓർക്കുക. നിങ്ങൾ നക്ഷട്ടപെടുത്തിയത് അവരുടെ സമരോജ്ജ്വലമായ യൗവനത്തെയാണ്. പ്രണയവും വിപ്ലവവും പഠനവും അസ്വദിക്കേണ്ട ഇടത്ത് പീഡനങ്ങൾ ആവും നിങ്ങൾ അവർക്ക് സമ്മാനിക്കുക..

ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുവാനും അനീതിക്കെതിരെയുള്ള ശബ്ദമാകുവാനും ക്യാമ്പസുകളെ നമ്മുക്ക് സർഗാത്മകതയുടെയും രാഷ്ട്രീയ ബോധത്തിന്റെയും ഇടങ്ങൾ ആക്കാം

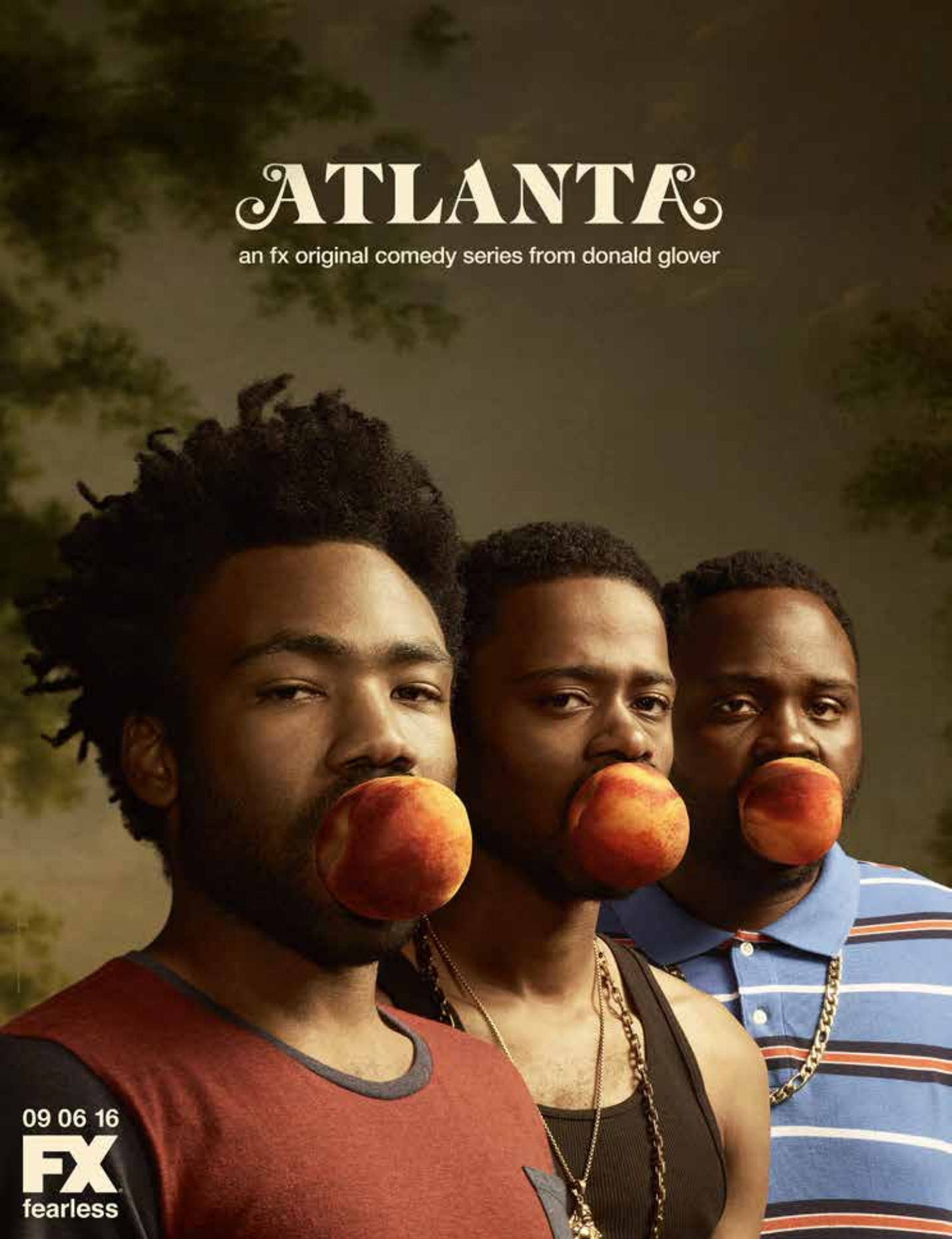
ATLANTA
an fx original comedy series from donald glover
09 06 16
FX
fearless

Atlanta, written and starred in by Donald Glover, is a story of an aspiring rapper, Alfred a.k.a Paper Boi (Brian Tyree Henry) and his manager/cousin Earn (Donald) trying to make their way up the hip-hop pyramid.

This is one of the most intriguing and surrealistic television shows I have ever seen. I don't think another show's quite like this in the ever-growing realm of TV shows. Atlanta is a very unique series. It begins with a realistic take on Black identity in modern America. Then it adds a bit of magical realism to the plot. It then goes on to a satirical drama for an entire episode. And suddenly shifts into a psycho-horror short movie in the very next one. It also creates metaphors out of real-world elements and times them in an almost absurd manner. The weirdest part is how the characters' reactions are so very real in these absurd and outlandish situations, lending a 'truth is stranger than fiction' vibe to the whole experience. This is only one of the captivating aspects of the show.

The show has packed in a broad range of themes that it explores to full impact. Mental health, sexuality, discrimination, prestige, social media, we get to hear about everything continually, with no hyping up. At times they are presented in an ironical tone, while there are also moments where criticism is conveyed straight-up. Donald Glover seems to have been a great spectator, and how he uses the nuances of small-town life for downbeat social commentary and comedic situations stands as proof for that.

You never know what's up ahead in the story, and the show uses that suspense to experiment with a lot of things, right from the narrative, to even the cinematography. The character dynamics unfold with affecting energy, and it doesn't take time to get infused in their quests. Again, this is diverse content, and deserves a lot more attention, provided you're going to think about it.

This is also an example of how an artist can grow up with time. From the guy who cracked misogynistic jokes and normalized racist comments in his standup routines, to the writer who identifies and calls out white men using 'nigga' in the wrong context, Glover has surely come a long way. Donald Glover is reclaiming himself through his art, which will make for another controvertible debate, but for now, we have this stunning show to talk about.

Atlanta is mixed with Surreal performances, humour and great vibes. The fact that the show also makes you laugh hard and gasp in shocked surprise is what makes it almost constantly amazing.

Gokul Krishna
S6 / ECE

ആട്ടം

ചമയം അഴിച്ചു ഞാൻ,
പച്ച കണ്ണി നീയറിയാതെ.
ഇന്നോളം ആട്ടമാടിഞാൻ,
ഒരു കഥമാത്രം അറിയാതെ.
അർജ്ജുനനോ രാവണനോ,
വേഷങ്ങൾ മിന്നിമറഞ്ഞു.
പറയാതെ താളങ്ങളിലൂടെ,
ആരുമില്ലാതെ ഒരു വിളക്കു മാത്രം.

ഇരുട്ടിലും പരിഹാസങ്ങൾ,
ചുവടുമാറ്റി താളവും മാറ്റി.
മൗനം അട്ടഹാസങ്ങളായിമാറി,
പരിഹസിച്ചുഞാൻ അവരെ.
പരിഹസിച്ചു ജേഷ്ഠകളെ,
വാക്കുകൾ ആയുധങ്ങളായി.
പരിഹസിച്ചു എൻറെ കഥകളെ,
എൻറെ കഥകളിലെ പരിഹാസങ്ങൾ.

Gokul Krishna
S6 / ECE

നഷ്ടപ്രണയം

Gokul Krishna
S6 / ECE

സ്വന്തമായിരുന്നില്ലെന്ന സത്യത്തിലേക്ക് എന്നെ നയിച്ചതാണ് നീ എന്ന പ്രണയം.അറിയാക്കിനാവുകളുടെ കൂട്ടിൽ സ്വയം നെയ്തെടുത്ത സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു നീ.ഒരു നേർത്ത കുളിരാണ് എനിക്ക് വേണ്ടി നീ ബാക്കിയാക്കിയത്.കാന്തസുഗന്ധിപ്പൂക്കളുടെ ആകെ തുകയായ നനുത്ത കുളിർ.

ചുറ്റുമുള്ള പലതും നിനക്ക് പകരമാവില്ലെന്ന സത്യമാണ് പറഞ്ഞുകേട്ട പ്രണയങ്ങളുടെ അർത്ഥം എനിക്കും മനസ്സിലാക്കി തന്നത്.നഷ്ടപ്പെടലുകളുടെ ശൂന്യമായ ഇടവേളകൾക്ക് നിന്റെ ചിരിയും നിന്റെ മുഖവുമായിരുന്നു.
വികൃതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാണലെരിയുന്ന ഓർമ്മകൾ പോലെ...

നഷ്ടപ്രണയമേ,

നിനക്ക് നന്ദി... നഷ്ടങ്ങളുടെ ലോകത്ത് ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ വേദന എനിക്കും പകർന്നു തരാൻ കാരണമായതിന്... നിഴൽ നേരങ്ങളിൽ എന്നെ മാത്രം കുത്തിനോവിക്കുന്ന സുഖമുള്ള നോവയത്തിന്.....

ലോക്ഡൗൺ

ലോക്ക്ഡൌൺ ഇന്നലെ വരെ സുപരിചിതരമായിരുന്നു ..... അടുത്തുള്ളവനെ പോലും തിരിഞ്ഞു നോക്കാൻ സമയമില്ലാതെ സെക്കന്റുകൾക്ക് വിലയിട്ട് ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുവതലമുറയ്ക്ക് പുതിയൊരു ജീവിതാനുഭവം കൂടിയാണിത്.
ആധുനിക സംവിധാനങ്ങൾ കൊണ്ടു ഏറെ മുന്നിട്ട രാജ്യങ്ങൾ പോലും കൊറോണക്കു മുന്നിൽ മുട്ടുമടക്കിയിരിക്കുന്നത് നമ്മുക്കിന്നൊരു നേർക്കാഴ്ച്ചയാണ്.
ലോകം തന്നെ നിശ്ചലമായ സമയം . ... ദരിദ്രരെന്നോ ധനികനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാവരും തുല്യമാണെന്ന് ഒരിക്കൽ കൂടി കാലം തെളിയിച്ചു.. ... എങ്ങും സഹായത്തിന്റെ കരങ്ങൾ മാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. നാല് ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ മനുഷ്യൻ അവന്റെ നിസ്സഹായതയെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു കാണും.. ....
എല്ലാം വെട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥ മനസ്സിന് ഒരു നേരത്തെ അന്നത്തിന് വേണ്ടി കൈ നീട്ടുന്നവരുടെ വിശപ്പുകാണാൻ ഇങ്ങനെ ഒരു നാളുകൾക്കായി കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. ... ഇന്നിതിന്റെ ആഴം അവന് കണക്കുകൂട്ടാവുന്നതേയുള്ളൂ....

പണം കൊണ്ടു എല്ലാം നേടാനാകുമെന്ന ചിന്തകൾക്ക് ഒരു പരിധി വരെ തടയിടാൻ കഴിഞ്ഞുപോയ പ്രളയത്തിനും നിപ്പക്കും സാധിച്ചു കാണണം.. ..
ആരോഗ്യമാണ് സമ്പത്ത് എന്നു ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമിക്കുകയാണ്. തീന്മേശകളിലെ വ്യത്യസ്ഥമാർന്ന രുചിക്കൂട്ടുകൾക്കുമുന്നിൽ അടിയറവെച്ചിരുന്ന ആരോഗ്യത്തിന് ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം ഒരു ഒളിച്ചോട്ടത്തിന്റെ സമയം കൂടിയാണിതെന്നു ഓർക്കണം, അതിവേഗം കാർന്നു തിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ആരോഗ്യത്തിന് ഒരു പുതുജീവനേകി.....

ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും വർണ്ണത്തിന്റെയും പേരിൽ അകറ്റി നിർത്തിയവരെയൊന്നും കാണാനില്ല.. .. അവയെല്ലാം അർത്ഥശൂന്യമായി. . . അകറ്റിയവരെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞവരെയും ഈ കൊറോണ കാലം കഴിയുന്നതോടുകൂടി ചേർത്ത് പിടിക്കാനാവണം. . .. കെട്ടുറപ്പുള്ള നല്ലൊരു നാളെകളെ വാർത്തെടുക്കാൻ.... അകന്നിരിക്കാം.... അകലാതിരിക്കാൻ . .. തുടച്ചുനീക്കുക ഈ മഹാമാരിയേയും സ്നേഹത്തിന്റെ കരങ്ങളാൽ.....

Gokul Krishna
S6 / ECE

operation Watch tower

Gokul Krishna
S6 / ECE

Most of you must be wondering "why this title?".Lets clear that first. Recently I saw a movie where an organization very well known to the pubic,watches the people and tracks their each and every movement and this secret mission of them were called "Operation Watchtower". Now this is not just a movie thing.There has been speculations that this is happening in the real world too.But how?What's the source of tracking?Easy,something we always keep with ourselves and never ever forget to take it anywhere - our Smartphones.

Have you ever noticed the ads in Instagram, Facebook etc?Those ads are not just random ads for everyone,they are meant for you specifically. And how do they know that?Simple,you must have mentioned about it somewhere,maybe with your friends in the chats. That's right,we are being tracked.Now that's very scary,but that's not the end of it.

Before I get to the scariest part,let me share with you one of my experiences. Recently I went with my family to a mall for shopping.I am pretty sure that I never opened Google Maps and I always keeps "location" off in my phone. But when I reached there, I got a notification asking "How is Hilite Mall?".I was freaked out.I haven't even turned on either the application or the location,then how did they knew where I was? Turns out,they track you but they will add that specific location to your timeline only if you turn on the app. Well that's creepy.

But companies claim that they know so much about you already, they probably don't need to eavesdrop, reports CBS News correspondent .
Sandy Parakilas, former Facebook operations manager said constant streams of audio from so many phones would be too expensive to gather and analyze, and all the data would drive up people's phone bills. Besides, he said, companies don't have to listen to know what's on your mind.
They know a tremendous amount about you and that enables them to make guesses about what to advertise to you that can be uncannily accurate.

Now, do you guys think that our phone listening to our conversations is just we being paranoid? Well it's not.They listen to each and everything you say in your private conversations to target ads and who knows what else.You would be thinking how can they do that? Okay,let me ask you something,how do you think a search bar or a window opens when we say "Hey Siri" or "Ok Google" if they are not listening to us all the time? I think you got me now.Even though they are listening, these two act only when they are

triggered by certain commands.But it's been experienced and proven by many that, all the other non-triggered data,that is everything we say can be accessed by third party apps like Facebook,Instagram etc.And that means,they are listening to us all the time.

Many reports were made regarding this.One person shared his story in a newspaper.He told that,only hours after joking with his friends about having a beard transplant,an ad came through on his Facebook app for hair and beard transplants even though he hasn't searched anything related to it in the internet.And later that month he was convinced that his phone had been eavesdropping when an ad came through specifically for "Peperami Sausages", while he had a casual conversation about this with his friends a few hours earlier.

Recently there was an issue in Apple products about a bug in the Facetime app.And what does this bug do? This can attend the call at the receiver's phone from the caller's phone. That means anyone can listen to you or watch you without you even knowing it.

According to the author of one study, Google has trackers on 76 percent of websites while Facebook watches us on 23 percent of sites.Even though apps like Facebook denies these claims many complaints were registered by the public regarding this.
All I can say is,try not to fall in these traps and be-careful about what you do while you phone is near you because,you will never know if anyone is eavesdropping!!Smartphones advertise a lot about privacy these days and this is what happens.So much for privacy,huh?

അലങ്കാരം

Gokul Krishna
S6 / ECE

തീഷ്ണമായ ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ
അയാളുടെ കിതപ്പ് കൂട്ടി.
ചുവന്ന സൂര്യനുദിച്ചെങ്കിലും
കറുത്ത കൈകൾ ഇരുളിൽ
തപ്പി നടന്നു.
മണ്ണിൻറെ മണം മറ്റെന്തിനോ
വഴി മാറിയിരുന്നു.
നീര് വലിച്ചെടുത്ത വേരുകൾ
തെല്ല് മരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.
തളിർത്തുവന്ന നാമ്പുകൾ പോലും
കരിഞ്ഞു തുടങ്ങിയത് അയാൾ കണ്ടു.
ഇന്നലെയൊരുവന്റെ ശവം കത്തിയമർന്ന
ചൂടേറ്റാവാം.
കെട്ടിയിട്ട ഇറച്ചിക്കാളകളുടെ കൊഴുപ്പിലെ
ഈർഷ്യം അയാളുടെ കണ്ണിനെ ക്ഷീണിപ്പിച്ചു.
വരണ്ട തൊണ്ടഞരമ്പുകളിൽ
തട്ടിത്തടഞ്ഞ് ഒരു തുള്ളി തീയണച്ചപ്പോൾ
കണ്ടുകൊണ്ടയാൾ മാനത്തേക്ക് നോക്കി.
തലച്ചുറ്റും പറക്കുന്ന കഴുകൻ കണ്ണുകളിലെ
രക്തക്കറ ഇളിച്ചു കാട്ടുന്നു.
തുടിപ്പുനിന്ന കൂടപ്പിറപ്പുകളുടെ
കൈ ഞരമ്പുകളിൽ ഒടുവിലായൊന്ന്–
വിരലമർത്തി ആ കിളവൻ ആർത്തു കരഞ്ഞു.
കാവി പടർന്ന മാനത്തിന് ഒരു ലങ്കാരം മാത്രം!

Gokul Krishna
S6 / ECE

അതിജീവനത്തിന്റെ കേരള മാതൃക!

കോവിഡ് പ്രതിരോധത്തിൽ ലോകത്തിനു തന്നെ മാതൃകയായി പുതിയ മികവ് ആർജിച്ച കേരളം ജനങ്ങളോടും ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകരോടുമുള്ള കരുതലിലും വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നു.മുബൈയിലും ഡെൽഹിയിലും എന്തിന് വികസിത രാജ്യങ്ങളുടെ മുൻനിരയിലുള്ള അമേരിക്കയിൽ പോലും വേണ്ടത്ര സുരക്ഷയും അടിസ്ഥാന സൌകര്യം പോലും ഇല്ലാതെയുള്ള ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകരുടെ ദുരിതം നാം കേട്ടു ഭയപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് നമ്മുടെ കേരളത്തിൻ്റെ മികവ് എന്ന് ഓർക്കാണം.

ഈ പശ്ചാതലത്തിലാണ് തുടക്കം മുതലേയുള്ള കേരളത്തിൻ്റെ ജാഗ്രതയും കരുതലും പ്രസക്തമാവുന്നത്. ചൈനയിൽ നിന്ന് രോഗവുമായി മടങ്ങിയെത്തിയ മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥിയെ മുതൽ ചികിത്സിച്ച് രോഗം സുഖപ്പെടുത്തിയ അനുഭവമാണ് കേരളത്തിനുള്ളത്. കോവിഡ്–19 ന് കൃത്യമായ മരുന്ന് കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലങ്കിലും നമ്മുടെ സർക്കാരും ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകരും മറ്റു സന്നദ്ധ പ്രവർത്തകരും ഒറ്റഒറ്റകെട്ടായി പ്രവർത്തിച്ചതുവഴി രോഗികൾ പലരും സുഖം പ്രാപിച്ചു;പലരും സുഖം പ്രാപിച്ചു വരുന്നു. വികസിത സംമ്പന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ 65 വയസ്സിനു മുകളിലുള്ളവരെ എഴുതിത്തള്ളുമ്പോൾ ആണ് ഇന്ത്യയുടെ ഇങ്ങേ അറ്റത്തുള്ള നമ്മുടെ കേരളം തൊണ്ണൂറു വയസ്സിന് മുകളിൽ പ്രായമായവർക്ക് വരെ എല്ലാവിധ പരിഗണനയും കരുതലും നൽകി അവരെ ചേർത്തു പിടിച്ച് ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നത്.

"ലോകത്തിന് കേരളത്തിൻ്റെ മഹത്തായ കയറ്റുമതി സ്നേഹവും കരുതലുമാണ്. മികച്ച നഴ്സുമാരുടെ നിരയിലേക്ക് കൂടുതൽ പേരെ നൽകുന്നതും കേരളമാണ് ;കോവിഡ്–19 ൻ്റെ സമയത്ത് മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ മുൻനിരയിൽ അവരുണ്ട്. " ലോകാരോഗ്യ ദിനത്തിൽ നമ്മുടെ "'മുഖ്യൻ" ട്വിറ്ററിൽ കുറിച്ച ഈ വാക്കുകൾ മലയാളി നേഴ്സിങ് സമൂഹത്തോട് കേരളത്തിനുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളാണ്. മലയാളി നേഴ്സുമ്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയും ശ്രദ്ധയും അനുഭവിച്ചറിയാത്തവർ ലോകരാജ്യങ്ങളിൽ കുറവായിരിക്കും. "കോവിഡ് മാറിയാൽ ഞാൻ തിരിച്ചുവരും" രോഗികളെ പരിചരിക്കുന്നതിനിടയിൽ കൊറോണ വന്ന് ചികിത്സയിലായ ഒരു നേഴ്സ് തിരിച്ചുവീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുപോ പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ്. ആരോഗ്യപ്രവർത്തകർക്ക് കേരളം നൽകുന്ന സുരക്ഷയുടെ തെളിവാണ് ഈ വാക്കുകൾ. രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗത്തും ഒരു മുറിയിൽ തന്നെ നാലും അഞ്ചും പേർ താമസിക്കുന്നതും ആരോഗ്യപ്രവർത്തകർക്ക് മതിയായ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളില്ലായ്മയും സൗകര്യങ്ങളില്ലായ്മയും ഈ കൊറോണ കാലത്ത്' മുഴങ്ങികേട്ട വാർത്തകളാണ്.ഇതുകൊണ്ടൊക്കെയാണ് മറ്റുസംസ്ഥാനങ്ങളോട് കേരള മാതൃക സ്വീകരിക്കാൻ കേന്ദ്രമുൾപ്പെടെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടായത്.

അമേരിക്ക ഉൾപ്പെടെ വികസിത രാജ്യങ്ങളിൽ ഈയാംപ്പാറ്റപോലെയാണ് ജനങ്ങൾ മരണത്തിന്നു കീഴടങ്ങുന്നത്."അമേരിക്കയിൽ പൊതുജനാരോഗ്യ മേഖലയില്ല അവിടെ സ്വകാര്യ ആശുപത്രികൾമാത്രമുള്ളൂ. രോഗലക്ഷണമുള്ളവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ പല ആശുപത്രികളും തയ്യാറാകുന്നുമില്ല ഇതാണ് മരണസംഖ്യ ഉയരാൻ കാരണം".ഒരു അമേരിക്കൻ ഡോക്ടറുടെ വാക്കുകളാണിത്.

ലോകാരോഗ്യസംഘടനയും മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളും കേരളത്തെ ആദരിക്കുപോഴും കേന്ദ്രത്തിന് കേരളത്തോടുള്ള അവഗണന ഇന്നും തുടരുന്നു. കോവിഡിനെ ചെറുക്കാൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കായി അനുവദിച്ച 11092 കോടിയിൽ 157കോടി രൂപ മാത്രമാണ് കേരളത്തിന് അനുവദിച്ചത്. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി കേരളത്തിന്റെ അത്ര ഗൌരവത്തിലല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ആയിരുന്നു ഈ അവഗണന. കേരളത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്ന കേന്ദ്ര സർക്കാർ സഹായത്തിൻ്റെ കാര്യത്തിൽ കനത്തിരിവും ചിറ്റമനയവുംതന്നെ പിന്തുടരുന്നു. നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തമായ 2018ലെ വെള്ളപ്പൊക്ക കാലത്തും ഇതേ അവഗണനയാണ് നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം നേരിട്ടത്. പണം തന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല സഹായിക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്ന വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് സംഭാവന വാങ്ങാൻ അനുവദിച്ചതുമില്ല. അതേ കേന്ദ്ര

ത്തിന് കൊറോണ വ്യാപനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് നൽകുന്ന സംഭാവന രണ്ടുകൈയും നീട്ടി വാങ്ങാൻ ഒരുമടിയും ഇല്ല. അന്ന് കാണിച്ച ദുരഭിമാനം ഇന്നു കാണുന്നേയില്ല.

നിപ്പാ വൈറസിനേയും മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളേയും അസാധാരണമായ ആത്മവീര്യത്തോടെ കേരളത്തിന് ചെറുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇവിടത്തെ പൊതുജനാരോഗ്യ ആശുപത്രികൾ സൌകാര്യ സൂപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റി ആശുപത്രികളോട് കിടപിടിക്കുന്നവയാണ്. കൊറോണ യുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ 300 ഡോക്ടർമാരേയും 400 ഹെൽത്ത് ഇൻസ്പെക്ടർമാരെയും ആണ് സർക്കാർ അടിയന്തരമായി പി. എസ്. സി റാങ്ക്ലിസ്റ്റിൽ നിന്ന് വിളിച്ചത്. അതുകൊണ്ടൊക്കെ തന്നെ രോഗമുക്തി നേടുന്നവരുടെ കാര്യത്തിലും കേരളം മുൻനിരയിലാണ്. പിന്നീട് നമ്മുടെ സർക്കാർ ആലോചിച്ചത് കേരളം അടച്ചുപൂട്ടുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ,പ്രത്യേകിച്ച് പാവപ്പെട്ട ജനവിഭാഗങ്ങൾ എങ്ങനെ ജീവിക്കുമെന്നാണ്. അവശജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടേയും ക്ഷേമം ഉറപ്പാക്കാൻ കേരളത്തിന് സാധിച്ചു എന്ന് തന്നെ പറയാം.54 ലക്ഷത്തോളം പേർക്കു ക്ഷേമപെൻഷൻ ഇതിനുപുറമേ ഒരു ക്ഷേമനിധിയിലും പെടാത്തവർക്ക് 1000രൂപ പ്രതിമാസം എന്ന രീതിയിൽ നൽകി പോന്നു. എല്ലാ കുടുംബങ്ങൾക്കും സൌജന്യ ഭക്ഷ്യധാന്യകിറ്റുകൾ സർക്കാർ ഉറപ്പാക്കി. ലോക്ക്ഡൌൺ മൂലം പൊതു വിപണിയിൽ വിലകയറ്റം തടയാനും ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി. അതിനായി പ്രത്യേക വിജിലൻസ് ടീമും പ്രവർത്തിച്ചു പോന്നു.

നിപ്പാ വൈറസിനെ ആത്മാർത്ഥതയും ഇച്ഛാശക്തിയും കൂട്ടായ്മയും കൊണ്ട് പൊരുതി തോൽപ്പിച്ച കേരളം ഇന്ന് കോവിഡിനെതിരെ പോരാടുമ്പോൾ കേരള മാതൃക സർവ്വദേശീയ തലത്തിൽ തന്നെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ആദരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗവൺമെന്റ് ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള പൊതുജനാരോഗ്യ സംവിധാനമാണ് കേരളത്തിന് കരുത്തേകിയത്. പൊതുമേഖല പൂർണ്ണമായും സൌകര്യമേഖലക്ക് നൽകിയതിന്റെ ദുരന്തമാണ് അമേരിക്കയുൾപ്പെടെ സമ്പന്നരാജ്യങ്ങൾ ഈ മഹാമാരിക്ക് മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്താൻ കാരണമായത്. ഈ ദുരന്തമുഖത്ത് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് രണ്ട് ലക്ഷ്യമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒന്ന് കോവിഡ് രോഗത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുക രണ്ട് ലോക്ക്ഡൌൺ ദുരിതത്തിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക. അതിനായി സംസ്ഥാന സർക്കാരും കോർപ്പറേഷനുകളും മറ്റു ത്രിതല പഞ്ചായത്തുകളും ഉൾപ്പെടെ ഏകമനസ്സായി കോവിഡിനെതിരെ പടപൊരുതുന്നു. ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകരും പോലീസ്, ഫയർഫോഴ്സും മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥരും സ്വന്തം ജീവൻ മറന്ന് കോവിഡിനെതിരെയുള്ള ഈ പോരാട്ടത്തിൽ പങ്കാളികളാവുന്നു. ലോകത്തിന് മാതൃകയായ കേരളം ഈ മഹാമാരിയേയും അതിജീവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും..

കൊറോണ സ്വപ്നങ്ങൾ

Gokul Krishna
S6 / ECE

മിഴിയണയ്ക്കുന്ന നിശാ സ്വപ്നങ്ങൾക്കായ്
കാത്തിരിക്കുന്നിതാ ഞങ്ങളിവിടെ
കണി കണ്ടുണരുന്ന മേടമാസ പുലരിക്കായ്.
കൈക്രപ്പണമാ മേട സൂര്യനെ കൈനീട്ടമായ് ചോദിക്കണമാ മണ്ണിൻ ഗന്ധമറിയാനൊരു വേനൽ മഴയെ പിന്നെ നനഞ്ഞിരിക്കാനായൊരി ഇടവപ്പാതിയെയും
മിഥുനമാസ പുലരിയിലൊരുങ്ങണം പ്രളയമായിടത്തൊരു കർക്കിടകത്തിൻകരുതൽ പൊന്നിൻ വസന്തമായ് ചിങ്ങം വരുമ്പോൾ തിരുവോണമുണ്ണേണം, തുലാം മഴ കൊള്ളണം, ധനുമാസക്കാറ്റിൽ ഊഞ്ഞാലിലാടണം മകരമഞ്ഞു പെയ്യുന്ന പുലരിയെ പുൽകണം!!

കാത്തിരിക്കുന്നീ വേളയിൽ മൗനമായ്
മീനയൂടറിയാതെ, ആൾക്കൂട്ടമില്ലാതെ , ആരവമില്ലാതെ , ആർദ്രാടമില്ലാത്ത ഇടവേളയെടുക്കുന്നു
.
തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിറകിൽ കൈവിട്ടു കൊണ്ട് അതിജീവനത്തിനായ് കൈ കഴുകിടുന്നു .
ഇരു ട്ടൊന്നു മാഞ്ഞാൽ നവവത്സരത്തിൽ കൈകോർത്തിടും ഞങ്ങൾ .
വരവേറ്റിടും കൈത്താങ്ങയ വരെ , വണങ്ങിടുമാ മുൻ പെ നടക്കുന്ന സൂര്യനെ .
അകന്നുപോയ നിമിഷമേ ഓർമിപ്പിച്ചു നീ
കത്തിജ്വലിക്കുന്ന മേടമാസ സൂര്യനെ ,
കൈവിടുന്നൊരാ ആഗോളീയതെയും ,
കൈവിട്ടിടാത്ത കൃബൻ സ്പർശത്തെയും.
പൊഴിയുന്നു കണ്ണിക്കൊന്നകൾ നിനക്കായ്
പുലരി ഉണരുന്നു വസന്ത വിപ്ലവത്തിനായ്.

Descendant

Gokul Krishna
S6 / ECE

The Ship departed
He was frustrated

Ocean Was smiling
And he was shaking
No one was helping
Ship started sinking

He kept silent
Ship got violent
Yet ocean smiled
Nothing was changed

By the time they woke up
It was Beyond the limit

Eyes got darkened
Corals were scary
They were trapped
By the eternal Hope

Together they Chased
The unsolved mysteries

Nothing was Found
Never.....Ever.....

മഴയിൽ

Gokul Krishna
S6 / ECE

കാർമേഘങ്ങൾ അറിയാതെ ,
കൈകോർത്തു നാം
ഇരുളിൽ.
നിളയുടെ തീരത്തിരുന്ന് ,
വെൺചന്ദ്രനെ നോക്കി നാം.
ഇരുട്ടിലൊളിച്ച നിഴലിനെതേടി,
നിലാവുമായി നീ വന്നു.
നിൻറെ മൗനാനുരാഗത്തിനായി,
കാതോർത്തിരുന്നു ഞാൻ.
മഴയിൽ നനയും നേരം,
അറിഞ്ഞു ഞാനാസംഗീതം.
പറയാതെ മാറ്റിവെച്ച ചില-
നൊമ്പരം പങ്കുവെച്ചു നാം.
ദിശതെറ്റിയെത്തിയ മഴയിൽ ,
നഷ്ടമായി നാം പരസ്പരം.

മനുഷ്യൻ

മോഹത്തിൻ പൊൻവല മാറോടണക്കുന്ന
ദുഃഖത്തിൻ വേദനയാണ് മർത്യൻ
കാലം പണിയുന്ന കണ്ണാടി മാളിക
കാൽ കീഴിലാക്കാനവൻ കൊതിക്കും
കരളിലുലയുന്ന സ്നേഹ ജലത്തിനായ്
കൈക്കുമ്പിൾ കൊട്ടിയവനിരക്കും

നാഴികയെത്ര നടന്നു തളർന്നാലും
നീറുന്ന പാതകൾ നീണ്ടുപോകും
ഏകാന്തതയുടെ ഏതോ വി ദൂരത്തിൽ
എല്ലാം മറന്നവൻ വീണുപോകും

ചക്രവാളങ്ങളെ!.
സൌരയൂഥങ്ങളെ!
കാണാത്ത താരക കോടികളേ!
കാലത്തിൻ ചങ്ങല പൊട്ടിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക്
ചിത്ര പദങ്ങൾ തുറന്നിടുക
ചോരപുരണ്ട കമ്പടങ്ങൾ തള്ളുന്ന
ക്രൂരരണാങ്കണ വീഥികളിൽ
ഇന്നലെയുംമിരുളിൻ ഗുഹകളിൽ
വീണുമയങ്ങിയ നൊമ്പരങ്ങൾ

ഇന്നിതാ പുത്തൻയുഗ പ്രഭാതത്തിന്റെ
ശാന്തിഗീതങ്ങളായ് പൊങ്ങിടുന്നു
അന്നുപച്ചിലക്കാടുകൾ തോറും
പിച്ചവെച്ച മനുഷ്യപാദങ്ങൾ
പിന്നെയെത്രയോ വീഥികൾതാണ്ടി
വന്നു നിൽക്കുന്ന ഗോളാന്തരത്തിൽ.

Gokul Krishna
S6 / ECE

ഫ്രീക്കിപ്പ് വായോന്റെ ബാക്കി വെച്ചത്

Gokul Krishna
S6 / ECE

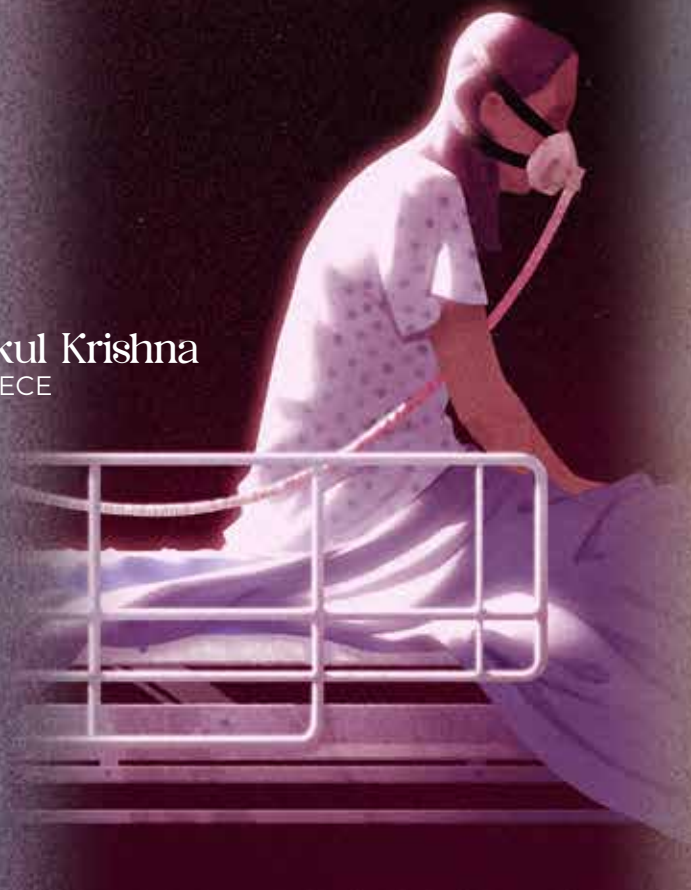

പറയാനാണെങ്കിൽ ഒരുപാടുണ്ട് പറയാൻ,പക്ഷെ ഈ മാസ്ക് മാത്രമല്ലല്ലോ നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള അകലം കൂട്ടുന്നത്.അയാൾ ഐസൊലേഷൻ റൂമിലിരുന്ന് ചിന്തിച്ച് ഭ്രാന്താവാൻ വിധിച്ചയാളായിരുന്നു.ഒരു നേഴ്സ് എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് അയാളോടുള്ള ബാധ്യത അയാളെ പരിചരിക്കുക, അയാൾക്ക് ഭക്ഷണം എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു.അല്ല അതൊരു ഫുൾ സ്റ്റോപ്പ് മാത്രമായിരുന്നോ എന്ന ചോദ്യചിഹ്നമാണ്.ഞാൻ ചിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട് പക്ഷെ ഇരുമാസ്കുകൾക്കും ഇടയിൽ ആ പുഞ്ചിരി കിടന്ന് ശ്വാസം മുട്ടി.മരണത്തിന് കീഴടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പും എത്ര പ്രതീക്ഷയോടെയാണയാൾ ജീവിക്കുന്നത്.ഒരു പക്ഷെ അതായിരിക്കും എനിക്കയാളിൽ തോന്നിയ വ്യത്യസ്തത.എന്നെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തിയത് അയാൾ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ചിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ്.ഭക്ഷണം കൊണ്ട് കൊടുക്കുമ്പോഴും കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞ പാത്രം തിരിച്ചെടുക്കാൻ ചെല്ലുമ്പോഴും മരുന്ന് കൊടുക്കാൻ ചെല്ലുമ്പോഴുമെല്ലാം അയാൾ എഴുതുകയായിരിക്കും.ഒരു പക്ഷെ അതായിരിക്കും അയാൾ നാളേക്ക് സമൂഹത്തിന് അർപ്പിക്കേണ്ട ചില പൂചെണ്ടുകൾ.എന്താണിത്ര കാര്യത്തിൽ എഴുതാൻ എന്ന് ഇതുവരെ ചോദിച്ചിട്ടില്ല,ഞാൻ വരുന്നത് കണ്ടാൽ അപ്പോൾ തന്നെ എഴുത്ത് നിർത്തി മുഖത്തേക്ക് നോക്കി കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ചിരിക്കും,ഞങ്ങൾ ഇന്നുവരെ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്ന കാര്യം ഞാനിവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.പക്ഷെ രോഗത്തിന് സമാധാനമുണ്ടോ എന്നെങ്കിലും എനിക്ക് ചോദിക്കാമായിരുന്നു.

അയാൾക്ക് കൊറോണ സ്ഥിരീകരിച്ചത് കൊണ്ട് തന്നെ ഇടക്കിടെ അദ്ദേഹം നിർത്താതെ കുരക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള രാത്രികളിൽ അദ്ദേഹം ഉറങ്ങുന്നത് വരെ കാത്തിരിക്കാറായിരുന്നു പതിവ്.അത് ഒരു പക്ഷെ 12 മണിയും ഒരു മണിയുമൊക്കെ കഴിഞ്ഞേക്കാം. ക്ലോക്കിലെ സൂചി മുന്നോട്ട് നീങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. ആദ്യമായി എന്നോട് അയാൾ മിണ്ടി... കുരയൊന്ന് ശമിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞത് ഇത്ര മാത്രം "കുട്ടി പൊയ്ക്കോളൂ.... ഞാൻ പതിയെ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളാം".... എന്ന് പറയണം ഷിഫ്റ്റ് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.കണ്ണിൽ ഉറക്കം മാറാലകെട്ടാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും മനസ്സനുവദിക്കുന്നില്ല,ഏതൊരുറപ്പിന്മേൽ കയറിപ്പറഞ്ഞു "സാരമില്ല ചേട്ടാ ഞങ്ങടെ ജീവിതം ഇങ്ങനെയൊക്കെ തന്നെയാ..... ചേട്ടൻ ഉറങ്ങിക്കോള്ളൂ.... അയാൾ കുറച്ചു നേരം കൂടി കുര തുടർന്നു. പിന്നെ മെല്ലെ ഉറങ്ങി.ഇനി ആ നേരം വല്ല അത്യാഹിതമോ സംഭവിച്ചാലോ എന്നു കരുതി ഒരു കസേരയിട്ട് മേശമേൽ തലവെച്ച് ഞാനുമുറങ്ങി.നേരം വെളുത്തപ്പോളാണറിഞ്ഞത് ആ കണ്ണിലെ ചിരി മാഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന്..... മനസ്സിന് വല്ലാത്ത നീറ്റൽ എല്ലാകുറവും ഉറക്കിന്റെ തലയിലാക്കിയിട്ട് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. അയാളെ ബന്ധുക്കൾക്ക് പോലും കാണിച്ചു കൊടുക്കാതെ മണ്ണിലിട്ടു പൂട്ടി.അയാളുപയോഗിച്ച എല്ലാ വസ്തുക്കളും കത്തിക്കാൻ പറഞ്ഞു.കൂട്ടത്തിൽ അയാൾ എപ്പോഴും കുത്തിക്കുറിച്ചിരുന്ന ഡയറിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൗതുകത്തിനത് തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആദ്യം കണ്ടത് ഇതാണ്... ഇന്നെന്റെ മാലാഖയെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടി വെളുത്ത ഉടുപ്പിട്ട എന്റെ മാലാഖ.... അവളെന്നെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ചിരിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചു... ബാക്കി വായിക്കാൻ കണ്ണുകൾ സമ്മതിച്ചില്ല.അതൊരു വിങ്ങലോടെ തീയിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞു നടന്നു.നാളെയുടെ പ്രതീക്ഷകളെ അടിച്ചമർത്തി അയാൾ പറയുന്നയർന്നിരിക്കുന്നു.ഒരുപിടി മരിക്കാത്ത ഓർമകളെ കൂട്ടുപിടിച്ച് ആ മാലാഖയും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി...

My Love

You really mean this world to me
I don't know, I asked myself, How...?
I really love you with all my heart
Without any limits or restrictions

You are the reason
I totally melt inside, I pinched myself
Just knowing that you are mine
You are my soul, my spirit everything

I think about you all the fine
you are always in my heart
Tre read every text you send
and remember what you said

you gave me hope, when I'm half dead
you gave your love to me, you picked me up
They you are my breathe, my strength
My weakness, the reason to smile

There will never to anyone else
For the rest of my life
To love me like you do
And for me to love too
I'm always here for you
you are mine, I'll never let you go
or heart you in anyway
I just wanna be with you thats all
My Love

Gokul Krishna
S6 / ECE

My Dream

My dream was a good one
A soothing one
An angel, old Angel,
He wore a long white gown
He was a six feet tall gentleman
Oh! No, a gentle angel
Hey, He carried two feathery white wings,
As if to prove that he was an angel
He came near, took me in his arms
"Tell me your wish baby"
Me 'the great' asked boldly,
My dear angel papa, I want a "heart"!
A heart without greed, jealousy & pride
"The heart" which knows only to love
Suddenly his cheerful face turned gloomy
Oh! My child you have asked for-
The most precious thing in this world
But is a Scare thing too, baby!
" where shall I get it from?
Do you have any idea?" He asked me.
Good luck! My mom wake me up
Otherwise.....?!

Gokul Krishna
S6 / ECE

No Other

Her eyes a closed book, her heart a locked door
In the space between yes or no is a life time
There is someone she keeps in her heart
She loves him and no one else

You may ask, death would be sometime a way
Or what if from now to then you love someone now
Well she looked at the sky
Wondering if there is someone staring back.

Gokul Krishna
S6 / ECE

ഓർമ്മകളിലൂടെ

ജീവിതത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗവും
കത്തിയമരുന്നത്
കാലാലയങ്ങളിലാണ് മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതത്തിന്
വെളിച്ചമേകി...
എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്തത്രയും
മുഖങ്ങൾ കൺമുന്നിൽ
മാഞ്ഞുപോയെങ്കിലും മനസ്സിൻ മടിത്തട്ടിലിൽ
ഇന്നും അവർ ജീവിക്കുന്നു,ഓർമ്മകളായി.
കളിച്ചു മതിവരാത്ത കലാലയമുറ്റവും
സൗഹൃദങ്ങൾ പങ്കുവച്ച വരാതകളും
സ്നേഹവും കരുതലും തലോടിയ
മരച്ചുവടുകളും,ചങ്കിന്റെ കീശകാലിയാക്കുന്ന
കാൻറ്റീനിലെ മധുരപലഹാരങ്ങളും
ഇന്നും മനസ്സിനെ മധുരപതിനേഴിലേക്ക്
യാത്രയാക്കുന്നു...
തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ പിടിക്കാൻ
കഴിയാത്തത്രയും പിന്നിലാക്കി നാം മുന്നോട്ടു
സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു...ചിരിച്ച ദിനങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ വിങ്ങലാക്കി
മാറ്റിയ ഓർമ്മകളായി...

Gokul Krishna
S6 / ECE

రెస్టోరెంట్

Gokul Krishna
S6 / ECE

കാലമൊഴുകീ
കാണാത്ത തീരങ്ങൾ ഞ്ഞുറ്റിത്തഴുകി
നീലനിലാവിലലിഞ്ഞ നിശീഥിനി
പീലി കൊഴിഞ്ഞ കിനാവായ് നീറി
ഇന്നലെ വീണൊരു പൂവിൽ ഗന്ധം
ഇന്നിൻ കരളിൽ തേങ്ങുവതെന്തേ?
ആരുടെ വേദനയാരുടെ മോഹം
ആരുടെ നൊമ്പരമാണിക്കടലിൽ
ഞാനൊരു കണമായൊഴുകിപ്പോകെ
എന്നെഴുഴ്ന്ന് തമസ്സ് വളർന്നു
എന്നുടെ മുമ്പ് പോയവരാരും
എന്തിന് വന്നെന്നറിയിഞ്ഞില്ല
എന്നുടെ കാലടി മായ്ഞ്ഞ്
മരുന്നവരെങ്ങോട്ടെന്നു
പറഞ്ഞതുമില്ല.
കാലമൊഴുകീ

Problems with facebook

Gokul Krishna
S6 / ECE

Facebook is one of the most popular online social networking platforms along with WhatsApp. Started in 2004, Facebook has around 250 crore active users, as of December 2019. This article looks into the other side of Facebook; its problems and issues, which are lesser known to the general public.

Facebook creates the following psychological problems.

1. Facebook can cause users to envy your friend's successes.
2. Facebook forces us to keep in touch with people you want to forget.
3. Facebook can cause addiction like drugs, tobacco and alcohol.
4. Facebook lures users into getting more 'likes' for their posts. This brings up an attitude which believes that success is the only measure of life.
5. Facebook will reduce the deep thinking and learning capabilities of human beings.

Facebook users daily go through lots of logically unrelated contents (many of them are unimportant also), which will diminish the capabilities of brain.

6. Facebook can make people feel lonelier than ever.

A facebook user may be having friends whom he hasn't seen for ages (or he hasn't seen at all). Facebook usage will reduce real social networking. It will reduce personal interaction with fam-

ily and friends.
7. The more you use Facebook, the more unhappy you are likely to be.
A survey was conducted in University of Michigan which analysed the
behaviour of Facebook users. It was found in the survey that people felt sadder
after heavy usage of Facebook, irrespective of the initial mood of users.
8. Facebook will make you more depressed.
People generally post only the positive sides of their lives. This makes usersfeel that other's lives are better than their own.
9. Facebook will increase your anxiety.
Facebook employs certain features to make users anxious and always
connected to it. A set of wavy dots will appear when someone types a message.
This will make the user either to wait or come back immediately. Facebook alerts you when someone has read your message. Many users hate this, as they
cannot simply ignore the message.
10.Facebook promotes eating disorders.
Facebook creates the following privacy issues.
1. Facebook can scan photos people take with their phones.
Facebook app scans new photos in your phone and asks the users to upload
them if they look like friends of the user, by using facial recognition.
2. Facebook can read your text messages.
This can be used to provide targeted advertisements.
3. Facebook can access the contact lists in user's phones.
4. Facebook can track user's browsing habits even when they are logged out.
5. Facebook collects 7 categories of data from users.
They include
• Things you do and information you provide to facebook.
• Things others (your friends, family members etc.) do and information they
provide to facebook
• People and Groups you are connected to in facebook
• Financial information when you purchase on facebook
• Information about the device you use to access facebook
• Information from websites you visit and apps you use that contain facebook
services (such as Like or Share button)
• Information from facebook's third party partners
The entire list is very long which includes upto 98 personal data items.
(See Item 3
under Bibliography)Note:
Most of the problems discussed above apply to WhatsApp also, since Facebook owns
it.

Bibliography

1. https://stallman.org/facebook.html
2. http://fbtutorial.com/whatkindofinformationdoesfacebookcollectfromusers/
3. https://www.washingtonpost.com/news/theintersect/wp/2016/08/19/98personaldatapointsthatfacebookusestotargetadstoyou/
4. https://en.wikipedia.org/wiki/Facebook

ക്വാറന്റൈൻ കവിത

Gokul Krishna
S6 / ECE

പുച്ഛമോ സഹതാപമോ..
കൂട്ടിലെ കിളിയെ 21 ആം നാൾ സ്വാതന്ത്ര്യനാക്കാൻ തുനിഞ്ഞ
ഇരുപത്തൊന്ന് കാരനോട്,
പത്തൊൻപത് വര്ഷങ്ങളായി കൂട്ടിൽ കിടന്നവൾക്
പറയാനുണ്ടായിരുന്നത്
ഒരുപാട് രാത്രികളിൽ ഉറക്കം കളഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങളുടെ കഥയായിരുന്നു..
പൂട്ടിയിടലുകളോടും ഒറ്റപെടലുകളോടും പഴകിയ പത്തൊൻപത്
വര്ഷങ്ങളുടെ കഥ..
അതിർത്തികൾ അടക്കും മുമ്പേ അതിർത്തി നിശ്ചയിച്ചവളുടെ കഥ..
ഒരുമുറിയിൽ ശ്വാസം മുട്ടലോടെ നെട്ടോട്ടമോടുന്നത് കാണുമ്പോൾ
എത്രയോ നാളുകളായി നാല് ചുമരുകളെ മാത്രം കണ്ടവളുടെ മുഖത്തു
കാണാം പരിഹാസത്തിന്റെ ചെറു പുഞ്ചിരി...
തിരക്കേറിയ നഗരങ്ങളും, രാത്രിയുടെ മനോഹാരിതയും,
ഒരുകൂട്ടം ആളുകളും,
പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ ഒരുപാട് കഥകളും, പറന്നു നടക്കാൻ ചിറകുകളും
സ്വപനങ്ങളിൽ മാത്രം കണ്ട മായാലോകമായിരുന്നവൾക്...

ഈ നാളുകൾ കഴിയുമ്പോഴെങ്കിലും തുറക്കാൻ കഴിയട്ടെ
കൊട്ടിയടക്കലിന്റെ വേദനയറിഞ്ഞ അന്തമായിരുന്ന കണ്ണുകൾ..
ഇനിയെങ്കിലും പൊട്ടിച്ചിതറട്ടെ താഴുകളാൽ ബന്ധിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ
ജീവശ്വാസം... !!!

M emories

Old and rough it stood
Like the unshaven beard of an old man
Rough and sealy bark covering the trunk
From tip to toe with patches here and there

I am old, weak and tired'
Tells its bears and twinges
But I can hold you on my hand
Fear not you won't fall'
Iis branches still strong spread upon air,
Waiting for the coir to be tied
For swings to be swing, joy to be made
Sweet juicy mangoes hung about its branches
Like a lovely grandfather
Who lived for his children, played with their children,
offering everything he had to make us all happy
And met with the same fate
As health drained fully, dumped into
A place, alone in the dark, devoid of sound of joy
The tree was cut right at its trunk....
No sign of gratitude ever flew from the axe
Nor did it flow from the very lovely children
Years passed by, places changed, people changed
Techies born, nature replaced...
Old age homes never died, stream still heard
'memories never die nor do karmas'
He wiped his tears, peeped at a photo
Kept aside the pillows insled beneath the blanket....

Gokul Krishna
S6 / ECE

‘Sans Autocorrect’

Gokul Krishna
S6 / ECE

Everyone makes typos.
We all have that zig-zagged
Red underline beneath us
At some point in our file.
No matter how many times
You try to proof-read,
Backspace, edit and
Autocorrect.
There will always be someone
Who spellchecks
‘Grey’ to ‘gray’
And vice versa.
Ignore Once,
But don’t always be so italic.

If you want to be taken seriously,
Be straightforward.
Show ‘em what you really are...
In bold.
Buff up and be the big 75% OFF!
Or the teeny-tiny Upto* before it.
That’s up to you, really.
Experiment with your different fonts
As long as you always,
Always remember your background.
After all, no matter what size you are...
At some point...
Evreoyne mkaes tpyos.

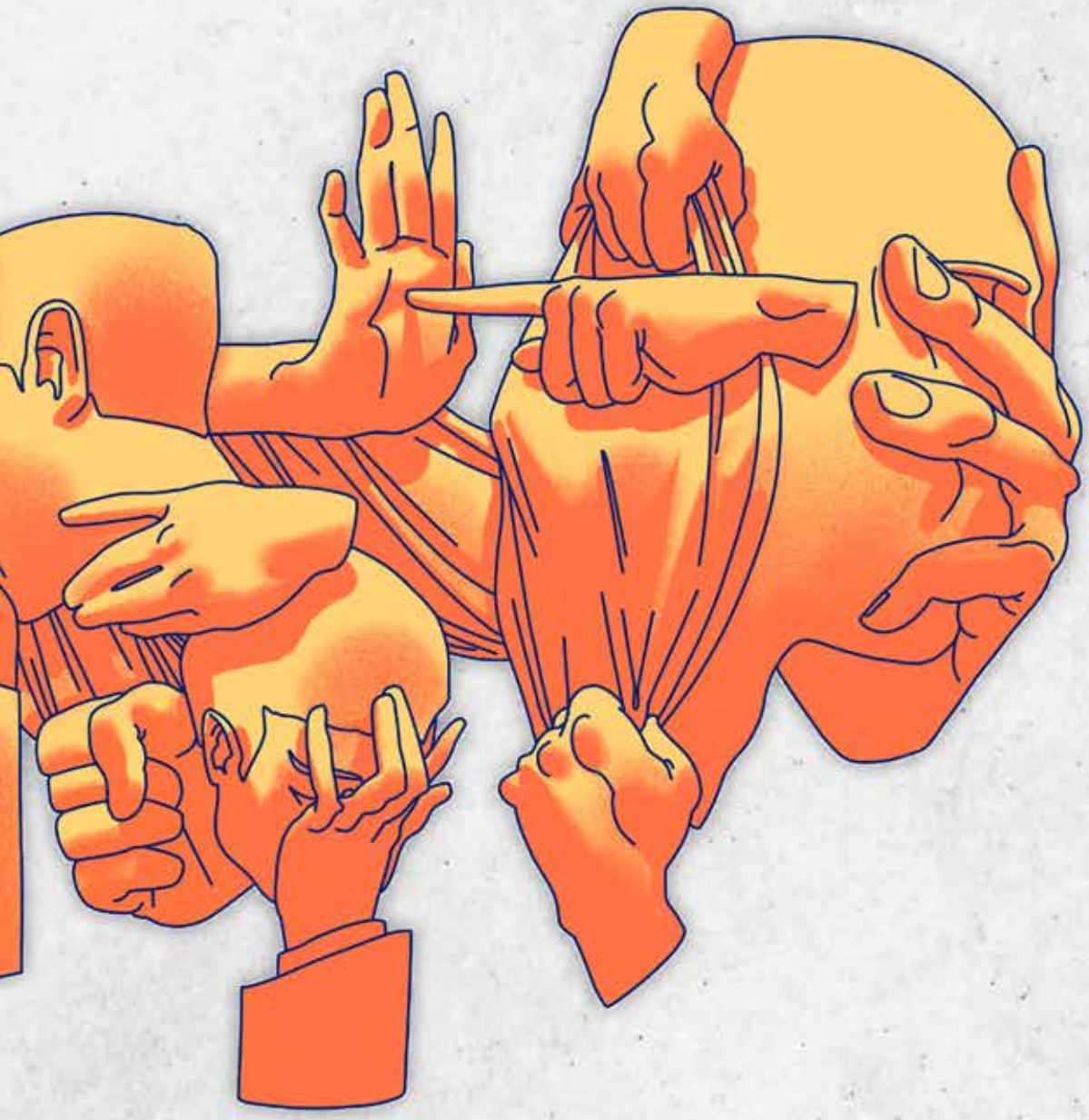

കാറ്റുപ്പ്

Gokul Krishna
S6 / ECE

കറുപ്പിന്റെ മറവിൽ കണ്ടു,
കരിനിഴലായി നീപിന്തുടർന്നു.
ഇരുട്ടിൽ വെളിച്ചമായി നീ,
സത്യം ഇരുട്ടിൽ പതറി.
വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയാതെ-
വെന്തുരുകി ഞാനതിൽ.
ഒരുത്തരത്തിനായി അവിടെ,
കണ്ണിൽ കാറുപ്പുനിറഞ്ഞു.

രാത്രിയുടെ മൗനം ഇരമ്പി,
വെളിച്ചതിനായി അലറി ഞാൻ.
അഗ്നിയിൽ ദഹിക്കാത്തസത്യ-
ത്തെ ആ വെളിച്ചത്തിൽ കണ്ടു.
പൊള്ളുന്ന ഒരുത്തരം,
ആ സത്യത്തിൽ ഞാനറിഞ്ഞു.
ഞാനെന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള,
ഞാനെന്ന ഉത്തരം ഞാൻ.

നീരുറവ

നനുത്ത തെളിനീരായി അമ്മതൻ സ്നേഹമെന്നിൽ മൂടവെ
ഞാനതിൻ താളമറിഞ്ഞില്ല
ഞാനതിൻ രാഗമറിഞ്ഞില്ല
ഞാനതിൻ നോവുമറിഞ്ഞില്ല.
ഋതുഭേദങ്ങൾക്കപ്പുറമെന്നോ
ആ ഉറവ വറ്റിയതറിഞ്ഞപ്പോൾ
എന്നെ ഞാനാക്കിയത്
ആ ഉറവയാണന്ന മഹാസത്യം
ഞാൻ തിരിഞ്ഞറിഞ്ഞു

Gokul Krishna
S6 / ECE

പുലരി

Gokul Krishna
S6 / ECE

മധുരവും കയ്പുമാറി മാറി
രുചിക്കുന്ന ഇന്നലെകൾക്കും
യാഥാർത്ഥ്യത്തിൻ തീച്ചൂടിൽ
വെന്തുരുകും ഇന്നിനും
ചൂണ്ടി കാണിക്കാൻ
ഒരു നാളെയുണ്ട്
പ്രതീക്ഷകളുടെ
ശാന്തിയുടെ
സമാധാനത്തിന്റെ
പൊൻ പുലരി

Some Part *of* ME

Gokul Krishna
S6 / ECE

There is this feeling in my mind
Where some part of me says
'Yes' while the other part says
'No'
Yes, some part of me agrees,
Some part goes with 'what if's
Some part of me wants to talk ,
Some part stays silent
Some part of me wants to
Mingle, some part stays away

Some part of me wants totells
the truth, some part lies that
I'm fine
Some part of me wants to love,
Some part hates
Some part of me wants to
scream, some part stays calm
Some part of me wants to tear
apart, some part adjusts inside

and I'm here, confused in
between my angels and demons

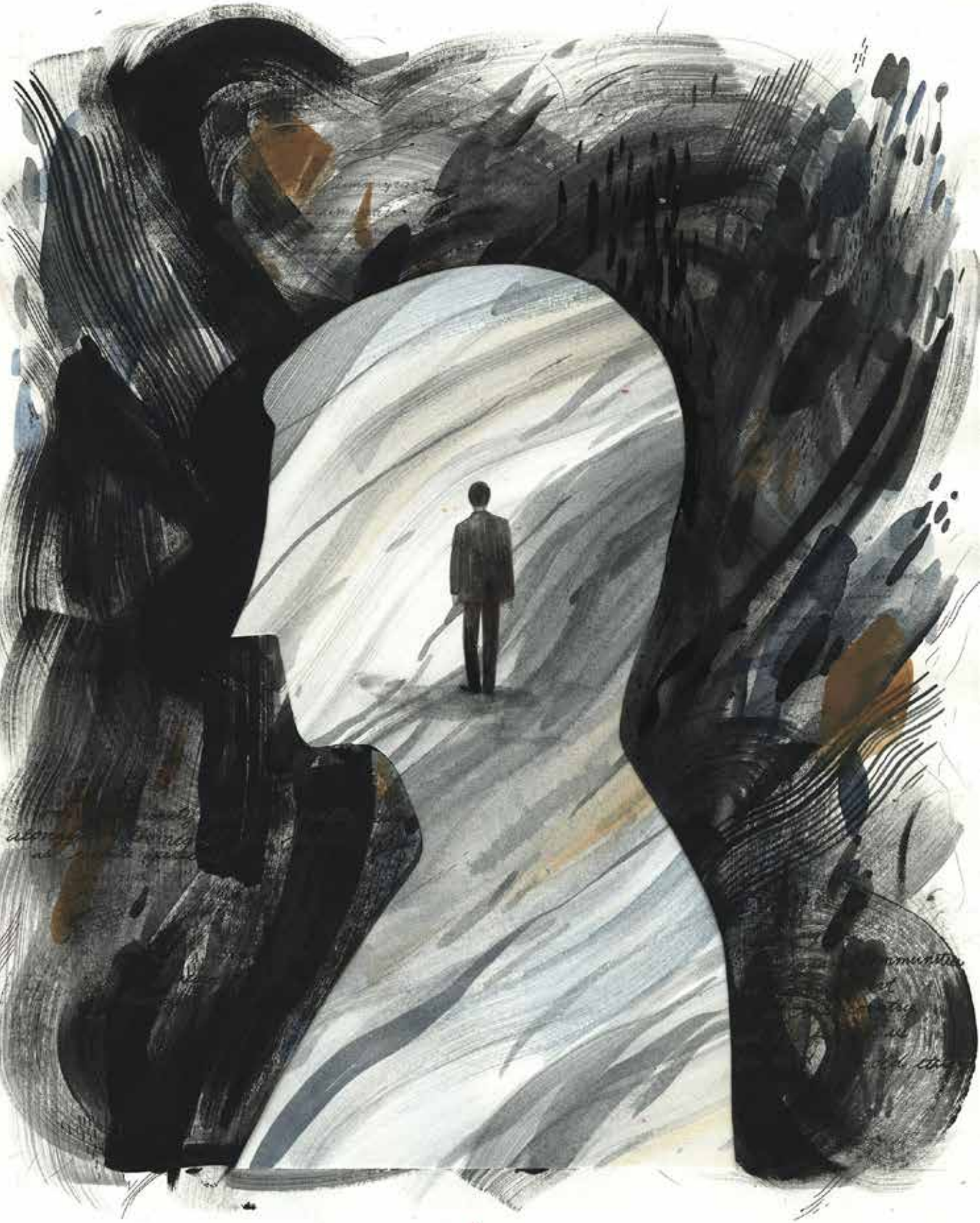

Gokul Krishna
S6 / ECE

കാലചക്രത്തിൻ കറക്കത്തിനൊപ്പം
പോയതറിത്തിലാ ഞാനിയി മൂന്നുവർഷവും
സുപ്രഭാതത്തിൽ അലാറം കേൾക്കുന്ന നേരത്ത്
ചാടിയെണീറ്റു നിത്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിടിനാൾ
ആദിത്യകിരണം പരന്നിടുംനേരം
പാതയിലേക്കോടുന്നു നിത്യവേഷഭൂഷാധിയിൽ
ഒരോരൊ ശകടം പാഞ്ഞുവരുന്നേരം
ബോർഡിലേക്കായെന്റെ ദൃഷ്ടികൾ പായുന്നു.
ഏകാന്തമായി സീറ്റിലിരിക്കുമ്പോൾ
കലപിലകൂട്ടുന്ന മറ്റു സഹയാത്രികർ
ഫോണിൽ വിരൽത്തുമ്പുകൊണ്ട് ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നു
കാണാത്ത കാമാളി കാഴ്ചകൾ കാണുന്നു.

നിളാനദിക്കുമേലോടി കടക്കുമ്പോൾ
സ്ഥലകാലബോധം മെല്ലെയുദിക്കുന്നു.
കോളേജിൻ സ്റ്റോപ്പിൽ വാഹനമെത്തുമ്പോൾ
ഓടിയിറങ്ങുവാൻ വ്യഗ്രത കൂട്ടുന്നു.
കോളേജിൻ മിനാരം കാണുന്ന നേരം
ആശ്വാസമാവുന്നു മനം കുളിർത്തിടുന്നു.
ജീവിത യാത്രയ്ക്ക് നിറം പിടിപ്പിക്കുവാൻ
കോളേജ് ജീവിതം അർത്ഥവത്താക്കുവാൻ
എത്രയോ സതീർത്ഥ്യൻമാർ നീങ്ങിയ വഴിയിലൂടെ
ആത്മ വിശ്വാസത്തിലെൻ പ്രതീക്ഷതൻ ഗമനം.

ഉടുപ്പ്

കാലുകൾ മാനത്താടി,
കറയുമായി ഒരു ക്രൂട്ടം താഴെ.
സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്ത കരങ്ങൾ,
മരവിച്ചു കാറ്റിലാടിയൊലഞ്ഞു.
കരയാൻ മറന്ന മനുഷ്യൻ,
വിലപിച്ചു വലകണ്ണികളിലൂടെ.

യാത്രപോയതറിയാതെ അവർ,
അഭിമാനത്തിനായി പോരാടി.
കണ്ണുകൾ നഷ്ടമായ അച്ഛനെ,
നോക്കുവാൻ കഴിയാതെ ഞാൻ.
തുലാസുകൾ തുല്യമാക്കുന്നവരെ,
എത്ര കണ്ണുകൾ എന്നറിയാതെ ഈ..

Gokul Krishna
S6 / ECE

WOMEN EMPOWERMENT

Gokul Krishna
S6 / ECE

Through the darkness of thoughts she crept,
Dreams awakened her dozed mind,
Diminution in status she suffered,
Her wings hindered and motionless she stood!

Her integral role can't be denied,
For the walls witnessed her remorse,
The vessels her abhore,
And the travail her potential !

Life is a journey from womb to tomb they say,
Yelling as the chord stripped off,
In her arm we found solace ,
From her we learnt tales,

Through the dark ages she hobbled,
And as the years passed they recognized...
She unravelled the tangles of ignorance,
And flew hard in the chase of her dreams,

Unveiling the hights of mystery ,
Forging remarkable history !!!

സന്ധ്യ

വ്യത്ഥിയോടവ സാനയാത്രചൊല്ലിപ്പിരിയുന്നോരർക്കൻ ചായം തെന്നി വീണ ഒരു ചിത്രം കണക്കെ വർണ്ണശഭളിതമാം വിണ്ണ് സഹസ്രകിരണ നാം സൂരന് സർവ്വംസഹയാംമൂഴി തൻ മംഗളം നേരും മുമ്പേ തൻക്കൊച്ചു കൂരക്കണയുകെന്നൊറ്റൊരു ചിത്തമോടെ ഗഗന വീഥിയിലൂടെ ശീഘ്രമായ് പറക്കുന്ന ഗൃദ്ധാങ്ങൾ ഒരു ഗാഢനിദ്രക്കായ് കാതോർത്തിരിക്കുമെൻ വനിയിലെ പുഷ്പലതാദികൾ പ്രദോക്ഷവേളയിൽ പ്രകൃതി, നീയെത്ര സുന്ദരി പ്രപഞ്ചംപതുക്കെ പതുക്കെ തമസ്സിലേക്കുർന്നിറങ്ങുന്നു, വാനിലെ മുകിൽപ്പടം മറനീക്കവേ, ഒരു കൊച്ചുവർത്തിങ്കളുദിച്ചുയർന്നു.ഗതയുഗങ്ങളിലാരുടേയോ കരങ്ങളാൽ വീണുടഞ്ഞ പളുങ്കുചില്ല പോൽ വിണ്ണിലെ താരങ്ങൾ പ്രഭ തൂകി നിന്നു. ഒരു നേർത്ത തെന്നലെൻ മിഴികളെ തലോടവേ, ഒരു സുഖസുഷുപ്തിയെപ്പുൽകിയെന്ന ക്ഷികൾ, നന്മയാർന്നൊരു ഷസ്സിന്നുദയ പ്രതീക്ഷയുടെ സ്വപ്നസാനുവിൽ വിഹരിപ്പൂ ഞാൻ.

Gokul Krishna
S6 / ECE

കാതുകൾ

Gokul Krishna
S6 / ECE

മുറിക്കകത്തെ ഇരുട്ടിനെ കൊലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അവൾ മെഴുകുതിരി വെളിച്ചവുമായി വന്നത്. കൊലക്കുപയോഗിച്ച ആയുധത്തിൽ നിന്നും വെളുത്ത രക്തം ഇറ്റുവീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളതേമേശയിൽ സ്ഥാപിച്ച് കൊണ്ട് കട്ടിലിൽ ചെന്ന് കിടന്നു.

ആരായിരിക്കും അയാൾ?എന്തിനായിരിക്കും അയാൾ തന്റെ അടുത്തുവന്നിരുന്നത്?അയാൾക്ക് തന്നെ നേരത്തെ പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കുമോ?ഏയ്. ഇല്ല. ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു സൂചനയെങ്കിലും ലഭിച്ചേനെ. അയാൾക്ക് എന്നെ അറിയില്ല. എന്റെ ഓർമ്മയിൽ അങ്ങനെയൊരു മുഖവുമില്ല. എന്നിട്ടും മണിക്കൂറുകളോളം എന്നോടയാൾ സംസാരിച്ചു. അയാൾക്കെന്റെ വാക്കുകൾ വേണ്ടായിരുന്നു. അത്കൊണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം അയാൾ നിറുത്താതെ സംസാരിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നത്. അയാൾക്ക്വേണ്ടിയിരുന്നത് എന്റെ കാതുകളായിരുന്നു. ആകണ്ണിലേക്ക് തെന്നിവീഴുന്ന കനിവിന്റെ ഒരു നോട്ടമായിരുന്നു. അപരിചിതനായ ഒരാൾ വന്നിരുന്നതിന്റെ പരിഭ്രമത്തിൽ അയാൾ പറഞ്ഞതൊന്നും വ്യക്തമായികേട്ടില്ല. കുഴിഞ്ഞകണ്ണുകളുള്ള മെലിഞ്ഞ ഒരു മധ്യവയസ്കൻ.

മരിച്ച ഇരുട്ടിന്റെ ജഡം പൂർണ്ണമായി മറവ് ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്വെളിച്ചം തിരിച്ചുവന്നത്. ചിന്തയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റവൾ ലൈറ്റണച്ചു. കത്തിതീരാറായ മെഴുതിരി ഊതികെടുത്തി. ഇരുട്ട് പുനർജനിച്ചു. താൻ വിയർത്തൊലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അപ്പോളാണ് അവൾക്ക് ബോധമുണ്ടായത്. മരണകിടക്കയിലെത്തിയ ഫാൻ എന്തൊക്കെയോപിച്ചും പെയ്യും പറഞ്ഞ് കറങ്ങി കൊണ്ടിരുന്നു.

എന്ത് ഭംഗിയാണീ നഗരത്തിന്. അനന്തമായ ആരാത്രിയെ നോക്കി അവൾ ജനലരികിൽ ചെന്നിരുന്നു.താൻകാണുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു വെളിച്ചത്തിനു കീഴിൽ അയാൾ ഉണ്ടാകില്ലേ. അതോ തന്നെ പോലെ അയാളും ഇരുട്ടിനെ പ്രണയിക്കുന്നുണ്ടാകുമോ? അയാൾ തന്നെ കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നുണ്ടാവുമോ?തന്നിലെ കേൾവിക്കാരിയെ അയാൾ തിരക്കിനടക്കുമോ? നാളെയും അയാളെ കണ്ടാൽ സംസാരിക്കണമോ? വേണ്ട. നല്ല കേൾവിക്കാരിയായിരിക്കാം. അയാൾ പറയുന്ന വാക്കുകളേക്കാൾ ശക്തി എന്റെ മൗനത്തിൽ അയാൾ കണ്ടെത്തുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഒരുപക്ഷെ നാളെ അയാൾ മറ്റൊരു കേൾവിക്കാരിയെ കണ്ടെത്തിയേക്കാം. അയാൾ തന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞെന്നുകൂടിവരില്ല. തിരിച്ചറിയുകയാണെങ്കിൽ അയാൾക്ക് നൽകാൻ ഒരു സമ്മാനം കരുതണം.

എന്റെ ഈ തുറന്ന കാതുകൾ..!

വാ തുറക്കാനാകാത്ത... അലറുന്നതിനിയും കേൾക്കാനാകാത്ത ലോകത്ത് നീയും ഞാനും.

വൈബുകൾ തേടി...

Gokul Krishna
S6 / ECE

മുൻപേ തീരുമാനിച്ചുറപ്പിക്കാതെ കടന്ന് വരുന്ന യാത്രകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക മധുരമായിരിക്കും അല്ലെങ്കിലും... വീട്ടിൽ ചടഞ്ഞു കൂടിയിരിക്കേണ്ടി വരുന്ന മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾ എങ്ങനെ തള്ളി നീക്കും എന്നാലോചിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് "വിഷു ആഘോഷം കൂട്ടുകാരിയുടെ വീട്ടിൽ ആക്കിയാലോ" എന്ന ഫ്രണ്ടിന്റെ മെസ്സേജ്. ഏകദേശം ഉറപ്പിച്ച ശേഷം കസിനെ ഒന്ന് വിളിച്ചതാ... അപ്പൊ അതാ അവൻ വേറെ... "എടാ നാളെ ഒരു റൈഡ് പോവാണ്. ഇപ്പൊ രണ്ട് പേരുണ്ട്. രണ്ടു വണ്ടീം സെറ്റാണ്... പെട്ടെന്നുണ്ടായതാ... പോരുന്നോ..." പിന്നെ ഒന്നും നോക്കീല, ഒരു ഡബിൾ ഓക്കേ അങ്ങ് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ആദ്യത്തെ കാര്യം അങ്ങ് മാറ്റി വെച്ചു... പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. "ഒരു ബോയ് ആയി ജനിച്ചാ മതിയാരുന്നു" എന്ന പരിഭവവും പറഞ്ഞു അത് അവിടെ തീർന്നു. ഈ സംഭവബഹുലങ്ങളെല്ലാം അരങ്ങേറിയപ്പോൾ രാത്രി 11.30 ആയിക്കാണും. പിന്നെ ഒരു പരക്കം പാച്ചിലായിരുന്നു. അയയിൽ ഉണക്കാനിട്ടിരുന്ന ഡ്രസ്സ് ഫാനിന്റെ ചുവട്ടിൽ കൊണ്ട് വന്നിട്ടു. അത്യാവശ്യം കുറച്ച് സാധനങ്ങളും പാക്ക്

ആക്കി. അങ്ങനെ മറ്റൊരു യാത്രക്ക് തയ്യാറെടുത്തു. ഞാൻ, യാസീൻ & റഹീസ്... റൈഡർ ഗാങ്...

പതിവിലും നേരത്തെ അടിച്ച അലാറത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടാണ് ഉണർന്നത്. ഇതെന്തിനാണെന്ന് ആലോചിക്കുന്നതിന് മുമ്പേ തന്നെ കസേരയിൽ ഉണങ്ങാനിട്ട തുണികൾ എന്തിനോ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന പോലെ... പെട്ടെന്നാണ് ഒരു കൊള്ളിയാൻവെട്ടം പാഞ്ഞത്... "Trip!!" പെട്ടെന്നൊരു കുളിയും പാസാക്കി കിട്ടിയതെല്ലാം പെറുക്കിയെടുത്ത് വണ്ടിയുമെടുത്ത് കസിന്റെ അടുത്തേക്ക് ഒരു പോക്കായിരുന്നു. അടിച്ചു കയറുന്ന മഞ്ഞിന്റെ തണുപ്പ് ആവേശം ഒന്നു കൂടി കൂട്ടി. 4.30am ആയപ്പോഴേക്കും ഒരു കാലിച്ചായയും അടിച്ച് യാത്രയാരംഭിച്ചു. 'ഒരു ഹിമാലയനും ഒരു ബുള്ളറ്റും... റൈഡിങ് ഗിയേർസും.. ഓൾ സെറ്റ്..'.

അപരിചിതമായ വഴികളിലൂടെ ഗൂഗിൾ ചേച്ചിയും നാട്ടുകാരും സഹായിച്ചത് കൊണ്ട് യാത്ര തുടർന്ന് കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഇടക്ക് പലപ്പോഴായി വന്ന ചാറ്റൽമഴ ചെറുതടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചെങ്കിലും അത് യാത്രയുടെ വീര്യം കൂട്ടുകയായിരുന്നു. കണ്ണൂർ വഴി കർണാടകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ചുരം കയറുന്ന വഴിക്ക് എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത ചെറുകടകളും ഞങ്ങളെ പോലുള്ള കുറെ ഭ്രാന്തന്മാരെയും കണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വിശ്രമത്തിന്റെ ആവശ്യകത തോന്നാത്തത് കാരണം നിർത്താൻ നിന്നില്ല. തണുത്ത കാറ്റുമേറ്റ് പോകുമ്പോൾ അതിന് തോന്നിയില്ല എന്നതാണ് സത്യം. എങ്കിലും ആളൊഴിഞ്ഞ ഒരിടത്ത് കണ്ട തട്ടുകടയിൽ നിന്നും ഓരോ 'രതീഷും' ചായയും പാസ്സാക്കി യാത്ര തുടർന്നു. മനുഷ്യരാൽ മറക്കപ്പെട്ട കാടുകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ഭംഗിയാണല്ലോ... ഇടവഴികളിലൂടെയും മറ്റുമുള്ള പാതയിൽ പലരും അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. കുട്ടികളായിരുന്നു മിക്കവരും... ആ മനസ്സുകളിൽ 'ഒരു വിത്ത് മുളപൊട്ടിയിട്ടുണ്ടാകണം... പണ്ട് ഞങ്ങടേത് പോലെ..', വിശപ്പിന്റെ കാഠിന്യം കൂടിയപ്പോൾ നമ്മുടെ അതിർത്തി കടക്കുന്നതിന് മുമ്പേ തന്നെ ഒന്ന് നാസ്തയാക്കി. പിന്നീട് കർണാടക റിസേർവ്ഡ് ഫോറെസ്റ്റിലൂടെയുള്ള യാത്രയായിരുന്നു. കാനന ഭംഗി ആസ്വദിക്കാൻ വണ്ടി നിർത്തിയിട്ട് കാടിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ ഇരുന്നും കിടന്നും കുറെ സമയം ചിലവഴിച്ചു... കുറച്ച് ഫോട്ടോസും. തെറിയണോ കുശലാന്വേഷണമാണോ എന്നറിയാത്ത വിധം ഒരാൾ എന്തോ ഒന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് ധൃതിയിൽ പോയി. കുറച്ച് ദൂരം പിന്നിട്ടപ്പോഴാണ് അവിടെയൊന്നും ഇറങ്ങാൻ പാടില്ലെന്നും കണ്ടാൽ ഫൈൻ ആണെന്നും അറിഞ്ഞെ... 'മനുഷ്യ രക്തത്തിന്റെ രുചിയറിഞ്ഞ പലരും അവിടെയൊക്കെ ഉണ്ടത്രെ'. ഏതായാലും പിന്നൊരു പരീക്ഷണത്തിന് നിന്നില്ല. ഇടക്ക് വൈബിന് (വൈബ് : സന്തോഷത്തിന്റെയും കൂത്താട്ടത്തിന്റെയും ആർമാദിക്കലിന്റെയും അലമ്പിന്റെയും പ്രതീകമായി ഉപയോഗിച്ച് വരുന്ന അടുത്ത കാലത്ത് ത്രുപപ്പെട്ട ഒരു വാക്ക്.) വേണ്ടി എഞ്ചിൻ പലപ്പോഴും നിശ്ചലമായെങ്കിലും അതൊന്നും അധിക നേരം നീണ്ടില്ല. വാലറ്റം കാണാത്ത റോഡുകളായത് കൊണ്ട് തന്നെ ശരവേഗത്തിലായിരുന്നു പിന്നീടുള്ള യാത്ര. വനത്തിന്റെ വന്യമായ ഭംഗിയെയും അതിരുകൾക്കപ്പുറമുള്ള നിഗൂഢതയെയും അടുത്തറിഞ്ഞ് കൂർഗിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

പ്രത്യേകിച്ച് പ്ലാനിങ്ങോ മറ്റോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ തന്നെ ഉച്ചയായപ്പോഴായിരുന്നു കൂർഗ് ദർശനം. ഇന്ത്യയുടെ പലഭാഗങ്ങളിലേക്കും പണ്ട് കാലത്ത് കൂർഗകൾ വന്നിരുന്നത് ഇവിടുന്നായിരുന്നു എന്നത് ഭീഷിന്റെ ഷോ കാണിക്കാൻ സ്റ്റിക്കർ അന്വേഷിച്ച് കയറിയ കടയിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞാണ് അറിഞ്ഞത്. ആയുധങ്ങൾ ലൈസൻസ് ഇല്ലാതെ ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് കൂർഗ്. ടിബറ്റൻ കോളനിയും അവരുടെ ഗോൾഡൻ ടെംബിളുമായിരുന്നു ആദ്യ സന്ദർശനസ്ഥലം. ചന്ദനത്തിന്റെ വശ്യഗന്ധം ടിബറ്റൻ കോളനിക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചത് മുതൽ അവിടെയാകെ നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തടുത്തായി നിലയുറപ്പിച്ച ചെറിയ ഒറ്റനിലയും ഇരുനിലയുമായ കെട്ടിടങ്ങൾ. അവയെല്ലാം വ്യത്യസ്ത വർ

ണങ്ങളാൽ തിളങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ഛായക്കൂട്ടുകളാൽ വിസ്മയം തീർത്തിരിക്കുന്ന ആ ചതുരപ്പെട്ടികൾക്കിടയിലൂടെ ഒറ്റവരി റോഡിലൂടെയുള്ള യാത്ര കണ്ണിനും മനസ്സിനും നൽകിയ അനുഭൂതി ഒന്നു വേറെ തന്നെയായിരുന്നു. രണ്ട് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം അവ നിശ്ചലചിത്രങ്ങളായി പകർത്തിയെങ്കിലും നഗ്നനേത്രങ്ങൾ തന്നതിലപ്പുറമൊരനുഭൂതി അവക്ക് തരാൻ സാധിച്ചില്ല... അത് അങ്ങനെയാണല്ലോ..!! കോളനിക്കുള്ളിൽ കയറിയത് മുതൽ കർണാടകയിൽ തന്നെയാണോ എന്ന് ഞങ്ങൾ സംശയിച്ചു. ഒരു കൊച്ചു ടിബറ്റിനെത്തന്നെ അവർ അവിടെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെറുകടകൾ മുതൽ ആന്റിക് ഷോപ്പ്, ചെറുടെക്സ്റ്റൈൽസ്... എല്ലായിടത്തും അവർ തന്നെ. കാണാൻ ഏകദേശം ഒരുപോലുള്ള അവരെല്ലാം ധരിച്ചിരുന്നത് നീളമേറിയ വസ്ത്രങ്ങളായിരുന്നു. മിക്കതും കാപ്പി, ചാര നിരത്തിലുള്ളവ. ഞങ്ങൾ ഷോപ്പിൽ കയറുമ്പോൾ ഒട്ടുമിക്കവരും ഉച്ചയൂണിലാണ്. നൂഡിൽസ് പോലോത്ത എന്തോ ആണ്. അത് അവർ തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തതാണെന്ന് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ വ്യക്തം. ടെംബിളിൽ അപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനാ സമയമായിരുന്നു. പാദരക്ഷകൾ മാറ്റി അതിനുള്ളിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. നൂറുകണക്കിന് സാമ്യവസ്ത്രധാരികളാ യ കുട്ടികൾ മുതൽ വൃദ്ധന്മാർ വരെയുള്ള 'മോംഗുകൾ' വരിയും നിരയുമായി ക്രമീകരിച്ച തറയിൽ ഇരുന്ന് കൊണ്ട് എന്തൊക്കെയോ ഉരുവിടുന്നു. എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥവും ഒരു പാത്രവും ഉണ്ട്. ഒരു വലിയ പാത്രത്തിൽ എന്തോ ഒരു തരം സ്നാക്സുമായി ചിലർ റോന്തുചുറ്റുന്നു... കാലിയായ പാത്രങ്ങൾ നിറക്കാനാണ്. ചില കേമന്മാർ അതിനായി മാത്രം ഇരിക്കുന്നുമുണ്ട്... അത് പെട്ടന്ന് കോളേജ് ക്ലാസ്സ്മുറിയിലെ അവസ്ഥ എന്നെ ഓർമിപ്പിച്ചു. ബാൻഡ് പോലെ എന്തോ ഒന്ന് ഉച്ചത്തിൽ കൊട്ടുന്നുണ്ട്, കുഴലൂത്തും മണികിലുക്കവും വേറെയും. ഇടക്കപോലോത്ത എന്തോ ഒന്ന് സദാസമയവും അവർ കറക്കിക്കൊ ണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ടെംബിളിനുള്ളിൽ ഭീമാ കാരന്മാരായ നിഷ്കളങ്കതയും പുഞ്ചിരിയും നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന മൂന്ന് ബുദ്ധസാദൃശ്യമായ സ്വർണരൂപങ്ങളുണ്ട്. അവക്ക് ചുറ്റും വ്യാളിയെയും മാലാഖമാരെയും കൊണ്ട് അവർ ചക്രവ്യൂഹം തീർത്തിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനാ സമയത്തിന് ശേഷം പുറത്തുള്ള കാഴ്ചകളിലേക്ക് നീങ്ങി. അവരുടെ കെട്ടിടങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയാതിരിക്കാൻ വയ്യ. അകത്തും പുറത്തും ദൈവങ്ങളുടെയും മറ്റും ചിത്രങ്ങളും വർണക്കൂട്ടുകളും കൊത്തുപണികളുമൊക്കെയായി അവയുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയിലെ ത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അമ്പലത്തിലുള്ളവർക്കായി അവിടെത്തന്നെ ഒരു താമസോദ്യാനവുമുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനാസമയത്തെ സംഗീതകോലാഹലങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ ടിബറ്റൻ കോളനി തീർത്തും ശാന്തമാണ് (നമ്മളെപ്പോലുള്ളവർ അവിടെ പോയി ഉണ്ടാക്കുന്ന അലമ്പൊഴിച്ച്). ചെറിയൊരു പേപ്പർ തുണ്ട് പോലും അവിടെവിടെയും കണ്ടില്ല. ഓരോ വീട്ട് മുറ്റവും റോഡും ടൗണും നീറ്റ് ആന്റ് ക്ലീൻ. വലിയ ടൗൺപ്ലാനിംഗ് മാസ്റ്റർ മൈൻഡ് ഇതിനെല്ലാം പിന്നിലുണ്ടെന്ന് ആ സ്ട്രക്ചറുകൾ തന്നെ ചൂണ്ടികാണിച്ച് തരുന്നു. മറ്റുമാർഗങ്ങളില്ലാതെ ബൈക്കിൽ തന്നെ വെച്ചുപോയ സാധനസാമഗ്രികളെല്ലാം യഥാസ്ഥാനത്ത് തന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അത്ഭുതം തോന്നി. ചോക്ലേറ്റ് കച്ചവടക്കാരുടെ നിർത്താതെയുള്ള വിളി കാരണം കയറിയ ഒരു കടയിലെ കാസർഗോട്ടുകാരനായ ഒരുത്തനെ പരിചയപ്പെട്ടു നമ്പറും വാങ്ങി. ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമായ സ്റ്റിക്കറുകളും അവിടുത്തെ മെയിൻ സ്പോട്ടുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരണയും അവനിൽ നിന്ന് കരസ്ഥമാക്കി. ഞങ്ങൾ വളരെ വൈകിയിരുന്നു. പലതും ക്ലോസ് ചെയ്ത സമയമായി. അതിനാൽ തന്നെ അപ്പൊപിടിച്ച് മറ്റൊരു പ്ലാൻ ഉടലെടുത്തു. ഇവിടെ നിന്ന് കൊടക്... ശേഷം മൈസൂർ വഴി നാട്ടിലേക്ക്. താമസമായിരുന്നു അപ്പോഴത്തെ പ്രശ്നം. അത് എന്തേലുമൊക്കെ ചെയ്യാമെന്ന ബോധ്യത്തോടെ അങ്ങ് വിട്ടു.

കുറച്ച് ദൂരം ഓടാൻ ഉണ്ട്... അതിനിടയിൽ നല്ലൊരു മഴയും കിട്ടി. നനഞ്ഞുകുതിർന്നു എന്ന് പറയാനില്ലല്ലോ. കൊടകിലെ കോടമഞ്ഞും തണുപ്പും എല്ലാം

ഓരോ എല്ലിന്റെയും സ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കിത്തന്നു. കൊടകിന്റെ അതിർത്തിയിൽതന്നെയുള്ള ഒരു ചെറുകടയിൽ വിശ്രമത്തിന് വഴിയൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു ഹോം സ്റ്റേയുടെ നമ്പറും ഒപ്പിച്ചു വിളിച്ചു. ഓണർ വന്നു... കൊടക് ടൗണിന്റെ താമസപ്രദേശത്തേക്ക് ഞങ്ങളെ ആനയിച്ചു. തിങ്ങിനിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന പലവർണത്തിലുള്ള വീടുകൾ. അവിടെയുള്ളവരെല്ലാം വിദ്യാസമ്പന്നരാണെന്നുള്ളത് പെരുമാറ്റരീതിയിലൂടെയും വീടിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിലൂടെയും മനസ്സിലാക്കിയെടുത്തു. കൊടകിന്റെ രാജ്ഞി എന്നറിയപ്പെടുന്ന "മട്കേരിയായിരുന്നു" സ്ഥലം. നമ്മുടെ ഓണർ ഒരു പാലക്കാട്ടുകാരനാണ്... 'പ്രസന്നൻ'. അങ്ങനെ ആളൊന്നിന് 300 രൂപയും പറഞ്ഞ് റൂം ഒപ്പിച്ചെടുത്തു. ഹോം സ്റ്റേ ആണെന്ന് പറയില്ല, ഫോർസ്റ്റാർ ഫെസിലിറ്റി. 12 പേർക്ക് യഥേഷ്ടം ഒരേ സമയം താമസിക്കാം. ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭക്ഷണം അദ്ദേഹം ഓഫർ ചെയ്തെങ്കിലും ഫുഡടിച്ച് വീട്ടിൽ ഇരിക്കാൻ വന്നതല്ല എന്നപൂർണ ബോധ്യമുണ്ടായത് കൊണ്ട്തന്നെ സ്നേഹപൂർവം അത് നിരസിച്ച ശേഷം ഞങ്ങൾ കൊടകിന്റെ നൈറ്റ് ലൈഫിലോട്ട് ഇറങ്ങി. ശേഷം അടിപൊളിയൊരു ഭോജനവും പാസ്സാക്കി അവിടെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളും ഏകദേശം മനസ്സിലാക്കിയെടുത്തു. ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് വട്ടം കറങ്ങി ഏതോ ഒരാളുടെ പേരോട് കൂടി അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യൂ പോയിന്റിലെത്തി. രാജാപാർക്ക് ആയിരുന്നു അത് രാത്രിയുടെ ഭംഗി ഒഴിച്ചാൽ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും ഇല്ല.എന്നാൽ അതിന് തൊട്ടപ്പുറത്തായിരുന്നു യഥാർത്ഥ വ്യൂ പോയിന്റ്. നാലാടിമുന്നിൽ എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയാത്ത വിധം

കട്ട കോടമഞ്ഞ് തിങ്ങി നിൽക്കുന്നു . മലമുകളിൽ ആയതിനാൽ തന്നെ ഓരോ അടിയും സൂക്ഷിച്ചെടുത്തു വെക്കണ്ട അവസ്ഥ.അവിടുത്തെ വിബിന് ശേഷം അഭയ് വട്ടാർഫാൾ ലക്ഷ്യമാക്കി കുതിച്ചു. സമയം ഏഴ് പിഎം ആയി... അത് ആറിന് ക്ലോസ് ചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു.എന്നാലും കാടിന് നടുവില്ലന്നുള്ളത് ആവേശം കൂട്ടി. അഞ്ചു കിലോമീറ്ററോളം കാടിനുള്ളിലേക്ക് പോവാനുണ്ട്. ഉള്ളിലോട്ട് ഇറങ്ങുംതോറും ലാമ്പുകൾക്ക് നിറം പോരാതെ വന്നു. റോടുകളിലൂടെ പലസ്ഥലത്തും അരുവികൾ ഒഴുകുന്നുണ്ട്, ചെന്ന് ചാടിയ ശേഷമാണ് മിക്കരും കാണുന്നത്. സ്ഥലത്തെത്തി ;സംഭവം ക്ലോസ്ഡ്.... കാടിന്റെ വന്യമായ നിശബ്ദതയുംഅതിനെ തുടച്ചുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കിടെ കേറി വരുന്ന ശബ്ദങ്ങളും ഒരു പ്രത്യക അനുഭൂതി ഉളവാക്കുന്നു.രണ്ട് യന്ത്രങ്ങളും ഞങ്ങൾ മൂന്നുമല്ലാതെ മറ്റൊരു മനുഷ്യജീവി

അവിടെങ്ങുമില്ല. പിന്നെ തിരിച്ചു കൊടക്കിന്റെ രാത്രിയിലേക്കൊരു കറക്കം. സത്യംപറഞ്ഞാൽ പിറ്റേന്ന് രാവിലെക്കില്ലേക്കുള്ള ആവശ്യസാധനങ്ങൾ വാങ്ങി മടങ്ങാൻ നിന്നതാണ്. അപരിചിതമായ വഴികൾ ആ സിറ്റിമുഴുവനും ഞങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതന്നു..... പ്രധീക്ഷിച്ചതിലും കൂടുതൽ.....!!തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായി നിൽക്കുന്ന ഒരു ടൗൺ.ഓരോ മുക്കിലും ഒരു മലയാളി സാന്നിധ്യം നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. അലഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞ് അവസാനം തിരിച്ചെത്തി. തണുപ്പ് എന്ന മിത്രം അത്രമേൽ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ട് തന്നെ വിയർപ്പ് എന്നത് അന്യമായിരുന്നു. റൂമിലെ ചെറിയ 'വഴിബുകൾക്ക്'' ശേഷം കമ്പിള്ളിയുടെയും മെലടി സോങ്ങുകളേയും കൂട്ടുപിടിച്ച് നിദ്രയിലേക്കാണ്ടു.

ചൂടുവെള്ളം ലഭിച്ച ഒറ്റ കാരണത്താൽ രാവിലെ എണീറ്റപ്പോൾത്തന്നെ ഒന്ന് ഫ്രഷ് ആയി.ഏഴര ആയിട്ടുണ്ട്,എന്നാലും ആറുമാണിയുടെ പ്രതീതി. കോടമഞ്ഞ് വിട്ടുപോയിട്ടില്ല, ജനൽ പാളികളിലൂടെവെള്ളത്തുള്ളികൾ ഊർന്നിറങ്ങുന്നു. തലേന്ന് വാങ്ങിവെച്ച വെള്ളവും ഫുഡും.... എന്തിന്...ഷ്ട വരെ ശീതികരിച്ചിരിക്കുന്നു. രാത്രിവാങ്ങിയ പാക്കേറ്റുകളിലാക്കിയ നട്സും പഴവും കുറച്ചു മിഠായികളുമായിരുന്നു പ്രഭാത ഭക്ഷണം. വിശപ്പ് എന്നൊരാളെ എവിടെയോ മറന്ന് വെച്ച പോലെ.....!! പ്രസന്നേട്ടൻ സന്തോഷവാനാണ്.സ്റ്റേ കൊള്ളാവുന്നത് കൊണ്ടുതന്നെ പ്രൊമോട്ട് ചെയ്യാമെന്ന് മനസ്സിൽ വിചാരിച്ച് കൊണ്ട് നന്ദിയും പറഞ്ഞിറങ്ങി.

കിലോമീറ്ററുകൾ താണ്ടെതുണ്ട്. വേഗതയുടെ ആഭാവമുണ്ടെന്ന തോന്നലാൽ പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന പലപ്പോഴും സ്പീഡ് ബ്രേക്കുകളായിരുന്നു വേഗതയെ ഓർമിപ്പിച്ചത്. നാലുവരി പാതയാണെങ്കിൽ കൂടി പലയിടവും ഗോമാതാക്കളുടെ വിഹര കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. റോഡുകളെല്ലാം പൊതുവെ ശാന്തം.ജീവിതയാത്രക്കായി ഓരോ ജോലികളാൽ മുഴുകിയ പലതരം ജീവനുകൾ മിന്നിമാഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. കിലോമീറ്ററുകൾക്കിടയിൽ പിന്നൊരു വിശ്രമസ്ഥാനം കണ്ടെത്തിയത് റോഡരികിൽ പേരക്ക വിൽക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധതന്റെ അടുത്തായിരുന്നു. ഉപ്പും മുളകും കൂട്ടി വിവിധയിനങ്ങൾ ഒന്നു ചൊടിപ്പിച്ചു.തനിഷ്ട പ്രകാരം മുറിച്ചെടുത്ത നല്ല കുറച്ച് പേരകൾ കുറച്ചുപുറത്തായി വെയിലേറ്റ് നിൽക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധ ദമ്പത്തികൾക്ക് അയാൾ സമ്മാനിച്ചത് നിലക്കാത്ത മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അടയാളമായിരുന്നു. അവിടെ നിന്ന് പിന്നൊരു സ്റ്റോപ്പ് മൈസൂർ സൂവിലായിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തവരായി ആരും ഉണ്ടാകില്ലല്ലോ .....

കൂടുതലൊന്നും പ്രതിപാതിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും ഇല്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. അവിടെയുള്ള ഓരോ പച്ചയായ ജീവന്റെയും നേട്ടമെല്ലാം ഒരു പോലെ തോന്നിയെങ്കിലും... സ്വാതന്ത്രലോകത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത് നാലുചുവരിന്റെയും അഴികളുടെയും ഉള്ളിൽ അകപ്പെട്ടവന്റെ ദയനിയതയും ഭീകരതയും നിസ്സഹായാവസ്ഥയും ആ കണ്ണുകൾ പ്രതിപാതിച്ചിരുന്നു എന്ന് കൂട്ടിലടക്കപ്പെട്ട ഈ സാഹചര്യത്തിൽ (കോവിഡ് –19)വ്യക്തമാകുന്നു. അതിനിടക്കാണ് യാദൃചികമായി ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ ഡ്രസിങ് സ്റ്റൈലാലും ബോഡിലാംഗ്വേജലും വളരെ പരിചിതമെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന ഒരുആൾരൂപം...! പെട്ടന്നുള്ള ആ തിരിഞ്ഞു നോട്ടത്തിൽ അത് നമ്മുടെ ഗോപകുമാർ സർ ആണെന്ന് വ്യക്തമായി, ഫാമിലിയും ഉണ്ട് കൂടെ. ഒന്നു പോയി കുശലന്വേഷണം നടത്തണോ വേണ്ടയോ എന്ന് സെക്കണ്ടുകളുടെ സംശയത്തിൽ ആ രൂപം ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞു. കുറച്ച് നിച്ചലഛായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും, സൂവിലേതുപരിയുള്ള ചില കാഴ്ചകൾക്കും, ചുറ്റികറങ്ങലുകളുമെലാം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു ബോറടിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ തിരിച്ചുള്ള യാത്ര തുടർന്നു.

മന്ദഗതിയിലായിരുന്ന മടക്കയാത്രയിലും ചില നേരങ്ങളിൽ പലരോടുമായുള്ള മത്സരയോട്ടം ഒരു രസമായിരുന്നു. ടാറിട് മിനുക്കിയ ആരും കാണാത്ത റോഡുകൾ... ഇരുവശവും പാടശേഖരവും, പൂ കൃഷിയും. മഴമേഘം മുകളിൽ ഒരു കുടപോലെ വിരിഞ്ഞ് നിൽപ്പുണ്ട്. 25bhp യുടെയും 400 cc യുടെയും ആ കരുത്ത് അവനെ മറികടന്നു പോയി. അതിനിടയിലാണ് വണ്ടി

കൾ വരിവരിയായി ഒതുക്കി ആൾക്കൂട്ടങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടത്. ഗ്രൗണ്ടൽപെട്ട് എത്തിയിരിക്കുന്നു.... ഏകദേശം കണക്കിന് പരന്നു കിടക്കുന്ന പൂപാടങ്ങളാണ് ഇരുവശവും.... അതിലിറങ്ങാനും ഫോട്ടോ എടുക്കാനുമുള്ള തിരക്കാണ് അവിടെ. അതെലാം കണ്ടാസ്വദിച്ച് കുറച്ച് നേരം അവിടെ നിന്നു. Royal Enfield എന്ന വാഹനഭീമന്റെ കരുതറിഞ്ഞ മുനേറികൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് വിഷപെന്ന വികാരത്തിന്റെ വരവ്. ബോർഡറിന്റെ ഏകദേശം അടുത്തെത്തിയിരുന്നു... അത്യാവിശ്യം നല്ലൊരു ഹോട്ടലിൽ തന്നെ കയറി. [Green valley restuarant] ഫുഡും പാസാക്കി. പൊരിവെയിലത്തു പാർക്കിംഗ് ഇല്ലാത്ത സ്ഥലവും ഉണ്ടാക്കിതന്ന് സാധനങ്ങൾക് കാവലും നിന്ന ആ വൃദ്ധപാറാവുകാരന്റെ കയിൽ കടലാസ് തുട്ടുകൾ സമാനിച്ചപ്പോൾ ആ കണ്ണുകളിൽ വേറിട്ടൊരു വികാരം ദൃശ്യമായി. മുത്തങ്ങ വനത്തിലൂടെ ഓരോ നിമിഷവും ആനക്കൂട്ടങ്ങളെയോ മറ്റെന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പ്രതീക്ഷിച്ചുമയിൽക്കൂട്ടവും, മാൻക്കൂട്ടവും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പ്രത്യക്ഷമായില്ല. എനിക്കിനിയും ഒരുപാട് ചെയ്ത് തീർക്കാനുണ്ടെന്നു നിച്ഛദാർഢ്യത്തോടെ ഒഴുകുന്ന ഒരു നീർച്ചാൽ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ചാറ്റൽ മഴയും മെലഡി സോങ്ങുകളും തീർത്ത ആ മന്ദഗതിയിലുള്ള യാത്ര വികാരങ്ങൾക്കപ്പുറത്തായിരുന്നു. കാലവസ്ഥക്കനുസരിച് ഉള്ളിലെ ചൂടും തണുപ്പും നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന കാറെന്ന പെട്ടിക്കൂട്ടിൽ പോകുന്നത് ദൃശ്യമാവാത്ത കാനനഭംഗിയും മറ്റും പ്രകൃതികൊപമോടുന്ന ഇരുചക്രങ്ങൾക്ക് നൽകാനാവു...!!

സാധ്യയോടെ ഞങ്ങൾ ചുരത്തിലെത്തി.... പല വർണങ്ങളാൽ ശോഭിച് നിൽക്കുന്ന ഒരു നഗരത്തെ നോക്കികണ്ടു. കുറച്ച് ദൂരം നീങ്ങിയപ്പോഴേക്കും യന്ത്രങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട നിര തന്നെ പ്രത്യക്ഷമായി. അതിനിടയിൽ ബാഗ്രം തൂക്കിപിടിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഒരു പത്താം ക്ലാസ്സ് ബാലനെ കണ്ടു. താമരശേരിയിലേക്കാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവനെയും കൂടെ കൂട്ടി. നീണ്ട് നിൽക്കുന്ന വാഹനനിരയെ ഒരു പുച്ഛഭാവത്തിൽ നോക്കികൊണ്ട് തൊട്ടപ്പുറത്തുകൂടെ ഞങ്ങൾ ശരവേഗത്തിൽ ചുരമിറങ്ങി. താമരശ്ശേരി ടൗണിൽ അവനെ ഇറക്കിവിട്ട് യാത്ര തുടർന്നു. ദൈർഘ്യമേറിയ വഴികൾക്കിപ്പുറം ഒരാശ്വാസത്തിനായി ചങ്ങാതിയെ [Bike] നിർത്തിയിട്ട് വയനാടിന്റെ ഒരു മധുരപാനിയവും നുകർന്നു യാത്ര തുടർന്നു. മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു യാത്ര... രാത്രിയോടെ എവിടെ നിന്നാരംഭിച്ചോ അവിടെതന്നെ...."അമ്മേ ഊരുതെണ്ടികൾ തിരിച്ചെത്തി.. ". ഒറ്റദിവസത്തിൽ പോയിവരാം എന്ന ഉപദേശത്തോടെ പോയതാണേ...!! അങ്ങനെ വീണ്ടും റിയാലിറ്റിയിലേക്കൊരു തിരിച്ചുപോക്ക്.

യാത്രകൾ പലപ്പോഴായി പോയിട്ടുണ്ട്. വ്യത്യസ്തമായ ആളുകളുടെ കൂടെ, പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക്, പല രീതിയിൽ.. ഒരേ സ്ഥലങ്ങളും ആളുകളാണെങ്കിൽ പോലും ഓരോ യാത്രക്കും പറയാനുള്ളത് വ്യത്യസ്തമായ കഥകളായിരുന്നു. യാത്രകൾക്കു അവസരം കിട്ടിയാൽ ഒരിക്കലും അതിനെ തള്ളികളയരുത്. പിന്നീട് പോകാം... അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഉടായിപ്പ് റീസൺ പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞു മാറുമ്പോൾ ഒന്നോർക്കുക, പിന്നീട് പോകാമായിരിക്കാം.. പക്ഷെ ഈ സമയത്ത് കിട്ടുന്ന അവസരം അത് പിന്നീട് വരണമെന്നില്ല. മറ്റാരോ പറഞ്ഞത് പോലെ "നിങ്ങൾ യാത്രകൾ ചെയുക... മറ്റു മനുഷ്യരിലേക്ക് ഇറങ്ങിചെലുക.. നിങ്ങളാരാണെന്നും ഇനിയും എവിടെ എത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും അതിനേക്കാൾ ഭംഗിയായി മറ്റാർക്കും പറഞ്ഞ് തരാൻ സാധിക്കില്ല. നമ്മുക്കായി സൃഷ്ടിച്ചതെല്ലാം കണ്ട് ജീവിതമെന്നത് ആസ്വദിച്ചിട്ടെ നമ്മൾ മടങ്ങാവൂ... യാത്രകളെ സ്നേഹത്തോടെ കൂട്ട് പിടിക്കുക.. ' ആയുധങ്ങളാലും നിയമനിഷേതങ്ങളാലും അക്രമങ്ങളാലും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ മനസ്സറിഞ്ഞു സമാധാനത്തോടെ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിക്കണമെങ്കിൽ യാത്രകളും ഫ്രണ്ട്സിന്റെ കൂടെ അടിച്ച് പൊളിച്ച് വൈബ് ആക്കി ആ നിമിഷങ്ങൾ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കൂട്ടിനുണ്ടാവില്ല നിങ്ങൾ പോലും.

നമ്പ്യാ

Gokul Krishna
S6 / ECE

ഓരോ തിരയും തന്നെ നോക്കി ആഞ്ഞടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്കുപോലും എന്നോടിത്ര ദേഷ്യം ! ശാന്തമായ ഒരിടം തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോഴും അതെനിക്കെതിരായി ഇങ്ങനെ കലിതുള്ളിയ തീരം ഇപ്പടുന്നതായും അവൻ കണ്ടില്ല. ഒരുപക്ഷ മൂഡ് ശരിയല്ലാഞ്ഞിട്ടാവാം ,എന്തോ അറിയില്ല എന്തു ചെയ്യാനാ താൻ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ഓരോ ഏമ്പക്കം പോലെ ഇടയ്ക്കിടക്ക് അവനെ ഓർമിപ്പിച്ചു. ആർക്കുവേണ്ടി ഈ ജീവിതം, ആരെ ബോധിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി അല്ലറചില്ലറചോദ്യങ്ങൾ അവനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു . എന്നിരുന്നാലും കാലിക്കുപ്പിലെ അവസാനതുള്ളി നുണഞ്ഞു നക്കാൻഅവന്റെ നാവു മടിഞ്ഞില്ല.

" ഹമീദേ ... പടച്ചോൻ കനിഞ്ഞ് ഇന്ന് ചാകരയാടാ നാളെ മോന്റെ ഫീസ് – അടയ്ക്കണം ഓനെ, പ്ലസ് ടു ആണെ നമ്മളൊന്നും ഉസ്ക്കൂളിന്റെ പടി ചോട്ടീല,ഇന്നാളത്രെയും ഓനെങ്കിലും നന്നാവട്ടെ, ആകെയുള്ള പ്രതീക്ഷ കാ

സിമിന്റെ ശബ്ദം അവന്റെ കാതുകളിൽ തുളഞ്ഞുകയറി, മക്കളെ പോറ്റാൻവേണ്ടി ഓരോരുത്തരുടെ കഷ്ടപ്പാട് അല്ലാതെന്ത് പറയാൻ . ആ ഒരു നിമിഷം മതി ബാപ്പാന്റെ മുഖം അവന്റെ മനസിലേക്ക് വരാൻ. വള്ളക്കാരനാണെങ്കിലും അവനിതുവരെ ഒരു കുറവും വരുത്തീല."ബാപ്പാന്റെ മോൻ ങ്ങ് വന്നെ മോനേ നബീ ഇയ്യ് പഠിച്ച് വല്യോനാവണം ബാപ്പാനെപോല വള്ളത്തിൽ പോണ്ട ഗതികേടൊന്നും ന്റെ കുട്ടിക്കുണ്ടാവർത് 'പിന്നീടങ്ങോട്ട് ബാപ്പാന്റെ സ്നേഹവാക്കുകൾ മാത്രം... അവന്റെ കണ്ണുകൾ കവിഞ്ഞു. മരണം മുന്നിൽ കാണുന്ന ഏതൊരുവന്റെയും മനസിലെ അലട്ടുന്ന പഴഞ്ചൻ ഓർമകൾ അവനുമുണ്ടായി .ഉപ്പ , ഉമ്മ ആകെയുള്ള കുഞ്ഞി പെങ്ങൾ പിന്നെ ആയിഷ. പ്ലസ് ടു കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ നിന്ന് മാറിയുള്ള പഠനം ചരുക്കി പറഞ്ഞാൽ എഞ്ചിനീയറിങ്ങിന് ദൂരെ ഒരു കോളേജിൽ കിട്ടി . Hostel life,Campus life ഏതൊരു വിദ്യാർത്ഥിയും ആഗ്രഹിക്കുന്ന പോലെ അടിച്ചുപൊളി ജീവിതം കാശിന് കാശ് , ഫ്രണ്ട്സിന് ഫ്രണ്ട്സ് പിന്നെ പറയണ്ടല്ലോ വഴി തെറ്റാൻ എളുപ്പം കഴിയും."

" ഉമ്മാന്റെ മോൻ പഠിച്ച് നന്നായി വരും മിക്കവാറും നാല് വർഷോം കഴിഞ്ഞാൽ മ്മളെ മോന് പണിക്കിട്ടും പാത്തോ" "റബ്ബേ നീയെ തുണ ഇയ്യ് നന്നായി വരും'' ഉമ്മൂമ്മാന്റെ വക കുടുംബക്കാരുടെ ആശീർവാദങ്ങൾ കയ്യിലേന്തി പുതുജീവിതത്തിലേക്ക് പടിയിറങ്ങി. പുതിയ ഫ്രണ്ട്സ്,കോളേജ്, സാഹചര്യം എല്ലാം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. കിടക്കാനായി 4 പേർ റൂമു പങ്കിട്ടു. അനസ്, ആദിൽ, സൽമാൻ അവന്റെ ഉറ്റചങ്ങാതിമാർ. -- വീട്ടിലേക്കുള്ള ആഴ്ചയിലെ വരവ് കഴിച്ചാൽ ബാക്കി ദിനം ഇവർക്കൊപ്പം. രാത്രിയായാൽ ഡാൻസ്, പാട്ട് , ക്ലത്ത് പഠിത്തം കാലക്രമേണ കുറഞ്ഞു ദിനചര്യകൾ തെറ്റി എന്നും 9 മണിക്ക് ഉറങ്ങാറുള്ളവൻ 12 മണിയാവും റൂമിലെത്താൻ , രാതിയലെ കറക്കം മുഖ്യം. പേരിന് സെക്യൂരിറ്റി ഉണ്ടെന്നെ ഉള്ളു കുംഭകർണനേക്കാൾ കഷ്ടം, ഉറക്കം തന്നെ.

കോളേജിന് കണ്ണേറു കിട്ടാതിരിക്കാൻ തിരുമോന്ത കാണിച്ച് കൊറേ കോഴികൾ അപണിയിൽ ഇവരും മോശല്ല.ഓരോ ബസും കോളേജ് പടിക്കൽ ചവിട്ടുമ്പോൾ " സുന്ദരി സുന്ദരീ .. ഒന്നൊരുങ്ങിവാ തുടങ്ങീ ഗാനമേള. സത്യം പറയാലോ പരാതിപ്പെട്ടി നിറയാത്ത ദിവസങ്ങളില്ല. വരുന്നൊരും പോവുന്നോരും ഇതുകേട്ടുമടുത്തു. കോളജാണേ ഇങ്ങനൊക്കെയാണേ അറിയിക്ക."അനസേ നിയാ കുട്ടീനെ ശദ്ധിച്ച എന്ന മൊഞ്ചാടാ.. ഓൾക്ക് ". നബിയുടെ ചൂണ്ടുവിരൽ അവൾക്കുനേരെ ചൂണ്ടി. 'ആയിഷ 1st year Cs. വീട് ഇരിങ്ങാലക്കുട തുടങ്ങി അവൾടെ ബാപ്പാന്റെ പേരടക്കം ഒപ്പിക്കാൻ താമസം ണ്ടായില്ല . പലദിവസോം ആവൾക്കരികെ ഓടിചെന്നിട്ടും പറയാതെ മടങ്ങി . ഒന്നും നോക്കീല്ല, അന്ന് ഓളോട് അതങ്ങ് പറഞ്ഞ് , വാക്കുകൾ പാതിവഴിയിൽ മുറിഞ്ഞു. എന്നാലും പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു. അവൾടെ മുഖം നാണം കൊണ്ട് തുടുത്തു.ആദ്യമൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് daily -ഉള്ള ചിരി 'yes' മൗനം സമ്മതം എന്നാണല്ലോ അവൾ വളഞ്ഞു. പിന്നീടങ്ങോട്ട് മാറിനിന്നുള്ള സംസാരം പതിവായി chatting, Calling എല്ലാം തുടർന്നു. ദിവസങ്ങൾ ആഴ്ച്ചയായി ,ആഴ്ച്ചകൾ മാസമായി മാസങ്ങൾ വർഷമായി ഇന്നത്ത് ഒരുവർഷം തികയുന്നു.

രണ്ടുമനസും അടർത്താൻ പറ്റാത്തവിധം അടുത്തു. ആയിഷ ഇവരുടെ അടുപ്പം ഉമ്മയുമായി പങ്കുവച്ചിരുന്നു. ബാപ്പ ചെറുപ്പത്തിലെ മരിച്ചതാ. പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഉമ്മേം അവളും തനിച്ചായിരുന്നു.ഉമ്മ പഠിക്കാൻ മിടുക്കി ആയൊണ്ട് തന്നെ വല്യപ്പാന്റെ നിർബന്ധയിരുന്നു ഉമ്മയെ ടീച്ചറാക്കണെന്ന് അതോണ്ടാവണം അടുത്തുള്ള UP School ൽ ഉമ്മാക്ക് കണക്ക് ടീച്ചറായി ജോലിക്കിട്ടി. ഉപ്പ മരിച്ചതിനുശേഷം ഉപ്പാന്റെ വിട്ടുകാരുമായുള്ള ബന്ധം ചുരുങ്ങി. രണ്ടും വിളിക്കാറുപോലുമില്ല, ഉമ്മാന്റെ വീട്ടിലാണേൽ ഉമ്മ ഒറ്റമോൾ വല്ലിമ്മേം വല്ലപ്പേം മരിച്ചശേഷം തറവാട്ടിൽ ഇവരാണ് താമസം. ആയിഷ കോളേജിൽ പോയാൽ വേലാരിയുണ്ടാകും ഉമ്മക്ക് കൂട്ടിന് കിടക്കാൻ. – ഉച്ചയ്ക്കുശേഷമുള്ള ആദ്യ 'hour' 'maths' പലരും പാതി മയക്കത്തിലാണ് സാർ – ക്ളാസ്സെടുക്കുന്നുണ്ട് എന്നെള്ളൂ ആരും ശദ്ധിക്കുന്നില്ല . സൈലന്റ്മോട് ആക്കാൻ മറന്നു, അയിഷേടെ ഫോൺ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചു. ആദ്യമൊക്കെ കട്ട് ആക്കി. ആവർത്തിച്ചുള്ള unknown നമ്പറിൽ നിന്നുള്ള call അവളെ കാൾ അറ്റൻഡ് ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. സാർ ഒരു നിമിഷം, അവൾ പുറത്തിറങ്ങി ."ആരാ മോളേ ഇത് കാല്യാണിടീച്ചറാ മോൾടെ അമ്മയ്ക്ക് ചെറിയ ഒരു തലകറക്കം മോളെ കാണണംന്ന് പറയിണ്ട് പെട്ടെന്നൊന്ന് mims hospitalലേക്ക് എത്തോ പിന്നീടൊന്നും നോക്കില്ല. അവൾ ബാഗും എടുത്തിറങ്ങി കൂടെ അവനും ICUന്റെ വാതിൽക്കു മുന്നിൽ കാത്തു നിൽക്കുന്ന കല്യാണിടീച്ചറും സന്തോഷ് മാഷും "എന്താ ടീച്ചറെ എന്റെ ഉമ്മയ്ക്ക് "അവളുടെ ശബ്ദം പതറി" റോഡ് മുറിച്ചുകടക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ലോറി വന്നിടിക്കായിർന്നു" " എനിക്കുമ്മാനെ കാണണം അവൾ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു.ICUൽ ബോധമില്ലാതെ കിടക്കുന്ന ഉമ്മ. ഈ നേരായിട്ടും ബോധം വന്നില്ല. ECG തുടങ്ങി വയറുകൾ ചുറ്റിലും. "ഉമ്മാ ഉമ്മാടെ മോള് വന്ന് ഉമ്മ, എണീക്ക് ഉമ്മ, കണ്ണ് തുറക്ക് ഉമ്മാ ..ഉമ്മാ..." Silents please ... കണ്ട് നിക്ക്ന്നാ കരഞ്ഞുപോവും അവൾ പുറത്തിറങ്ങി. ഉമ്മ ഒന്ന് കണ്ണ് തുറന്നെങ്കി കരഞ്ഞ് കരഞ്ഞ് അവൾ അവശയായി, അവനും അവളെ എന്ത് പറഞ്ഞ് സമാശ്വസിപ്പിക്കാൻ? പ്രതീക്ഷി കൈവിട്ടു. "അറിയിക്കാനുള്ളോരെയൊക്കെ അറിയിച്ചോളൂ ഇനി തിരിച്ചുവരവില്ല."Icu–ൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്ന ഡോക്ടർ സന്തോഷ് സാറെ സ്വകാര്യത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. തറവാടുമുറ്റത്ത് വെള്ളപ്പുതച്ചുകിടത്തിയ ഉമ്മാന്റെ ശരീരത്തിനരികിൽ നിന്ന് അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഇരുകവിളിലൂമായി മാറിമാറി മുത്തം വച്ചു. അവനും മുത്തം കൊടുക്കാൻ മറന്നില്ല. അറിഞ്ഞവരൊക്കെ ഒരുനോക്കുകാണാൻ വീട്ടിലെത്തി.ആകെയുള്ളത് ഒരു മോളാ. അവൾ അവസാനമുത്തവും കൊടുത്ത് അവൾ ഉമ്മയെ യാത്രയാക്കി. പെട്ടെന്നൊരു നിമിഷം തന്റെ മടിയിൽ കിടന്ന ആയിഷാനെ കാണുന്നില്ല. അവശനായതി നാൻ അവൾ എണീറ്റതറിഞ്ഞില്ല. എന്തുപറയാനാ വന്നോരോക്കെ പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആദ്യമായിട്ടാണ് വീട്ടിൽ വന്നതെങ്കിലും അവളെ അന്വേഷിച്ച് പറമ്പ് മൊത്തം നടക്കേണ്ടിവന്നു. പറമ്പിന്റെ ഒരു മൂലക്കൽ പെടോൾ തലക്കുമീതെ ഒഴിച്ചു തിരികൊളുത്തുന്ന തിരക്കി ലാണ്. "ആയിഷാ..... എന്താ ഇത്, എന്താ നീ ചെയ്യുന്നേ ആ തീ

പ്പെട്ടി പിടിച്ചുവാങ്ങി അവൻ പറഞ്ഞു. " ഇനിക്കിനി ആരുല്യാ... എനിക്ക് ജീവിക്കണ്ട, എന്റെ ഉമ്മ പോയി എനിക്കിനി ഇവിടെ നിക്കണ്ട,മരിക്കണം" അവൾ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. "നിനക്ക് ഞാനുണ്ട് അവളെ ചേർത്ത് നിർത്തി കൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു " അന്ന് രാത്രി കുട്ടിന് കല്യാണിടീച്ചറും പണിക്കാരിയും നിന്നു. ഒരാഴ്ച്ചകടന്നുപോയി. ഉമ്മാന്റെ ചടങ്ങുകൾ തീർത്ത് അവൾ തിരികെ കോളേജിലേക്ക്."അവളുടെ ഈ മാനസികാവസ്ഥയിൽ ബസിൽ പോവണ്ട. ഞാൻ ടാക്സി ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് " കല്യാണി ടീച്ചർ. യാത്രയിലും അവളുടെ കണ്ണുകൾ കവിഞ്ഞു. പോകുംവഴി ഡ്രൈവറിന്റെ അശ്രദ്ധ കാരണം കാർ പോസ്റ്റിലിടിച്ചു. അവൾ തൽക്ഷണം മരിച്ചു. അവൻ പരിക്കുകളുടെ ആശുപത്രിയിൽ. അവളുടെ ബോഡി ആർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണം. തന്റെ വിട്ടിലേക്ക് കൊണ്ട്പോവാൻ അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. കഷ്ടകാലത്ത് അല്ലാതെന്ത് പറയാനാ. "ന്റെ പെണ്ണായി ഈ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ നിന്ന പെണ്ണാ ഉപ്പ, ഇങ്ങൾടെ മരുമോള് ,ന്റെ ആയിപ്പു അവളുടെ ജീവൻ നിലച്ച ശരീരത്തിൽ നോക്കി അവൻ ഉപ്പാനോട് മൊഴിഞ്ഞു അവളുടെ മുഖം വാരിപ്പുണർന്നു.നെറ്റിയിൽ മുത്തം കൊടുത്തു. നബീന്റെ ഉമ്മാന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു ഉപ്പ ഇരുവരുടെയും കൈകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു. നബി വിങ്ങി വിങ്ങി കരഞ്ഞു. ഒരുനിമിഷം അവൻ തന്റെ ബാഗിൽ നിന്ന് അവൾക്ക് വേണ്ടി വാങ്ങിയ മോതിരമെടുത്ത് അവളുടെ കയിൽ ഇട്ടു. പിന്നെ ഒരു കെട്ടിപിടുത്തം കണ്ടുനിന്നവർ കരഞ്ഞു പോയി . ഖബറടക്കാനുള്ള സമയം, പള്ളിയിൽ നിന്ന് ആൾക്കാൾ വന്നു. അവളുടെ മേൽ ഓരോ മാണൽത്തരി വീഴുമ്പോളും ആയിഷ.. ആയിഷ അവൻ ആവർത്തിച്ചു. അവന്റെ മാനസികനിലതെറ്റി വീടുവിട്ടിറങ്ങി പുതിയ ശീലങ്ങൾ. അവന്റെ സ്വബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടു.ഫുൾ ബോട്ടിൽ കാലിയാക്കാൻ ഒരു നിമിഷം മതി. കുടിച്ച് കുടിച്ച് ചാവ, അതന്നെ "ന്റെ ആയിഷ..ആയിഷ .I love you.എന്റെ മുത്തേ, നിന്റെ നബി നിന്റെ അടുത്തേക്ക് വരാണ് മോൾ കാത്തിരിക്കാന്ന് അറിയാ..മോളേ മുത്തേ ആയിഷ. ആയിഷാ തന്റെ മുണ്ടിനടിയിൽ നിക്കറിൽ ഒളിപ്പിച്ച കത്തി പുറത്തെടുത്ത് ഒന്നല്ല,മൂന്ന് കുത്ത് ആത് മതി അവന് അവളിലേക്കെത്താൻ. നബിയുടെ രക്തക്കറ പുരണ്ട ശരീരം ബാക്കി.

Pschedelic TRIP

Gokul Krishna
S6 / ECE

ഉള്ളു തണുപ്പിച്ചൊരു ഡിസംബർ മാസം. വലിയ ആൾക്കൂട്ടമായിരുന്നു എയർപോർട്ടിൽ. പേരെഴുതിയ നെയിംകാർഡുകൾ വരുന്നവരേയും കാത്ത് വായുവിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടായിരമാണ്ട് പിറക്കാൻ പോകുന്നതിന്റെ ആഹ്ലാദമായിരുന്നു എല്ലാ മുഖങ്ങളിലും! ലഗ്ഗേജുകളെടുത്ത് ബോംബെ എയർപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഞാനോർത്തു, വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് താൻ ഇവിടം വിടുമ്പോഴുള്ള ബോംബെയല്ല ഇപ്പോൾ മുന്നിൽ കാണുന്നത് ,ഒരുപാട് മാറ്റങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ കറങ്ങിതിരിഞ്ഞ് അവസാനം താൻ ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ദീർഘനിശ്വാസമെടുത്തു കൊണ്ട് ഞാൻ ഒരു ടാക്സി വിളിച്ചു. അന്ധേരിയിലെ വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ പുതിയ ബോംബെയെ ശെരിക്കും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അച്ഛന്റെയും സഹോദരന്റെയും പ്രതികരണം മനസ്സിലോർത്തപ്പോൾ ഞാൻ അറിയാതെ ചിരിച്ചുപ്പോയി. അരമണിക്കൂർ ഓട്ടത്തിനു ശേഷം ടാക്സിക്കാർ "ആഷിയാന ഹൗസിന്റെ" പടിക്കൽ എത്തി.
"സാബ്, പഹുഞ്ച് ഗയാ..." ഡ്രൈവർ തട്ടിവിളിച്ചു. ഉറക്കമുണർന്ന് കണ്ണുതുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ കൺമുന്നിൽ എന്റെ ആഷിയാന! ഒരുപാട് മോടി വരുത്തിയിട്ടുണ്ട് പക്ഷേ ഇന്നും പണ്ടത്തെപ്പോലെത്തന്നെയുണ്ട്. എന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ വന്ന അച്ഛന്റേയും ഏട്ടന്റെയും മുഖത്ത് സന്തോഷം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, അച്ഛന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. എല്ലാവർക്കും വയസ്സായിരിക്കുന്നു, എന്നെപ്പോലെ ! പിന്നാലെ എത്തിയ പുതുതലമുറക്കാർക്ക് പുതുതായി ആരെയോ കാണുന്ന ആശ്ചര്യമായിരുന്നു. അവരെ പറഞ്ഞിട്ടും കാര്യമില്ല, ഇവരൊന്നും ജനിക്കുമ്പോൾ ഞാനിവിടെയില്ല! അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു, "എന്താ എല്ലാവരും മിഴിച്ചു നിൽക്കുന്നത്, ഇതാണ് പണ്ട് നാട് വിട്ടുപോയ നിങ്ങളുടെ അങ്കിൾ, സാഗർ " കുട്ടികളും ഏട്ടന്റെ ഭാര്യയും എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു. വർഷങ്ങൾ നീണ്ട എന്റെ വിശേഷങ്ങൾ എല്ലാവരുമായി പങ്കുവച്ചതിനു ശേഷം അമ്മയുടെ ഫോട്ടോയിൽ നോക്കി പ്രാർത്ഥിച്ച് ഞാനെന്റെ റൂമിലേയ്ക്ക് കടന്നു. എട്ടന്റെ മൂത്ത മകൻ അർജ്ജുൻ ആണിപ്പോൾ ഈ റും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ സംസാരത്തിനിടയിൽ നിന്ന് ഇവനും എന്നെപ്പോലൊരു ട്രാവൽ ജങ്കിയാണെന്നെനിക്ക് വീണുകിട്ടിയിരുന്നു. ഞാൻ മനസ്സിൽ ആശ്വസിച്ചു, ഒരേ മനസ്സുള്ളവരെ കണ്ടുകിട്ടുക പ്രയാസമാണല്ലോ. രാത്രിയായപ്പോളായിരുന്നു കതകിലൊരു മുട്ട് കേട്ടത്, കൂടെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ശബ്ദവും,
" അങ്കിൾ, ഇറ്റ്സ് മി അർജ്ജുൻ " കതക് തുറന്ന് അവനെ ഞാൻ വെൽക്കം ചെയ്തു. അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നുള്ള മദ്യത്തിന്റെ ഗന്ധം മുറിയിലാകെ പടർന്നിരുന്നു.
"അങ്കിളിന്റെ റൂം ഞാൻ വൃത്തികേടാക്കിയോ .." അർജ്ജുൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.
"ഹേയ്, നോ യങ്ങ് മാൻ , ഇവിടം ഞാനുപേക്ഷിച്ച് പോകുമ്പോൾ ഏങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നോ അങ്ങനെ തന്നെയുണ്ട് , ഈ ഗന്ധം പോലും " ഞാൻ മുറി മുഴുവൻ വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു. കുറച്ചു നേരം കൊണ്ടു തന്നെ ഞങ്ങൾ വല്ലാതെ അടുത്തു.ഒരേ മനസ്സുള്ളവർ അടുക്കാൻ അധികം നേരം വേണ്ട എന്നാണല്ലോ. അർജ്ജുൻ കട്ടിലിനടിയിൽ നിന്നും ഒരു മദ്യകുപ്പി പുറത്തെടുത്തു പൊട്ടിച്ചൊഴിക്കുന്നതിനിടയിൽ ചോദിച്ചു "അങ്കിളിന്റെ ന്യൂയർ പ്ലാൻ എന്താ ?"
അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ചിയേഴ്സ് പറഞ്ഞ് ഗ്ലാസിലെ മദ്യം സിപ് ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു,
" ഗോവ .... ഈ 1999 ലെ അവസാന രാത്രി എനിക്ക് അവിടം ആഘോഷിക്കണം. അത് വെറുമൊരു ആഗ്രഹം മാത്രമല്ല അർജ്ജുൻ , എന്റെ ഓർമകളിലേയ്ക്ക് ഞാൻ നടത്താൻ പോകുന്നൊരു യാത്രയാണ്.. ലൈക് എൻ Psychedelic trip " ...
"സൈക്കഡലിക്!" – അവൻ ആവേശത്തോടെ അതേറ്റ് പറഞ്ഞു. നീയും

കൂടുന്നോ എന്ന എന്റെ ചോദ്യത്തിന് അവൻ നോ പറയില്ല എന്നെനിയ്ക്കുറപ്പായിരുന്നു. മുറി മുഴുവൻ പടർന്നു കിടന്ന അവൻ വരച്ച സൈക്കഡലിക്ക് ടച്ചുള്ള ആർട്ട് വർക്കുകൾ അർജ്ജുന്റെ ഇഷ്ടങ്ങൾ നേരത്തേ എന്നോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. സിരകളിൽ മദ്യം നിറച്ച് ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരും പുലരും വരെ സംസാരിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തുമസ് വരെ കാക്കാനുള്ള ക്ഷമയേ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ക്രിസ്തുമസ് പിറ്റേന്ന് എല്ലാവർക്കും ഗുഡ് ബൈ പറഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങി. ഹിപ്പിവാൻ തന്നെ വേണമെന്ന് ഞാനായിരുന്നു നിർബന്ധം പിടിച്ചത് . പൂനെയിൽ നിന്നും അർജ്ജുന്റെ ഗേൾഫ്രണ്ട് ഇഷ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ ജോയിൻ ചെയ്തു.ബ്രൗൺ കണ്ണുകളും ബോബ് ചെയ്ത മുടിയിഴകളുമുള്ള അവൾ ഇംഗ്ലീഷ് കലർന്ന ഹിന്ദി ആയിരുന്നു പറഞ്ഞിരുന്നത് അവളെയും എനിക്ക് ഒരുപാട് ഇഷ്ടമായി. യൗവ്വനം നിറഞ്ഞ ഈ യാത്രയിൽ തന്റെ ഉള്ളിലും യൗവ്വനം വന്ന് നിറയുന്നതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞു. പിന്നെ പതിയെ അനാരിയിലെ ഇഷ്ടഗാനം പുറത്തു വന്നു, "കിസി കി മുസ്കുറാഹതോ പെ ഹോ നിസാർ
കിസി കാ ദർദ് മിൽ സകേതോ ലെ ഉദർ
കിസി കേ വാസ്തേ ഹോ തേരെ ദിൽ മേം പ്യാർ, ജീനാ ഇസികാ നാം ഹേ..." പൂനെയും കഴിഞ്ഞ് താനെയിലെ റോഡിലൂടെ ആ വാൻ കാറ്റിനെ തഴുകി മുന്നോട്ട് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇഷ ശരിക്കും ഒരു വായാടി തന്നെയായിരുന്നു പൂനെയിൽ നിന്ന് കേറിയതിൽ പിന്നെ അവൾ നിർത്താതെ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. അർജ്ജുനും യാത്ര നന്നായി ആസ്വദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷം ഗോവയിൽ ഹോളിഡേ ആഘോഷിക്കാൻ പോയതിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടു പേരും വാചാലരായി. പങ്കെടുത്ത റേവ് പാർട്ടികളെക്കുറിച്ചും ട്രാൻസ് മ്യൂസിക്കിലെ രണ്ടുപേരുടെയും ഇഷ്ടത്തിനെക്കുറിച്ചും അവർ വാതോരാതെ എന്നോട് സംസാരിച്ചു. സംഗീതം അതെന്നും അനശ്വരമാണ്.. വശ്യമാണ്..ലഹരിയാണ്, കാലങ്ങൾ മാറുന്നു എന്നേ ഉള്ളു . സംഗീതം അതെന്നും സിരകളിൽ ലഹരി പടർത്തി കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അജ്ഞുന ബീച്ചിൽ സൂര്യൻ താഴ്ന്നിറങ്ങിയ ഒരു വൈകുന്നേരത്ത് വാൻ ഗോവയിലെത്തി. സൂര്യപ്രകാശം അണയുന്നതു കാത്ത് ഇരുട്ട് കൂടണയാൻ കാത്ത പക്ഷിയെപ്പോലെ നോക്കി നിന്നു. അങ്ങിങ്ങായി ബീച്ചിലെ സായാഹ്നം ആസ്വദിക്കുന്ന വിദേശികളെ ക്കാണാം. ബിക്കിനിയിലും തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന പെൺശരീരങ്ങൾ,തമാശകൾ പങ്കിടുന്ന മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾ , ചുണ്ടുകളിൽ എരിയുന്ന സിഗാറുകൾ, ഗോവ അവൾ എന്നത്തേയും പോലെ വല്ലാതെ സുന്ദരിയാണ്. റൂം എടുത്തതിനു ശേഷം കമിതാക്കളെ അലയാൻ വിട്ട് ഞാൻ അജ്ഞുനയിലെ മണൽത്തരികൾക്ക് മീതെ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. രാത്രികളിൽ ഗോവയ്ക്ക് വല്ലാത്തൊരു വശ്യതയാണ് , നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് ചുംബിക്കാൻ കൊതിക്കുന്ന പെണ്ണുടൽ പോലെ . ദൂരെ ചില്ലും പുകയ്ക്കുന്ന ഒരു ഫോറിൻകൂട്ടത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങോട്ട് നടന്നു. ഫ്രാങ്ക് സിനാട്രയുടെ "സ്ട്രയിഞ്ചേഴ്സ് ഇൻ ദ നൈറ്റ് " ഗിറ്റാറിന്റെ അകമ്പടിയോടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാറിക്കളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അവരുടെ കൂടെ ജോയിൻ ചെയ്തു. ആളിക്കത്തിയ തീയിൽ നോക്കി സംഗീതം ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കവേ ഒരാൾ എന്റെ നേരെ ചില്ലും നീട്ടി. എനിയ്ക്ക് നിരസിക്കാനായില്ല. പതിയെ പുകച്ചുരുളുകൾ ഉള്ളം തൊട്ടു .ചില്ലും അടുത്തയാൾക്ക് കൈമാറി കൊണ്ട് ഞാൻ നിശ്വസിച്ചു. മുന്നിലാളിക്കത്തുന്ന തീ കണക്കെ ഉള്ളിലെന്തോ ആളിക്കത്തുന്നതായി ഞാൻ വൈകാതെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ലഹരി തലയ്ക്ക് ചുറ്റും വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പാറി വന്ന കാറ്റ് എന്നെ ഓർമകളിലേയ്ക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടു പോയി. രാത്രി പകലായി മാറുന്നതും വർഷങ്ങൾ പിന്നോട്ട് പോകുന്നതും ഒരു ലൂസിഡ് ഡ്രീമിലെന്നപോലെ ഞാനനുഭവിച്ചു. പാറിപ്പറന്നു നടക്കുന്ന നീണ്ട മുടിയിഴകളുമായി അജ്ഞുനയിലെ ഫ്ലീ മാർക്കറ്റിൽ അലയുന്ന എന്റെ ഹിപ്പി മേറ്റ്സിനെ ഞാൻ കണ്ടു. അത് അഗാതയാണോ ? അതെ അവൾ

തന്നെ.അലക്സാണ്ടർ,ലൂയി , മാർത്ത, മരിയ എല്ലാവരുമുണ്ട്. കടലിൽ നീന്താൻ ലൂയി എന്നെ വിളിക്കുന്നു.കഞ്ചാവ് ബീഡിയിൽ നിന്നും പുകയെടുത്ത് കൊണ്ട് മരിയ എന്നേനോക്കി പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് രാത്രിയായോ? അതെ നേരം ഇരുണ്ടിരിക്കുന്നു. ആരോ എന്നെ ചേർത്തുപിടിച്ച് വാരിപ്പുണരുന്നു... ആരാണത്? അഗാത അവൾ തന്നെ..ഇരുട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുടലായി ചേർന്ന അതേ ഇടം, അതേ രാത്രി ... ചുംബനങ്ങളാൽ വീർപ്പുമുട്ടിയ രണ്ട് ശരീരങ്ങൾ .. അലിഞ്ഞുചേർന്നിടാൻ കൊതിച്ച രണ്ട് മനസ്സുകൾ, എനിക്കിവിടം വിട്ട് പോരാൻ തോന്നുന്നില്ല ....

"ആർ യൂ ഓക്കേ?" തട്ടിയുള്ള വിളി കേട്ടാണ് ഞാൻ സ്വബോധം വീണ്ടെടുത്തത് പിന്നെ വേഗം എഴുന്നേറ്റ് റൂമിലേയ്ക്ക് നടന്നു. മനസ്സ് മുഴുവൻ ശൂന്യമായൊരവസ്ഥ.രാവെന്നോ പകലെന്നോ അറിയാതെ എന്റെ ശരീരം ആ ഇരുട്ടിൽ നീങ്ങികൊണ്ടിരുന്നു. ഗോവയിൽ ഒരു പകലുണർന്നെഴുന്നേറ്റു , രാവുറങ്ങാൻ കിടന്നു. ഇഷ വന്നു വിളിക്കുമ്പോഴാണ് ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കുന്നത്.

"നമുക്കൊന്ന് കറങ്ങാനിറങ്ങാം അങ്കിൾ " അർജ്ജുന്റെ നിർദേശത്തിന് തലയാട്ടുകയല്ലാതെ വേറെ വഴി എനിക്കില്ലായിരുന്നു. ചിരിച്ചു കൊണ്ട് രണ്ടു പേരും റെഡിയാവാൻ പോയി.

ഇന്നലത്തെ അവശത ഇന്ന് ഒരു തലത്തിലും ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞു. ശരീരം പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവാനാണ് , കൂടാതെ എന്തോ ഒരു ആവേശവും .അവർ റെഡിയായി വന്നപ്പോൾ വാനമെടുത്ത് ഞങ്ങൾ അഞ്ചുനയിലെ ഫ്ലീ മാർക്കറ്റിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു.

"അങ്കിൾ ഹിപ്പിയായിരുന്നോ ? ഷെൽഫിലെ ആൽബത്തിൽ ഒരുപാട് ഹോട്ടോകൾ കണ്ടു " യാത്രക്കിടയിൽ അർജ്ജുൻ ചോദിച്ചു.

"അന്നത്തെ നീണ്ട തലമുടിയും യൗവ്വനവും ഇല്ലന്നേ ഉള്ളു അർജ്ജുൻ, ഞാനിന്നുമൊരു ഹിപ്പിയാണ് "സൈഡ് സീറ്റിലിരുന്നു പുറത്തേയ്ക്ക് കണ്ണോടിച്ചു കൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

വാൻ മുന്നോട്ട് പോയി കൊണ്ടിരുന്നു. അര മണിക്കൂറുകൾക്കകം തന്നെ അർജ്ജുൻ ഞങ്ങളെ ഫ്ലീ മാർക്കറ്റിലെത്തിച്ചു. ഇളംവെയിൽ കൊണ്ട് അവിടെ നടക്കാൻ നല്ല

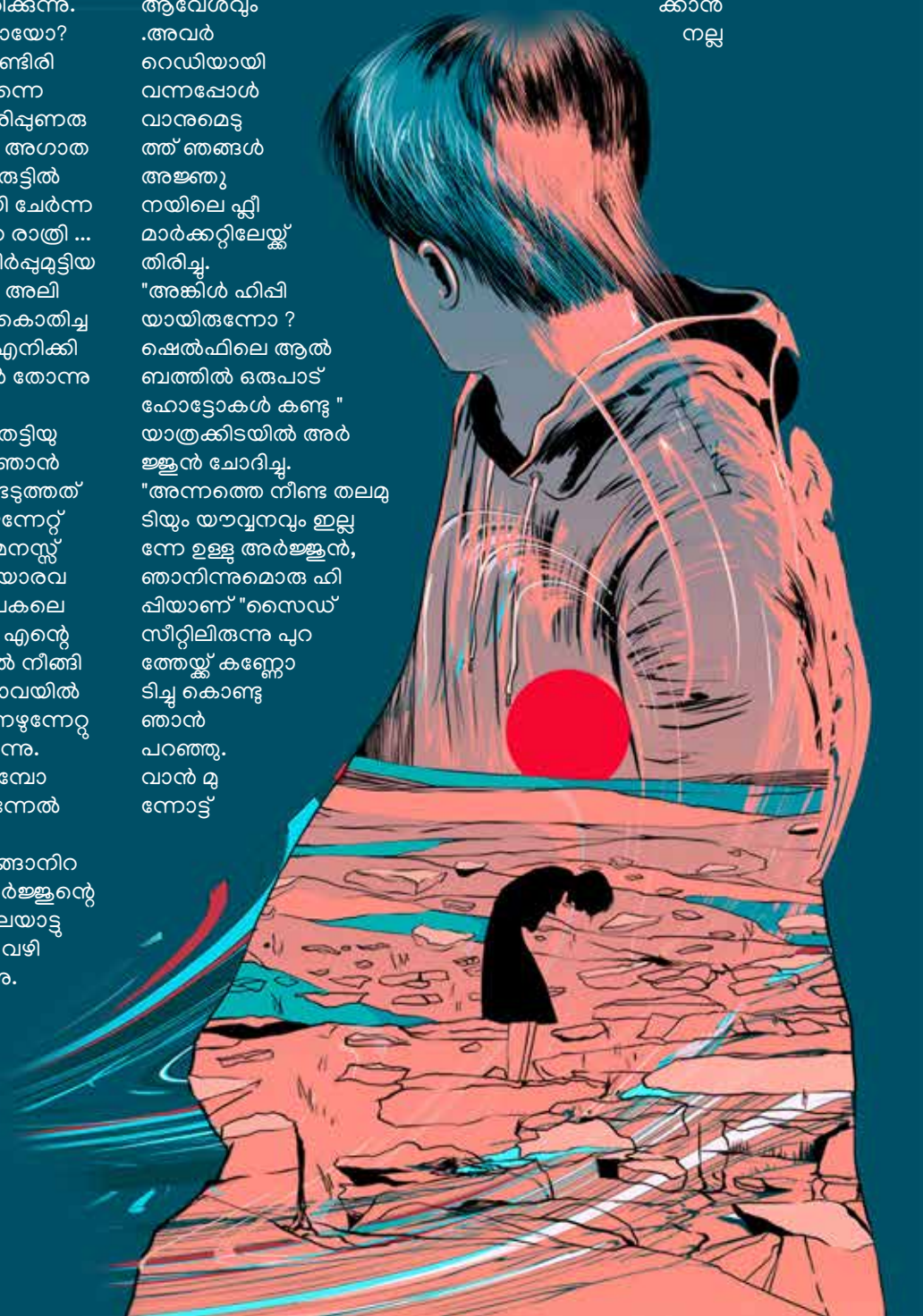

രസമാണ് പണ്ടേ .. ന്യൂ ഇയർ ആവുന്നതിനാൽ അവിടെയും വലിയ തിരക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ഇപ്പോഴും അവിടം ഹിപ്പികളുടെ ആർട്ട് വർക്കുകളാൽ സമ്പന്നമാണ്. നടന്ന് ക്ഷീണിച്ച ഇഷ ആളൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തെ തണലിൽ ഇരുന്നു. ഒരു സിഗററ്റ് കത്തിച്ചു കൊണ്ട് അർജ്ജുൻ ചോദിച്ചു,
"അറുപതുകളിൽ ഗോവ ഇങ്ങനെയായിരുന്നോ? അവന്റെ മുഖത്ത് പഴയ ഗോവയെ അടുത്തറിയാനുള്ള ജിജ്ഞാസ ഉണ്ടായിരുന്നു.
"അന്ന് ഞാൻ പഠിപ്പുമുപേക്ഷിച്ച് ഹിപ്പി മൂവ്മന്റിൽ ആകൃഷ്ടനായി ഇവിടെയെത്തുമ്പോൾ ബാഗയിലും അഞ്ജുനയിലും അധികം വീടുകളേയില്ല. കൂടാതെ അന്ന് ഇവിടേയ്ക്ക് രാവിലെയും വൈകീട്ടുമുള്ള ബസ്സുകളൊഴിച്ചാൽ ടാൻസ്പോർട്ടേഷനും കുറവായിരുന്നു. യാത്രകൾ അധികവും കാൽനടയായിട്ടായിരുന്നു. അന്ന് ഇവിടം മുഴുവൻ മുടി നീട്ടിവളർത്തിയവരായിരുന്നു , ഇന്നിപ്പോൾ നിന്നെപ്പോലുള്ള റേവേഴ്സിനെ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു ഗോവയിലെ റോഡുകളെല്ലാം " – അർജ്ജുനത് നന്നായി രസിച്ചു. അവനത് ഇഷയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
" അങ്കിൾ, ആരാണീ അഗാത ?" എന്റെ ഇടംകയ്യിലെ ടാറ്റൂ ചൂണ്ടികാണിച്ചു കൊണ്ട് അർജ്ജുൻ ചോദിച്ചു. ചൂടുള്ള ഒരു നിശ്വാസം ഞാനെടുത്തു. ഇപ്പോൾ ചുറ്റിലും വല്ലാത്തൊരു നിശബ്ദത തളം കെട്ടി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഓർമകൾ മെല്ലെ കരൾ തലോടാൻ തുടങ്ങി.
"അഗാത , അവൾ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും വന്നൊരു ഹിപ്പിയായിരുന്നു. അഗാത മാത്രമല്ല, അലക്സാണ്ടർ,ലൂയി , മാർത്ത, മരിയ അവരെല്ലാം കാലിഫോർണിയയിൽ നിന്നായിരുന്നു. മാറിമാറി വിശ്വസിച്ചു പോന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾക്കിടയിലും വിശ്വാസം അറ്റുപോയ അന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതികളോടുമുള്ള വെറുപ്പായിരുന്നു ഞങ്ങളെല്ലാവരെയും ഹിപ്പികളാക്കിയത്. ഞങ്ങളെല്ലാവരും അന്നത്തെ സമൂഹം വെച്ചു നീട്ടിയ ലോകം നിരസിച്ച് സ്വന്തം ലോകം ചുറ്റാനിറങ്ങി. ഏതൻസ് , ടർക്കി, ഇറാൻ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, പാക്കിസ്ഥാൻ ഇവിടെക്കൊയായിരുന്നു ഹിപ്പികൾ അന്ന് തമ്പടിച്ചിരുന്നത്.കണ്ണുകളിൽ ലഹരിയുടെ തിളക്കവുമായി ഒരിക്കൽ ഇവിടെ ഇന്ത്യയിലും ഹിപ്പി വസന്തം വന്നെത്തി. വാരണാസിയും ഗോവയുമായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ട സ്ഥലങ്ങൾ . എന്റെ മനസ്സ് എവിടേയും ഉറച്ച് നിൽക്കാത്ത ഒന്നായിരുന്നു , യാത്രകളെ സ്നേഹിക്കാൻ ഞാൻ പഠിച്ചതും അങ്ങനെയാണ് "
"വേണ്ടപ്പെട്ടവരേയും സ്നേഹിക്കുന്നവരേയും വിട്ട് അങ്ങനൊരു ലൈഫ്.... എനിക്ക് പറ്റുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല " അർജ്ജുൻ ചിരിച്ചു.
"ശെരിയായിരിക്കാം , എല്ലാം വിട്ടു വന്നവർ ആയിരുന്നു ഞങ്ങൾ. കാരണം ആ ഐഡിയലിസത്തിനോട് ഞങ്ങൾ വല്ലാതെ ആകൃഷ്ടനായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഒരു മാറ്റം ആവശ്യമായിരുന്നു , ക്യാറ്റ് സ്റ്റീവൻസിന്റെ "Take a chance–have a change"സോങ്ങ് പോലെ " .കേട്ടപാടെ ഇഷ ആ പാട്ടുറക്കെ പാടാൻ തുടങ്ങി, ഞാനും കൂടെക്കൂടി ഞങ്ങളുടെ ശബ്ദം അവിടെ അലയടിച്ചു. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു .
" ഇന്നത്തെ യുവത്വത്തിന് ചിന്തിക്കാൻ പോലും പറ്റാത്ത തരത്തിലുള്ള ജീവിതമായിരുന്നു , അന്ന് ഞങ്ങളിവിടെ നയിച്ചിരുന്നത്. നാളികേരം പശ്ചുവിൽ നിന്ന് പാൽ, കടലിൽ നിന്നും മീൻ പാടങ്ങളിൽ നിന്നും അരി,പ്രകൃതിയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ദൈവം,എല്ലാം കൊണ്ടും . അന്ന് അഞ്ജുനയിലും ബാഗയിലും വിരലിലെണ്ണാവുന്ന വീടുകളേ ഉള്ളു . ഇവിടം നിൽക്കണമെങ്കിൽ നമ്മൾ തന്നെ ഓരോ കുടിലുകൾ പണിയേണ്ടിയിരുന്നു. ജീവിതം ഒരു തെങ്ങിൻ തണലിൽ ഒതുങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ മനോഹരമായി വോറൊന്നുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ നിങ്ങൾക്ക് ? ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ തുടർന്നു.
" യാതൊന്നും ആരേയും അലട്ടിയിരുന്നില്ല , പ്രഭാതങ്ങളിൽ എഴുന്നേൽക്കുന്നു , പുകച്ചുരുളുകൾ കത്തിച്ചു തള്ളുന്നു, ആഘോഷിക്കുന്നു... ഇന്നത്തെ നിങ്ങളുടെയൊക്കെ യുവത്വം ആഘോഷിച്ചതിനേക്കാൾ പതിന്മടങ്ങ് ഈ കടൽത്തീരങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ ആഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

"ആവേശം കൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നു കിതച്ചു.
"എന്നിട്ടിപ്പോൾ എന്തുണ്ട് ബാക്കിയായി ?"
" ഈ പറവകൾ, ഈ ആകാശം, ഈ കടൽത്തീരം ,അതെല്ലാം ഇവിടെത്തന്നെ യില്ലേ, പിന്നെ ഞങ്ങളിൽ ഇവിടെ അവശേഷിച്ചവർ പലരും പിന്നീട് സന്യാസി മാരും സാധുവും ആയി മാറി, പിന്നെയും ബാക്കിയായത് എന്നെപ്പോലുള്ളവരാണ്
" അതും പറഞ്ഞ് പുറമേ ഉറക്കെ ചിരിച്ചുവെങ്കിലും അകലങ്ങളിൽ എന്റെ കണ്ണുകൾ പഴയ കാലത്തെ തിരഞ്ഞു. തിരിച്ചു വാനിലേ യ്ക്ക് നടക്കവേ അർജ്ജുൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു എന്തുകൊ ണ്ടാണ് ഈ പേരു മാത്രം പച്ചകുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന്, അവനോട് പറയണമെ ന്നുണ്ടായിരുന്നു ആദ്യമായി രുചിച്ച മദ്യവും പെണ്ണും മറക്കാനിടയില്ലെന്ന് പക്ഷേ ഒരു പുഞ്ചിരിയിൽ ഞാൻ മറുപടി ഒതുക്കി. അഗാത യോട് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വികാരത്തെ പ്രേമമെന്നോ കാമമെന്നോ ഇഷ്ടമെന്നോ തുടങ്ങിയ പേരുകൾ കൊണ്ട് വിശേഷിപ്പിക്കാനാവില്ലെന്ന് അവനറിയില്ലല്ലോ!
അന്തിമയങ്ങിയപ്പോൾ അർജ്ജുനും ഇഷയും നിർബന്ധിച്ച് അവരുടെ കൂടെ ബാംബൂ ഫോറസ്റ്റിൽ ഒരു റേവ് പാർട്ടിയ്ക്ക് പോയി. എൽവിസ് പ്രിസ്ലിയുടേയും ബീറ്റിൽസിന്റേയും ആരാധ കനായിരുന്ന എനിക്ക് 170 ബീറ്റ്സ് /സെക്കന്റിലുള്ള അവരുടെ ട്രാൻസിന്റെ ഭംഗി ആസ്വദിക്കാൻ കുറച്ച് സമയമെടുത്തു. പതിയെ ഞാനും ട്രാക്കിനനുസരിച്ച് ഡാൻസ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ആ രാത്രിയെയും ഞാൻ നെ റുകയിൽ ചുംബിച്ച് ബലമായി കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരുന്നു. രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഡിസ്കോ വാലിയിലെ റേവ് പാർട്ടിയും കഴിഞ്ഞ് പോരാൻ നേരം, അവിടെ കണ്ട ഒരു കല്ലിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു ,
"Goa is not a place,Goa is a state of mind"

അനുജ